

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی روشنیبری

*

خاوه‌نی ئیمتیان: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسه‌ر: به‌دران نه‌همه‌د هه‌یب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌ره‌کی خانزاد، هه‌ولتیر

س. پ. ژماره: ١

www.araspublisher.com

که‌شکۆلی که‌له‌پووری نه‌ده‌بی کوردی

کەشکۆلی کەلهپووری ئێدەبی کوردی

گۆنزار و بەهار

بەرگی شەشەم

محەمەد عەلی قەرەداغی

کتیب: کەشکۆلی کەلهپووری ئێدەبی کوردی - گۆنزار و بەهار - بەرگی شەشەم

دانانی: محەمەد عەلی قەرەداغی

بلاوکراوەی ئاراس - ژمارە: ۳۱۹

دەرھێنانی ھونەری ناوھو و بەرگ: ئاراس ئەکرەم

پیت لێدان: نساڕ عەبدووللا

سەرپەرشتیی چاپ: ئاوپرەحمانی حاجی مەحموود

چاپی بەکەم، ھەولێر - ۲۰۰۴

لە کتییخانەی بەریتووبەرایی گشتیی رۆشنبیری و ھونەر لە ھەولێر ژمارە (۳۱۵) ی سالی

۲۰۰۴ ی دراوھتی

پیشه‌کیمی

به‌رگی پینجه‌می ئەم پرۆژەم بۆ بلاوکردنەوه‌ی سەرجه‌می که‌شکۆلێک تەرخان کرد. هەزم دەکرد و بەهیبوایش بووم ئەم بەرگەیش -و‌ه‌ک بەرگی پینجه‌م- بۆ یەک که‌شکۆل تەرخان بکەم و بۆ ئەم هیبوایش که‌شکۆلە نایابە‌کە‌ی (گولزار و بە‌ه‌ارم)^(١) هەلبژاردبوو، لە دلی خۆمدا پریارم دا‌بوو شیعەرە کوردییە‌کانی ئەم که‌شکۆلە -بلاو‌کراوه و بلاونە‌کراوه- بهیتمە‌وه سەر پینووسی کوردیی و‌ه‌ک که‌ره‌سته‌ی لیکۆلینە‌وه‌ی دیوانی ئەو شاعیرانە، ئەم سەرچاوه نایابە‌یش بخە‌مه کتیب‌خانه‌ی کوردیی.

بە‌لام لە‌لایە‌کە‌وه -و‌ه‌ک لە‌ سه‌ره‌تای ئەم پرۆژە‌وه پریارم داوه - بە‌شوێن به‌ره‌می بلاونە‌کراوه و نزیکه بە‌لادا بگه‌ڕێم و، تا پینم ده‌کریت ئەو به‌ره‌مانه بلاو بکە‌مه‌وه که‌س ده‌ستی پیا‌ی‌اندا نه‌گه‌یشتوووه و میژووی ئە‌ده‌بی کوردیش له‌ناو و به‌ره‌می خاوه‌نه‌کانیان بێ‌ ناگایه. لە‌لایە‌کی دیشه‌وه ئەو به‌ره‌مانه‌ی گولزار و به‌هار له‌خۆی گرتوون. به‌زۆری به‌ره‌می بلاو‌کراوه‌ی شاعیره‌ ناودار و ناسراوه‌کانی و‌ه‌ک: نالی و، مه‌وله‌ویی و، سالم و، کوردیی و، شیخ‌ره‌زا... و، به‌ره‌مه‌کانیش له‌وه زیاتر له‌یه‌ک به‌رگدا جیگه‌یان بپیته‌وه. بۆ‌یه ئە‌مجاره‌یش هه‌ر له‌سه‌ر ریبازی پيشووم رویشتم و، زیاتر ئەو به‌ره‌مانه‌م له‌ به‌رگی شه‌شیشدا جیگه‌ کرده‌وه که بلاونە‌کراوه و بێ‌ ناو و باسن. به‌لکو له‌ هه‌لیکی دیدا به‌ئاواتی ئە‌وه بگه‌ین سه‌رجه‌می شیعەرە کوردییە‌کانی (گولزار و به‌هار) به‌جوانترین شیوه‌ دیارترین جیگه‌ له‌ کتیب‌خانه‌ی کوردیدا بگرن.

تا ئەو کاته و چونکه باس باسی که‌شکۆلە - هه‌ر چه‌نده له‌ بووژاندنە‌وه‌ی میژووی زانیانی کوردیشدا له‌سه‌ر ئەم که‌شکۆلە‌م نووسیه‌وه^(٢) وام به‌باش زانی لیره‌یشدا به‌ئه‌ندازی پینووست خۆینه‌ری به‌ریز له‌ ناوه‌روکی ئەم که‌شکۆلە‌م ناگادار بکە‌مه‌وه، نه‌وه‌ک به‌ئاسانی ده‌ستی به‌سه‌رچاوه‌ی ناوبراوه‌ نه‌گات.

جا پیش ئە‌وه‌ی ناوه‌روکی که‌شکۆلە‌که‌ بنووسم ده‌قی به‌شیککی ئەو باسه‌ی له‌ سه‌رچاوه‌ی ناوبراودا له‌سه‌ر ئەم که‌شکۆلە‌م نووسیبوو ده‌گوێزمه‌وه ئی‌ره:

(١) که‌ ده‌نووسم (گولزار و به‌هار) یه‌کتیکه له‌ بۆ‌چوونه‌کانی خۆینه‌نه‌ی ده‌قه‌که‌ به‌پینووسی کۆن و هه‌لیشه‌گریت (گولزاری به‌هار) بخوینرته‌وه، چونکه ده‌قه‌که (گلزار به‌هار) د.

(٢) پروانه: به‌رگی پینجه‌می سه‌رچاوه‌ی ناوبراوه‌ی ل: ١٥٩.

گولزار و به‌هاریش سه‌رچاوه‌یه‌کی دیکه‌ی میژووی ئە‌ده‌بی کوردیه‌:

لە‌م ماوه‌دا^(١) ریگه‌م که‌وته سلیمانیی و، دیده‌نیی مامۆستایه‌کی به‌ریزم کرد و، باسی کتیب و ده‌ستخه‌ت هاته‌وه‌ ناو، مامۆستامان فه‌رمووی: هه‌ندیک شپه‌ و پره‌ی فارسییم له‌لایه، منیش -هه‌رچه‌ند بۆ شتی دی زۆر تیا ئە‌وه‌ستم و خۆم داگرم - بێ‌ تیاوه‌ستان وتم: ئە‌گه‌ر له‌ ده‌ستدان هه‌زده‌که‌م چاویکیان پیدایه‌ بخشینم. مامۆستا ده‌ستی برد تووره‌که‌یه‌کی ده‌ره‌ینا و فه‌رمووی: ئە‌مانه‌یه.

تووره‌که‌که‌م کرده‌وه بینیم کۆمه‌لێ شپه‌ و په‌ره‌ په‌ره‌ی بێ‌ سه‌روه‌ری تیدا بوو، داوام له‌ مامۆستا کرد مۆله‌تی ئە‌وه‌م بداتی به‌شینه‌یی سه‌ریان بکە‌م. مالی ئاوابیت ده‌ستی به‌پروومه‌وه نه‌ نا و ماوه‌ی ئە‌وه‌ی دام که‌ ویستم. به‌کورتیی تووره‌که‌ بۆرم له‌ ته‌ک خۆمدا هینایه‌وه، که‌ به‌شینه‌یی له‌سه‌ری دانیشتم و په‌ره‌ په‌ره‌ ته‌ماشام کرد، له‌لایه‌که‌وه‌ گریان گرتی و فرمیتسک به‌چاومدا هاته‌ خواره‌وه، که‌ بۆ ده‌بی ره‌نجی مامۆستایانمان به‌و ده‌رده‌ بجیت و، شوینه‌واری گه‌وه‌ر ئاسایان په‌رته‌وازه و شیواو و له‌ناو چووبیت!!!

له‌و لایشه‌وه‌ مایه‌ی دل‌خۆشی و سه‌بووری خۆم له‌وه‌دا ده‌دیه‌وه‌ که‌ هیچ نه‌بیت له‌م په‌ره‌ په‌رانه‌وه‌ ئاسه‌واری ره‌نجی مامۆستایه‌کی دل‌سۆزی ئە‌ده‌بی کوردیی ده‌بینین، که‌ ماوه‌یه‌کی درێژی له‌ کات و توانای خۆی بۆ کۆکردنە‌وه‌ و هۆنینه‌وه‌ی مرواری جۆراوجۆری گه‌لێ سه‌ربازی گومناوی مه‌یدانی ئە‌ده‌بی کوردی تەرخان کردووه و، به‌رشته‌ی ورد و پته‌وی بی‌ری ملوانکه‌ی تاقانه‌ی (گولزار و به‌هار) ی لێ هۆنیوه‌ته‌وه.

ئه‌نجام:

وه‌ک گوتم دوا‌ی ئە‌وه‌ی به‌شینه‌یی له‌سه‌ر کاری هه‌لسه‌نگاندنی پاشماوه‌ی ده‌ستخه‌ته‌که‌ رویشتم بۆم ده‌رکه‌وت ئەم تووره‌که‌ قولاخ و پاشماوه‌ی ده‌ریابه‌کی بێ‌ وینه‌ی شیعەر و ئە‌ده‌بی کوردیه‌، که‌ به‌هۆی نه‌زانیی و که‌مه‌ترخه‌می کردنی مامۆستایان و رو‌شنبیرانمان له‌ عاستیدا کاریکی به‌سه‌ر هاتوه‌ نه‌ با به‌ده‌واری دۆم و نه‌ زستان به‌هه‌تی‌ریان کردووه‌! نزیکه‌ هه‌فته‌یه‌ک خه‌ریکی ئە‌مه‌سه‌ره‌سه‌ر پیکردن و هینان و بردنی لاپه‌ره‌کانی بووم، تا توانیم به‌نیوه‌ ناته‌واویی جه‌مه‌ری باسه‌کان یه‌ک بخه‌مه‌وه و، ئە‌وانه‌ی که‌ ماون بزانه‌م چین و چه‌ندن و هی کام شاعیر و کام شاعیرن.

(١) پایزی سالی ٢٠٠١.

ئەنجامى ئەم گەشت و گىلەم بە كورتىي دەنوسم:
بەكەم: دەستخەتەكە ناوى (گولزار و بەهار)ە.

دووم: نووسەرەوئەكەى ناوى محەمدە بوو.

سېيەم: دەستخەتەكە سالى ۱۳۳۳ نووسراوئەو.

چوارەم: لە پتر لە (۵۰) جىگەدا ناوپر ھەيە و پەرە و زياترى كەوتوو.

پىنجەم: لە كوتايى شىعەرەكانى مەولەوئەوئە نووسراو:

(تەرەجەمەكەى) بەسوپاسى خودا و يارمەتەي ئەوئە شىعەرەكانى جەنابى مەولەوى و
غەزەلەكانى دىكەى ئەحمەد بەگى كۆماسىي و، وەلى دىوانە و كەسانى دىكە، لە پۆزى
ھەينى سالى ۱۳۳۳دا تەواو بوو.

دواى ئەمانە كە چاوتىكى دىكە بەسەرەجەمى پەرە پەرەكانى دەستخەتەكەدا دەگىرەنەو
دەبين ئەم دەستخەتە شىعەرى وەك نالىي و، كوردىي و... (فېھرەستيان بۆ دەكەين).

كە لە ئاورىكى دىكەدا دەچىنەو لاي ناوەرۆكى پاشماوئەى (گولزار و بەهار) بەلگەى
روونى ئەوئە دەبين ئەم دەستخەتە دەربايەكى بى وئەنى شىعەر و ئەدەبى كوردىي بوو و،
لەوانەيە دەيان پارچە شىعەرى بلاونەكراوئەى شاعىرانى كوردى تىدا بووئەت؛ چونكە -
ديارە- خاوەنەكەى ھەولتى ئەوئە داوئە دەربارەى ئەو شاعىرانەى بەرھەمىيانى
دەستكەوتوو و كۆي كروونەتەو، زۆرتەين و دروستتەين بەرھەم و شىعەريان كۆيكاتەو
و، بەرپۆكۆپىكى و جوانتەين شىئە بىاننوسىتەو، ئەوئە دەبين لە بەرھەمى ھەندى لە
شاعىراندا كە بەختيان يار بووئە زۆرى بەرھەمەكانيان تيا نەچوو، مامۆستاي نووسەرەوئەى
(گولزار و بەهار) بە رز و لە شىئەى ديواندا بەرھەمەكانى تۆمار كروون و، بەش بەش
بەپىيە ھەرفەكانى ھىجا نووسىونى.

ھەر لە تايبەتەندىيەكانى گولزار و بەھاردا بۆمان دەردەكەوئە ئەم مامۆستا بەرپۆزە پىشتى
بەكەشكۆل و سەرچاوەى باش و دروست بەستوو و، ھەولتى داوئە پى كراوتەين
سەرچاوە بۆ شىعەرەكانى كەشكۆلەكەى دەستبىخات و، بەو كارەيش رازاوتەين يادگار بۆ
دەستخەتخانى كوردستان بەجى بىلەيت. يەكەيك لەو شاعىرانەى بايەخى زۆرى
بەشىعەرەكانى داوئە مەولەويە و، شىعەرەكانى ئەم شاعىرەى لە سەرچاوەيەك وەرگرتوو
نايابتەين سەرچاوەى ديوانى مەولەويە بوو و، من ئەمە دووم جارە باسى ئەو سەرچاوە
دەبينم.

ئەوئە بوو لە وتارىكدا كە پىشتەر بلاوم كروئە^(۱) سەرچاوەيەكەم لە دەستدا بوو پەخشانى
كوردىي مەولەويە و ھۆي وئەنى زۆرى شىعەرەكانى تىدا بوو، لەم دەستخەتەيشدا ھەمان
مەبەست بەروونىي دەبينەيت و ئەو پەخشانەى لەوئە لە داوى ئەو پارچە شىعەرەو
دەبينەيت لىرەيشدا دەبينەيت. لە ديوانى شاعىرانى دىشدا كاتىك دەستخەتەكە و ديوانە
چاپەكان بەراورد دەكەين دروستىي و پوختىي دەستخەتەكەى گولزار و بەھار روون و
ئاشكرايە. ئەمانە جگە لەوئە پاشماوئەى گولزار و بەھار چەندىن پارچە شىعەر و ناوى
شاعىرى وئە تىدايە لە ھىچ سەرچاوەيەكى ئىستەي ئەدەبى كوردىدا ناو و باسبان نىيە.

ھەرەھا شىئەى نووسىنەو و قەوارەى كاغەزى كەشكۆلەكەيش يەكەيكى دىيە لە
تايبەتەندىيەكانى ئەم كەشكۆلە و، وەك لە ناوئەراستى لاپەرەكاندا شىعەر و بابەت
نووسراون لە قەراخ و بىجاخى لاپەرەكانىشدا شىعەر و بابەت نووسراون و، كاتى وائىش
ھەيە بابەتەكان لەيەك جيان و، لە ھەموو ھالەتەكانىشدا خەتى مامۆستاي نووسەرەوئە
خۆشە و ھەلە و پەلەي كەمە و، گەلجى جار سەرباس و ناوى شاعىرەكانى بەمەرەكەبى
سوور جياكروئەتەو^(۲).

ئەم كەشكۆلە كە لىرەدا فېھرەستەكەى دەنووسىن سەرچاوەى سەرەكەي ئەم بەرگەى
كەشكۆلى كەلەپوورە و، پتر لە ۴۰ پارچە لە شىعەرەكانى ئەم بەرگە لەم كەشكۆلە
وەرگىراون و بۆ ديارىكروئە شۆپنەكانى پىتى (گ/...) بەكار دىنين.

(۱) پروانە: محەمدە على قەرداغىي. شارۆيەك لە باخچەى ئەدەبى مەولەويەدا، گۆفارى كۆزى زانبارى كورد،

بەرگى شەشم، چاپخانەى كۆزى زانبارى كورد، بەغدا، ۱۹۷۸، ل: ۲۲۶.

(۲) پروانە: بوژاندەوئەى مېژووئەى زانبارى كورد لە رېگەى دەستخەتەكانىئەو، بەرگى پىنجەم، ل: ۱۵۹.

فهردهستی گولزار و بهار

- ۱- گلکوی تازهی لهیل
 ۱- گفتار فریدون در فراق ایرج و مناجات
 ۸- مهولهوی
 ۱۱- میثروی ۱۳۳۲ که نهو شوینهی نویسیوهتهوه.
 ۱۱- کهلامی مهلاعهبدوپرحیمی پینجوتنی له کاتی چوونهسهردهوری سولتان
 عهبدولمه میدا و باسی گرانی - فارسی -
 ۱۲- له ناو نهو لاپه رانه دا شیعی (حافظ)
 ۱۹- ته خمیسی حافظ له سهر شیعی شیخی سه عدیی
 ۲۳- فه قی خه لووزه بی - قه راخ - په راویز -
 ۲۵- مونا جات - قه راخ -
 ۳۱- ایضا - مونا جات - قه راخ - له ناو په رکه اندا شیعی جو راو جو ری فارسی
 نو سراوه.
 ۳۳- اسماء الحسنی - هونراوه -
 ۳۶- کهلامی نه کبه ر - کوردی.
 ۳۷- کهلامی مه جید - په شیوی -
 ۴۱- فه تحولا
 ۴۱- سه یید صادق
 ۴۲- هه وتبه ندی خانای قوبادی.
 ۴۷- موعه مای کوردیی به نیسمی سال و مانگ
 ۴۷- مه ولانای پومی
 ۴۹- حکایات عجیبه - فارسی -
 ۵۰- کهلامی شیخ سه لیمی سنه بی له ستایشی شیخی ضیائه دیندا - فارسی
 ۵۱- شه هیدی، کوردی
 ۵۱- شیخ رهزا، فارسی
 ۵۲- کهلامی علی نه فندیی ئه ربیلی - فارسی -

- ۵۳- کهلامی طاهیر به گی کوری عثمان پاشا، فارسی
 ۵۴- جامی
 ۵۵- مه نفی له به ره له ستی شیخ رهزادا
 ۵۵- پینج خسته کی خاکی فارسی
 ۵۵- پارچه یه ک شیعی کوردی خاوه ن نه زانراو [حاجی ابو زر جمهر!]
 ۶۱- شیخ رهزا
 ۶۲- نه حمه د پاشای پومی
 ۶۳- خاکی له ستایشی شیخ نه جمه دیندا، فارسی
 ۶۴- شیخ رهزا،
 ۶۵- سه یید حه سن له جوابی شیخ رهزادا
 ۶۵- نه قشبی له بهر هه له ستیکردنی خاکیدا له ستایشی شیخ نه جمه دیندا
 ۶۷- ته وحید، شیخ مه حمودی بیسته بی
 ۶۹- شیخ مه حمودی بیسته بی له ستایشی شیخ نه جمه دیندا
 ۶۹- شیخ مه حمودی بیسته بی بو حه مه صالح به گی که نده سوورده بی نویسیوه.
 ۷۰- ته خمیسی زیوه ر له سهر شیعی طاهیر به گ
 ۷۱- موحسین
 ۷۲- پینج خسته کی نه دهب
 ۷۹- سالم
 ۸۸- بچران له شیعی سالمدا
 ۹۷- احمدی کوز - له قه راخوه - له ناوه وه نو سراوه: هذا اشعاراتی که «کتاب تاریخ
 معجم انتخاب کرده در ذکر صنایع قدرت حضرة باری تعالی جل جلاله و نعمت سید
 عالم - صولعم - و آن درزو پندو موعظه و نصیحت شاهان گذشته و ملوک و سلاطین
 سلف و مناجات ایشان در حالت نزع بدرگاه قاضی الحاجات درین کتاب ثبت کرده.
 ۱۰۱- مونا جاتی شیخی سه عدیی
 ۱۰۶- ناته واوی و بچران - (تاکم روم)^(۱)

(۱) نهو وشه و پرستانه ی دوای وشه ی ناته واوی ده یان نووسم مه به ستم نه وه یه سه ره تای لاپه ره که وتوه که بهو وشه ی
 ناو که وانه که ده ستیپیده کات.

- ۱۰۷- قاسمی
- ۱۰۸- میرزا ابراهیم اصفهانی - ناته‌واویی - (درعهد)
- ۱۰۹- فرمایشت حضرت غوث الثقلین
- ۱۱۱- فیکری
- ۱۱۲- نالی - بچران - (وله ایضا)
- ۱۱۳- فیکری، کوردی
- ۱۱۴- نالی - بچران و ناته‌واوی - (خلخال)
- ۱۱۵- پارچه‌یک شیعری کوردی (نه‌ناسراو)
- ۱۱۶- فرمایشتی هزاره‌تی ضیائه‌دین. (له قه‌راخه‌وه)
- ۱۱۶- نالی - بچران - (سیرکه)
- ۱۱۷- حه‌زینی
- ۱۱۷- کوردی
- ۱۱۸- غه‌ریبی
- ۱۱۹- که‌لامی شیخ مه‌عرووفی سیباگوتیزی
- ۱۲۱- (من کردیات نالی)
- ۱۳۴- (ناته‌واویی و بچران) - دی -
- ۱۳۵- نالی
- ۱۳۵- رباعی فارسی - کاغذ
- ۱۴۰- در کاغذجات، ایضا کاغذ التماس (بچران) - تکلف -
- ۱۴۱- کوردی، نالی
- ۱۴۲- پینج خشته‌کی فیکری.
- ۱۴۳- کوردی
- ۱۴۴- بچران
- ۱۴۵- ناهی
- ۱۴۶- کوردی - فارسیات کوردی - که‌لامی عه‌بدو‌لحه‌مید -
- ۱۴۸- مه‌وله‌وی
- ۱۴۹- مه‌وله‌وی
- ۱۵۴- که‌لامی (فخرالعلماء) شیخ محه‌مه‌د
- ۱۵۵- نه‌حمه‌د به‌گی کوماسی، وه‌لی دیوانه
- ۱۵۶- مه‌وله‌وی
- ۱۵۷- که‌لامی سه‌بیید فه‌تاح
- ۱۵۷- وه‌لی دیوانه
- ۱۵۹- وه‌لی دیوانه
- ۱۶۰- وه‌لی دیوانه
- ۱۶۲- ایضا - مه‌وله‌ویی - له‌م لاپه‌رده‌دا نووسه‌روه‌ه نووسیویه: «ب‌حمدالله وحسن توفیقه تمام شد اشعارات جناب مولوی - علیه‌الرحمه - وسائر غزلیات او، کلام احمد بی‌ک کوماسی و ولی دیوانه و سائرین رحمهم الله فی الدارین یوم جمعه ۱۳۳۲، حرره محمد»
- ۱۶۳- کلام شیخ رضای کرکوک که از صدر الاعظم روم نوشته...
- ۱۶۳- مه‌وله‌وی
- ۱۶۵- احمد بی‌ک، مه‌وله‌وی
- ۱۶۶- بچران و ناته‌واویی (وختی)
- ۱۶۷- مه‌وله‌ویی
- ۱۶۸- بچران و ناته‌واوی (ایسا)
- ۱۶۹- مه‌وله‌وی
- ۱۷۰- ناته‌واویی و بچران (مولوی در جواب بلبل)
- ۱۷۱- مه‌حمود
- ۱۷۲- غه‌ریبی
- ۱۷۳- ناهی
- ۱۷۴- کوردی
- ۱۷۵- نه‌مین
- ۱۷۶- نالی
- ۱۷۸- ناته‌واویی - که‌لامی -
- ۱۷۹- رهنکه مه‌وله‌وی بی

- ۱۸۶- مهکتوبی نالی جهة سالم
 ۱۸۸- جهوابی سالم
 ۱۹۰- ناته‌وایی (کلام)
 ۱۹۱- کوردی
 ۱۹۲- ناته‌وایی (شمس)
 ۱۹۳- کوردی
 ۱۹۵- هندی ناوی مه‌ته‌ل به فارسی
 ۱۹۶- به‌هاربیه‌یه‌کی خاوه‌ن نه‌زانراو، (له قه‌راخدا)
 ۱۹۸- ناته‌وایی (بلبل)
 ۱۹۹- شمس تبریزی
 ۲۰۲- ناته‌وایی و بچران (مام باباد)
 ۲۰۳- درویشی، خانای قوبادی
 ۲۰۴- ناته‌وایی و بچران - (یا مالک)
 ۲۰۵- پینج خسته‌کی شه‌فیک له‌سه‌ر که‌لامی سه‌بیید به‌هادین، له شیوه‌نی شیخی ضیاء‌دیندا،
 ۲۰۶- ناربی.
 ۲۰۷- صادق
 ۲۰۸- شهاب‌الدین
 ۲۰۹- علی‌حریری، مه‌لا مصطفاه
 ۲۱۰- حاجی
 ۲۱۲- ده‌رویش مصطفاه
 ۲۱۴- شمس‌الحق - بچران - (زفرزند)
 ۲۱۵- پاشماوه‌ی دناو‌ئیکی کوردی - به‌هۆنراوه له عه‌قائیددا
 ۲۳۳- په‌رپه‌ک شیعی جۆراوجۆری فارسی
 ۲۳۵- شمس تبریزی، سعدی، فردوسی. (بچران)
 ۲۳۷- چند روقعه و پارچه‌ی فارسی
 ۲۳۹- عصمت
- ۲۴۴- که‌لامی ریاضی
 ۲۴۵- روباعیاتی شیخ سه‌عیدی (ابو‌الخیر)، (بچران)
 ۲۴۷- حاجی، وه‌حید، رضی
 ۲۴۸- حاجی، بچران (هفت)
 ۲۴۹- مه‌ته‌لی فارسی
 ۲۵۰- بچران - (وش)، (کلمت).
 ۲۵۱- شمس‌الحق تبریزی
 ۲۵۸- مولود جامی.
 ۲۵۹- که‌لامی خواجه‌کی، جامی، شمس‌الحق تبریزی
 ۲۶۰- عطار، سعدی، شوکت
 ۱۶۱- حیکایه‌تی شیخی صه‌نعان به‌فارسی
 ۲۸۷- کۆتایی حیکایه‌تی شیخی صه‌نعان و (بچران).
 ۲۷۹- شیعی (مضطر) به‌تورکی
 ۲۸۸- بچران (بهر)
 ۲۸۹- بچر بچری شیعی (مضطر) تا لاپه‌ره ۲۹۶.
 ۲۹۷- به‌شیک له کتیبی‌کی شهرع به‌فارسی له‌وه ده‌چیت مه‌کتوباتی کاک نه‌حمه‌د بیت.
 ۳۰۶- نه‌م لاپه‌ره هه‌رچهند جیگه‌ی خۆی نییه و بچرانی پیتوه دياره ئیتمه خستمانه دوا لاپه‌ره له‌بهر نه‌وه‌ی له‌سه‌ری نووسراوه: «تت شد اشعارات کتاب گلزار بهار از ترکی و فارسی از دست حقیر فقیر محمد... یوم پنجشنبه بیست و ششم شهر ربیع الاول نیمه از زستان گذشته در سال جهاد، اللهم انصر سلطان الاسلام آمین در سنه ۱۳۳۳».

سه‌چاوه‌کانی دیکه:

جگه له کهشکۆلی گولزار و به‌هار بۆ ناماده‌کردنی ئەم بەرگه‌ی کهشکۆلی که له‌پوور سوود له‌چهند سه‌چاوه‌ی دیکه وەرگیراوه، له‌وانه:

کهشکۆلی تالانی:

ئەم کهشکۆله‌یش سه‌چاوه‌یه‌کی ده‌ستپینه‌گه‌یشتووی ئەده‌بی کوردییه و، چەند پارچه شیعرم لێوه‌رگرتوه، که‌میک به‌دریژی له‌ لاپه‌ره ١١١ ی بەرگی دووه‌می بووژاندنه‌وه‌ی میژووی زانیاندا باسی ناوه‌رۆکی ئەم کهشکۆله‌م نووسیوه.

بۆ ناماژه بۆ ئەم کهشکۆله (ت/...) م‌داناوه.

کهشکۆلی گه‌لاله:

ئەم کهشکۆله‌یش یه‌که‌که له‌سه‌چاوه نایابه‌کانی ئەده‌بی کوردی و -وازانم- یه‌که‌مجار من به‌ میژووی ئەده‌بی کوردیم ناساندوه و، له‌ لاپه‌ره ١٧٣ ی بەرگی به‌که‌می بووژاندنه‌وه‌ی میژووی زانیاندا له‌سه‌ریم نووسیوه.

جگه له‌مانه‌یش چەند سه‌چاوه و ده‌ستخه‌تی دی که له (ع.د) دا بوون و پارچه پارچه شیعرم لێوه‌رگرتوون و له‌ شوینی خۆیاندا باسکردوون.

بۆ ناماژه بۆ ئەم کهشکۆله‌یش له‌به‌ر ئەوه‌ی له‌ ته‌ک گولزار و به‌هاردا تیکه‌ڵ نه‌بن (ل/...) م‌داناوه.

له‌م به‌رگه‌یشدا - وه‌ک به‌رگی پینجه‌م- به‌شی زۆری وینه‌ی ده‌قی شیعره‌کان له‌ رووی ده‌ستخه‌ته‌کانیانوه‌ ده‌خه‌مه‌ روو، بۆ ئەوه‌ی خۆینه‌ر بتوانی له‌ رووی ئەم ده‌قانه‌وه‌ سه‌رنجی په‌نجه‌که‌مان له‌ راستکردنه‌وه‌ و هه‌تانه‌وه‌ سه‌ر ریتنوسی ده‌قه‌کاندا بدات و، بتوانی ئەویش به‌شی خزی بخاته‌ سه‌ر په‌نجه‌که‌ی من ئەگه‌ر من له‌ بۆچوونه‌کاندا به‌هه‌له‌دا چوویم.

سه‌بدوهره‌یمی پینجوتینی

له‌ سه‌چاوه‌کانی به‌رده‌ستماندا ناوی مامۆستا مه‌لا عه‌بدوهره‌حمانی پینجوتینی له‌رزى زانا ناو‌دا‌ره‌کانی کوردا نووسراوه و، شتی‌ک ده‌رباره‌ی ژيانی تۆمار کراوه، مامۆستای مامۆستا مه‌لا ره‌شید به‌گی بابان و مامۆستا مه‌لا حسه‌ینی پیسکه‌ندی و چەندین مامۆستای دیکه‌ بووه. به‌لام ناوی مامۆستا مه‌لا عه‌بدوهره‌حیمی پینجوتینی‌مان نه‌دیوه و، وه‌ک شاعیر و نووسه‌ر ناوی له‌ سه‌چاوه‌کانی به‌رده‌ستماندا نایین.

ئەم پارچه شیعره لێره‌دا بلاوی ده‌که‌ینه‌وه‌ به‌ناوی ئەم مامۆستاوه تۆمار کراوه، به‌داخه‌وه‌ پارچه شیعره‌که له‌ ناوه‌راستیدا لێی که‌وتوه و نازانین که‌وتنه‌که چەنده، له‌وانه‌یه‌ ئەگه‌ر هه‌موو شیعره‌کان له‌ ده‌ستدا بوایه‌ن لاپه‌ره‌یه‌کی روونترمان ده‌رباره‌ی ئەو شه‌ر و هه‌را و گرانی و قات و قریبه‌ بزانیایه‌ت که له‌و سه‌رده‌مه‌دا بالی ره‌شی به‌سه‌ر ولاتدا کیشاوه. ئیسته‌ که هه‌ر ئەمه‌مان له‌ ده‌ستدایه‌ ده‌بی چاوه‌روان بین به‌لکو رۆژانی داها‌توو شتی زیاتریان پێ بیت.

کلام ملا عبدالرحیم پینجوتینی درجلس حضره‌ أمير المؤمنین سلطان عبدالحمید و جهاد قارص و بایزید و و باو گرانی آن سال:

(گ/١١)

در ایام سلطان عبدالحمید
مصائب بسیار بر ما دمید
همان واقعاتی که در روم شد
بگویم ز من آنچه معلوم شد:
یکی قتل سلطان عبدالعزیز
بفتوای قانون جمهور نیز
چو بر تخت بنشت سلطان حمید
پی جنگجو روس خنجر کشید
ز هرجا بجنبد لشکر چو دود
تو گفستی دو صد کوه البرز بود

بجوشید لشکر ز هر مرز بوم
شده حربکه قارص و ارض روم
دو لشکر چو دریا در آمد بجوش
ز خون خلایق جهان سرخ پوش
ز شیپور وز ناله طیل کوس
تزلزل بیفتاد در روم روس
گریزان شد از نعرهای تفنگ
ز بیشه پلنگ ز دریا نهنگ
ز آواز توپ و ز قمپارها
قیامت پدید آمد از روسها
جهان سیره شد زین دغای عظیم
مناجات کردند مسلمان ز بیم
برآمد ز هر گوشه شیرافکنی
سر آمد ز هر جانبی صف زنی
هزیران رومی نبردان روس
سراپا بخون سرخ همچون عروس
چه کردی دهد لشکر بیشمار
که توفیق ندهد خداوند کار
همی بخت رومی چو روباه شد
اسد طالع روس بدخواه شد
قماندارها حیلها ساختند
پی درهمی چند دین باختند
جوانان که در حرب جان سوختند
شنیدم بیک روپیه بفروختند
ز دسیسه رومی بد فعال
شدندی اسیر از کف بد سکال
چنان زلزل افتاد بر رومیان
زبان کی تواند نماید بیان؟

قماندار شیخان اهل جهاد
چنین دولت روم بریاد داد
بر...ت گرفتند بدزدی تفنگ
کجا شرم دارند بی نام ننگ
شکست آمد از لشکر رومیان
غم و حسرت آمد باسلامیان
پس از جنگ روزی چنان رفع شد
[فراض!] در اینمملکت قطع شد
در آنسال چون چنگ آخر رسید
وباو گرانی بیامد پدید
چنان قحط سالی شد اندر عراق
پدر از پسر میگرفتی فراق
ز دود درون گسایدیان طی
فلک گریه و ناله میزد چونی
خبرداری از چرخ پیوسته کرد؟
بترکان رومی کردان چه کرد
چه کینی ز دل داشت این چرخ دور
که برق غضب ریخت بر شهره زور؟
کهن چرخ بدپرور بد نژاد
قره داغرا داغ بر دل نهاد
خصوصا سلیمانی شوم بخت
غنی تا گدایش فرومانده سخت^(۱)
نبوده.....

طرب رفت و غمگین و غم شاد شد
خزان آمد و لاله بریاد شد

(۱) لیره‌دا به لای که میبوه پهریه که وتوه و لهوانه یه زیاتریش بیت.

من پینجوین گندمش بی مقال
خریدند و بردند در سه ربال
چه ارزن چه جوهریکی سه قران
بهایش همین بود یک حقه نان
در ایام سلطان عبدالحمید
چنین قحط نادیده آمد پدید
همان سکه‌ی شهرهای قدیم
[بفرهود!] باید گرفتن به نیم
درانوقت تنگی چنین ظلم کرد
نه بر ما که بر حال خود ظلم کرد
بجای ترحم بکرد ظلم حبت (!)
مضاعف خراجاترا می گرفت
زهی کتم کرد است شرع رسول
قوانین نمود دارد قبول
ز ملکش بسی شهر ویرانشده
رعیت ز خاکش پریشان شده
ز بی حکمی روم و ز آشوب جاف
فراری لزوم است تا کوه قاف
بسی خندم آید باحکام روم
نپرسد ز حکمش نه دراج و دوم
ندانم بنام که خطبه زلم
که هرکس درین دیر گوید: منم!
شنیدم.....

فہقی خہ لووزہیسی

(گ/۲۳)

پہی چیش مہ پرسی نہ بلہی دیوانہ
نہ حوالہ پرسی شرح ویردہی زہمانہ
یہ قین تو جہ خہ وف خودا نہ تہرسی
نہ حوالہ دہوران جہ من مہ پرسی
عہرز کہ روون جہ لاش ہہر چہ ہن نیاز
گوشدہر بہ گوفتار قہ لایچہی بیتناز:
راستہن جہی و ہرتہر جاگہی خانان بیم
ہہ مراز رہ فیق شای کہ بانان بیم
تہخت بیگلہران [ولکہی!] ئیران بیم
قاپیہی حوکمہت جاگہی شیران بیم
دہستکار ئوستاد قہ دیم سالان بیم
تہخت بیگلہران کہ مہر لالان بیم
ہہم سہرا پیردہی حہرہ مسہرا بیم
ہہم جانشینگہی خان و دارا بیم
ہہم جانشینگہی پؤل رہندان بیم
ہہم بالہ خانہی زؤلّف کہ مہندان بیم
چہند و ہستای نادر حہ ککاک دانا
پہی سہیوان کاری وہ لام کیانا
بہ شادیی و لوغان بہ ذوق و زینہت
منیش تہمام کہرد حاکم و حوکمہت
روئ جہ تہقدیر قہ صد قہ زاگیر
من بیم وہ قہ لغان توپ جہ زائیر
وہقتی جہ قوللہ توپ مہدان ناتہش
زہمین مہلہرزا تا وہ پای عہرش

جه سه دای بارووت شریخه‌ی تیر نه‌نداز
 سه‌حرا و کهژ و کو‌دهنگ مه‌دان تاواز
 ئیسته نه ته‌خت مه‌ندهن نه جاگه‌ی ته‌خت^(۱)
 نه سوپای ره‌نگین نه قو‌یتاسه‌و ره‌خت
 جه (فقه) واتهن ده‌روون پر جه‌فا
 به‌کسه‌س نه‌مه‌ندهن دنیای بی‌وه‌فا
 واتم: (خه‌لووزی) قه‌برت پر نوور بو^(۲)
 روخت جه عه‌زاب قیامه‌ت دوور بو

ئه‌کبه‌ر

ئه‌گه‌ر ئه‌م ئه‌کبه‌ره ئه‌کبه‌ری سه‌نه‌نده‌جیی - سه‌نهی - بی‌ت، ئه‌وا ئه‌کبه‌ر به‌گی کوری
 محمه‌د زه‌مانی کوری محمه‌د ره‌شید به‌گه له‌خانه‌دان و وه‌کلیه‌کانی شاری سه‌ن بوون.
 ئه‌کبه‌ر شاعیریکی لی‌هاتوو بووه و، زۆریه‌ی کاتی له‌ناو زانایان و له‌ته‌ک پیاوچاکان و
 پیاوماقوولاندا به‌سه‌ر بردوووه و، پیاویکی دنیا نه‌ویست بووه و، له‌ته‌مه‌نی په‌نجا سالی‌دا
 به‌یه‌کجاری ده‌ستی له‌ دنیا شو‌ردوه و خو‌ی بو‌ریک‌خستنی تو‌یشووی پاشه‌روژ ئاماده
 کردوووه. تا کو‌تای سا‌له‌کانی ۱۲۷۰ی کو‌چی له‌ژیاندا بووه.
 له‌مشاهیر کرد و گلزار شاعران کردستان دا شیعری فارسیی هه‌یه.

که‌لام ئه‌کبه‌ر

- ۱ -

(گ/ ۳۶)

دلم پر غه‌مه‌ن.....
 جه مه‌حروومی ویم دلم پر غه‌مه‌ن
 تیپ نازاداران [جرکسان!] جه‌مه‌ن
 ئه‌وه جه‌لاشان نییه‌ن هه‌ر غه‌مه‌ن
 گو‌له‌ن گو‌لغو‌نچه‌ن سه‌روه‌ن ته‌مامه‌ن
 عه‌یشه‌ن عه‌شه‌ته‌ن جه‌مینه‌ن جامه‌ن
 دوره‌ن فه‌یروزه‌ن له‌عه‌له‌ن مه‌رجانه‌ن
 ته‌لان زوم‌په‌ده‌ن نه‌ئه‌صل‌کانه‌ن
 بازه‌ن شاهینه‌ن شو‌خه‌ن طه‌واره‌ن
 جه‌مع خال‌خاصان شیرین ره‌فتاره‌ن
 سه‌ولنه‌ن سو‌سه‌نه‌ن به‌ره‌زای شاخه‌ن
 نارنجه‌ن لی‌مۆن په‌روه‌رده‌ی باخه‌ن
 خو‌ره‌ن غیلمانه‌ن په‌ریی و مه‌هوه‌شه‌ن
 به‌رقه‌ن چون نووره‌ن شو‌عه‌له‌ی ئاته‌شه‌ن

(۱) ئه‌م پارچه وه‌ک له‌م دوو به‌یته‌ی دواییه‌وه ده‌رده‌که‌و‌یت له‌وانه‌یه شیعری (فقه‌ق خه‌لووزیه‌ی) بی‌ت، به‌لام
 به‌ته‌واوی ناتوانین ددانی پیدای بنیین. ده‌بی ئه‌وه‌دیش بل‌یین ئه‌م پارچه له‌سه‌ره‌تاوه ناته‌واوه و نازانین چه‌نده‌ی
 له‌ناوچوووه.

له‌شیعه‌ره‌کانه‌وه ده‌رده‌که‌و‌یت که شاعیر له‌ته‌ک قه‌لایه‌کی کو‌ندا ده‌دو‌یت و گفتوگۆی له‌گه‌لدا ده‌کات، به‌لام -
 دووباره - نازانین چ قه‌لایه‌که.

به‌لام ده‌بی ئه‌وه نه‌بو‌ترین شاعیریکی دیمان هه‌یه نازناوی (زوو خالی) یه و پارچه‌یه‌ک شیعری له‌به‌رگی
 چواره‌می (که‌شکو‌لی که‌لوپووری ئه‌ده‌یی کوردی) دا هه‌یه. به‌لام له‌وئ (زوو خالی) و لی‌ره (خه‌لووزیه‌ی) یه،
 ده‌بی هه‌ر یه‌ک شاعیر بن؟

(۲) پروانه: مشاهیر کرد به‌رگی یه‌که‌م ل: ۳۸۹ و گلزار شاعران کردستان ل: ۳۱.

شه مسهن قه مهره زوهره ن موشته رين
 بيللا جه شيوهي ئاده ميبى به رين!
 خصوصه يه كيشان دانهي گه وه ره ن
 ئه و چون ئه نجومه ن شاهه ن سه روه ره ن
 شه مع مه حفه له ن، شاخ نه با ته ن
 هزار په ي شوخي بي شيوهي ئه و ما ته ن
 له يله ن گوله ندام ديده ي شابازه ن
 نه دلّه ي جه رگه ي رهندان مومتازه ن
 جه شوولّه ي شه و قه ن خو ر نه حيجا به ن
 قه يس په ي ئه و مه جنوون فه رهاد بي تا به ن
 سه ر تا پا جه نوور قودره ت سه روشته ن
 ماچي نه وسوه يل سه ر تا پاش ره شته ن
 شه وق پيشانيش يانه م كه رد خه راب
 تير موژانش دل كه رده ن كه باب
 ئه فشانش كه رده ن زولف عه ن به رين
 كه رده ن وه قابيض په ي گيان شيرين
 به هه رحال قيبلم شاي فرشته خو
 عه رضه ي زه ليلييم عه رز كه رده ن وه تو
 قيبلم بو به عيشق ظه ريفيي بالات
 ئه و بالاي بي عه يب ساي نه رمي ئالات
 بته رسه جه خه وف شه راره ي شه ره ر
 ره حمي كه ر به حال په شيويي (ئه كبه ر)
 ره حمي كه ر به حال په شيويي ده ردم
 (بي دو دي بو نفت!) هه ناسه ي سه ردم
 په ي چي بار عه شق دوودي ناسه سه رد
 هه ر كاتئ زاناي نه دل ئه ثه ر كه رد
 به ي بار سه سه رته جه تاو ده ردان
 ديوانان ئاسا ويل بووم نه هه ردان

سه وگه ندت مه دو م به حه يي قه ديم
 چيشه ن ته دبيرم خو فه ره نكي نيم؟

- ۲ -

(گ/ ۳۶)

به نده ي بي حه يام.....

فه رمووده ت راسته ن به نده ي بي حه يام
 قه ريان ئه گه ر من بي حه يا نه بيام
 گيانم نه راگه ي پيشه رته نه بيام
 خه يلي بي حه يا هه م بي كه مالم
 چونكه په ي پيشه رته به ي طه ور عه بدالم
 شه رته بي نه (نيروم!) سه ر نه راي كه م شه رته
 نه كه رووم گيان به فيداي كه م شه رته
 شه رته بو جه داخه يه خه م پاره كه م
 جه خاك و وه ته ن ويم ئاواره كه م
 په ي كه سي بمرووم صاحيب وه فا بو
 نه ك كه سي پيشه رته مه يل به جه فا بو (!)
 تا سه ر مه زانام وه فا داره ني
 نه زانام كه م شه رته جه فا كاره ني
 [جو بون جو فا كه توم بدل آوران!]
 باوان ويران باي ئاخه رته ناوه ران!
 ئيسه به لهد بيم جه بي وه فاييت
 سه د جار تو به م بو جه ئاشنائيت
 ساچون جه تو ديم يه ند ده رده مه ينه ت
 تو به جه ديدار يار بي به ينه ت
 به يظه وره جه تو ديم سه زاو جه فا
 تو به جه ديدار يار بي وه فا

نهری هه‌ی (ئه‌کبه‌ر) دتیوانه‌ی به‌دبه‌خت
ته‌رک که‌ر ره‌فیه‌قی بی‌شه‌رتان، سه‌ر سه‌خت!

-۳-

(گ/۳۶)

به‌نده‌ی دتیوانه‌م.....

په‌ی تاسه‌ی بالات به‌نده‌ی دتیوانه‌م
چونکه‌ ده‌رویشم بی‌خانه و لانه‌م
نه‌ رای جه‌وانیت بده‌ر جه‌ژنانه‌م

تازیز واجبه‌ن په‌ری خاص و عام
خواجه‌ بده‌رۆ جه‌ژنانه‌ی غولام
مه‌دۆ سه‌وگه‌ندت به‌تایه‌ی که‌لام
لوطفت بۆ چه‌نیم به‌سه‌رگه‌ردت بام
وامه‌جنوون تۆم رسوای زه‌مانه‌م
نه‌ رای جه‌وانیت بده‌ر جه‌ژنانه‌م

قوربان که‌ ره‌مه‌جه‌ژنانه‌ی ده‌رویش
عه‌طاکه‌ر چونکه‌ ده‌رویشه‌ن دل‌پیش
زه‌ره‌ی لوطفت بۆ وینه‌ی قه‌وم و خویش
زام ناسوورم به‌لکه‌ بۆ ساپیش
پاسته‌ن تۆ شه‌مع به‌نده‌ په‌روانه‌م
نه‌رای جه‌وانیت بده‌ر جه‌ژنانه‌م

سوڵتان مه‌یلت گرتن قه‌لای دل
نه‌صبه‌ن [لاغرئ!] تا سای سه‌رای گل
هونش جاربه‌ن زامش مه‌دۆ چل
عه‌دووئی چون غه‌م تیش گرتن مه‌نزل

25

جه‌ عیشقت رسوای خویش و بیگانه‌م
نه‌ رای جه‌وانیت بده‌ر جه‌ژنانه‌م

سه‌ده‌قه‌ چه‌یفه‌ن په‌ی شه‌خصی چون تۆ
ره‌نج غولامان که‌رۆ ره‌نجه‌رۆ
پیکیاگم به‌تیر موژه‌ی شه‌صت تۆ
مه‌شغوولم چه‌نی په‌ژاره‌ و نه‌ندۆ
جه‌ بی‌ره‌حمیی تۆ دل‌ تاما به‌جوش
نه‌مه‌نده‌ن جه‌لام سه‌بر و عه‌قل و هوش
عه‌رزم هه‌ر ئی‌ده‌ن بگی‌ره‌ نه‌گوش
ره‌نجه‌که‌ی (ئه‌کبه‌ر) مه‌که‌ر فه‌راموش
هه‌ر مه‌یله‌که‌ی تۆن گه‌نج و خه‌زانه‌م
نه‌ رووی جه‌وانیت بده‌ر جه‌ژنانه‌م

-۴-

(گ/۳۶)

بالا نه‌ونه‌مام.....

ئه‌برۆ چون که‌مان بالا نه‌ونه‌مام
زولف پر پیچت چون که‌مه‌ند سام
خه‌ده‌نگت عالم مه‌که‌رۆ به‌دنام
زولفت زنجیره‌ن ها نه‌گه‌رده‌نم
خه‌لاصیم نییه‌ن تا رۆی مه‌رده‌نم
موژت نه‌شته‌ره‌ن تیره‌ن خه‌ده‌نگه‌ن
دائیم په‌ی قه‌تلم تاماده‌ی جه‌نگه‌ن
(الف!) ئه‌لف‌وار نه‌ به‌ین دیده
به‌ سه‌نعه‌ت حه‌ق قه‌له‌مه‌که‌شیده
گو‌نات مه‌دره‌وشۆ چون گول نه‌گول‌زار
به‌ته‌ر جه‌ بولبول دل‌ پیش گرفتار

26

لهبت ئەحمەرەن نازکتر جە گۆل
 مەرھەمەن پەي زام، ئارامەن پەي دۆل
 لەبان ئالت وینەي پەري گۆل
 سەد دۆل پەي ئەو گۆل بيبەن وە بۆلۆل
 دەھانەن دورجەن پەن جە گەوھەر
 عەجەب خۆشکەلام شيرين موعەطەر
 قەھقەھەت وینەي کەبک خەرامان
 دندان وینەي دور خەزانەي شاھان
 غەبغەبت وینەي تەلای دەست ئەفشار
 گەردەن صوراحیی من کرد گرفتار
 سینەت سیم صاف (فتات!) رەواج
 نەرمەن چون قاقوم سەفیدەن چون عاج
 گیانم بەقوربان زەردەي بەیان
 رۆحم بەسەر گەرد زەنگیی خالانت
 ناقت بۆی غونچەي نەسرین مبیژۆ
 ئاھوو نەخەجلەت پەي ویش مەگوربۆزۆ
 (پا تونەران!) پووز و پەنجەي پا
 مەکەرۆ حەیران مەلەک جە سەما
 ھەر کەس بوینۆ شپۆھي تۆ وە چەم
 دەرساعەت دلش پە مەبۆ جە غەم
 دلەکەي (ئەکبەر) بيبەن بەعەبدال
 شەمەي جە تەعریف تۆ کەردش خەيال
 وەرنە شاعیرگەل سەراسەر جەم بۆ
 وەصف بیعەبیبییت تەمام نەبۆ
 زامداری چون من دیوانەي کەمفام
 ساکەي وەصف تۆ مەکەرۆ تەمام!؟

پەشیوایی

ئەم شاعیرەیش کە لێرەدا ھەشت پارچە شیعری بلۆدەکەینەو، یەکیکە لەو شاعیرانەي
 لە لاپەرەکانی میژووی ئەدەبی کوردییدا -بەپیتی ئاگاداریی من- ناوی نەھاتوو و شیعری
 بلۆنەکراو تەو، ئیتمەیش جگە لە شیعەرەکانی کە لێرەدا دەیانکەین بەدیاری دەستمان
 شتیکی دیکەمان لە دەستدا نییە، بەم ھەنگاوە ناوی دەخەینە ناو ناوان، بەلکو لەمەولا
 زیاتری دەربارە بزانی و، شیعری زیاتری دەربکەویت.

کلام مجید متخلص بە (پشیوی)

- ۱ -

(گ/ ۳۷)

شپۆت شیرینەن.....

ئەری نەونەمام شپۆت شیرینەن
 صاحب خولق و فام لەیل وەرینەن
 ھومەیلای پەری شازادەي چینەن
 سەفیدەن، سورخەن، سیاھەن، زەردەن
 پیشانین جەمین، روخسارەن گەردەن
 جامەن، جەمینەن، گولەن، گولزارەن
 رۆخەن، بەھەشتەن، روخەن روخسارەن
 کەمانەن، تیرەن، زنجیرەن، داوہن
 ئەبرۆن و موژەن، زولفان خاوەن
 داچەن دەيجوورەن، موشکەن موشکینەن
 سۆسەن، لەولاوہن، چینەن، پە چینەن،
 ئەلفەن قەلەمکیش حوققەي خەلطانەن
 فەيرووزەن، خالەن، لەعلەن، لەبانەن
 قاقومەن، نەرمەن، سینەن، سەفیدەن
 لیمۆن، نارنجەن، تازە رەسیدەن

ساعیدهن سیمین صاف بیگه ردهن
 هزاران په ریش داخ وه خاک به ردهن
 به بیان بوینان ئه شیوه خاصه
 ئه صاحب نمک خاصه خولا صه
 ئه زه ری شیرین جه گهشت عیب به ری
 گو فتار چون مهلهک شیوه چون به ری
 یه ئادهم نیه راسته خوریه
 شیوهی ئادهمی بهی طوره نیه
 مه و اچان ئادهم بی عیب کهم بیه
 بیللا بی عیبی، هیچ عیب نیه
 (په شیوی) دایم زارهن زگارهن
 ده واش دیدار روخسار یارهن

.....

-۲-

(گ/۳۸)

بیخه بهر جه دهرده.....

ته رسای فه رنگی بیخه بهر جه دهرده
 تو شیخه نعت جه دین گومرا کهرد
 پهی تو جه مه ذهب جه ئیمان و بهرد
 تو مه جنون کهردی نه شار دهر به دهر
 دیلت کهرد نه کوی مه ئوای پر خه طهر
 تو به هرام بهردی به دهر وازهی چین
 نه هونوا کهردی سه راپاش په نگین
 تو فه رهاد کوشتی نه کوی بیستوون
 ویش به دهست ویش کهردی سه رنگوون
 شیرۆ پهی خالت خوسره و جه گیان کهرد
 پهی تو به ناکام سه ر به گلکو بهرد

منیش چون ئه وان خه ریدارتم
 جه ئه وان به تهر من خه م بارتم
 حهق بهردار نیه خۆ موسولمانیه
 وه سم عه ذاب دهر بی ئینصافیه
 نه رای ئیلتیفات - نازیم! - به کجار
 به رسه ئه حوال دهردی دهرده دار
 پهی کئی زگارم؟ پهی کئی ذهلیم؟
 پهی کئی زگارم؟ پهی کئی عهلیم؟
 پهی کئی به یطه وره دایم خه مینم؟
 ره نگزه رد و زه عییف دیده نمینم
 وینهی دهر ویششان دایم دلریشم
 پهی کئی ئه عه ذاب دایم مه کیشم؟
 خۆ تو کافری بی پرای فه رنگی
 چه نی عاشقان دایم وه جه نگی
 بو اچان په نعت دهر دلی ته مام (!)
 جه مه جنون به تهر به سه رگه ردت بام
 مه حبوب ئه و خاصه چون شیرین پیش
 ئاگا بو نه حال دهرده دار ویش
 قه سه م به واحید! زولفان عه نیه ر بو
 به هیچ ته ما نیم غهیر جه نیگای تو
 یاشا ههر شه خصی دووربان نهی بو (!)
 به ناکام بنیو سه ر نه سای گلکو
 ساقیی! تو نه یو وه شی جه دنیا (!)
 ذهلیل بو به دهست ظالم بی پرای
 نه ره نجت خاطر حه قم وه دهسته
 تو منت به گیچ به حر غه م وهسته
 شهرت بو جه داخ شه هزادهی ئه رمه
 (په شیوی) تهرک کا ئهی مه ئواو مه سکه

په‌ی تو بیزارم.....

په‌ی تو جه مه‌خلووق عالم بیزارم
 په‌ی تو ئاراگیل کووچه‌ی بازارم
 په‌ی تو سه‌رگه‌ردان دائیم غه‌مبارم
 په‌ی تو بی مروه‌ت خه‌ریک دهردم
 بی خورد و بی خواب هه‌ناسه‌سه‌ردم
 په‌ی تو لیتو بار ئوفتاده‌ی خاکم
 چون مه‌رده [مردار!] دائیم غه‌مناکم
 په‌ی تو چون مه‌جنوون ئاواره‌ی توونم
 زه‌عیف و زه‌لیل ته‌مام زه‌بوونم
 په‌ی نه‌دیننی تو وینه‌ی په‌روانه
 گلارارومنه‌ن یانه به‌یانه
 چون بولبول په‌ی گول دائیم زاریمه‌ن
 فوغان و واوه‌یل بی‌تقه‌راریمه‌ن
 شه‌وو رۆ خه‌ریک زووخاو وهرده‌نم
 په‌ی جه‌فای بی سوود په‌ی تو به‌رده‌نم
 به‌ وینه‌ی مه‌جنوون ره‌نجم وه‌ باده‌ن
 جه‌ فه‌ره‌اد به‌ته‌ر خاطر ناشاده‌ن
 هه‌ی داد هه‌ی بیداد هه‌ی هاوار هه‌ی رۆ!
 گلارارومنه‌ن شه‌وان تا وه‌ رۆ
 هه‌ی داد، هه‌ی بیداد، هانا صد هانا
 نییه‌ن هه‌کی‌ممی وه‌ده‌ردم زانا
 هه‌ی داد هه‌ی بیداد هه‌ی موسولمانان
 کی‌ پنه‌ان که‌رده‌ن دهرده‌ن^(۱) جه‌ هه‌کی‌مان؟

(۱) له ده‌ستخه‌ته‌که‌دا (در - در) نووسراوه، په‌لام دهرده‌ن راسته.

من بی تو قیبله دهردم کاربیه‌ن
 شه‌وو رۆ عه‌ذاب شین و زاربیه‌ن
 دهردم په‌نه‌انه‌ن ته‌مامی یه‌کسه‌ر
 مه‌بو بمانۆن تا (یوم المحشر)
 زام (په‌شی‌ویی) جه‌ هه‌د ویه‌رده‌ن
 مه‌بو په‌شی‌وو بو تا به‌ رۆی مه‌رده‌ن

جه‌ دمای تو.....

شه‌رت بو قیبله‌که‌م من جه‌ دمای تو
 هه‌نی په‌ی ولات خا‌پوور به‌بی تو
 ویل ویل نه‌کووچه‌ی شاران بگی‌لو
 سه‌فه‌ر به‌بی تو وینه‌ی سه‌قه‌ره‌ن
 به‌ئه‌للا قه‌سه‌م سه‌قه‌ر خاصته‌ره‌ن!
 شه‌رت بو وینه‌ی شه‌رت مه‌حبووبه‌که‌ی پیش
 په‌ی دووری بالات به‌بوون وه‌ ده‌رویش
 ته‌رک شادی و عه‌یش سه‌یر و سه‌فاکه‌م
 جه‌ داخ دووریت خۆم به‌گه‌دا که‌م
 بپۆشم به‌ته‌ن به‌رگ سه‌فی‌یدی
 به‌وینه‌ی مه‌جنوون رووکه‌م به‌ بی‌یدی
 به‌رگ ده‌رویشی‌یی بپۆشم به‌ته‌ن
 هه‌نی نه‌به‌یۆم جه‌ی مه‌ئواو مه‌سکه‌ن
 بگی‌روون به‌ ده‌ست عه‌صای گه‌دایی
 هه‌یچ نه‌بوون وه‌ ته‌نگ نام پسه‌وایی

.....

نیشته بیم دلگیر.....

یاران هامسهران نیشته بیم دلگیر
 جه ناکاو ئاما بۆی موشک و عه بیر
 چار کهس په پیدا بی چون به در و مونیر
 یه کئی به وینهی خورشید نه سه ما
 مگه ریا وینهی شوعلهی نیو چرا
 یه کئی به وینهی ماه دوو ههفته
 قاتیل بی پیری^(۱) بیدار و ههفته
 یه کئی به وینهی سووهیل نه دهه بجوور
 تازه نه وورسه وینهی شوعلهی نوور
 یه کئی به وینهی په ریی نه گولزار
 مه دره وشا وینهی شمع شوعله دار
 یه کئی چون مهلهک یا چو فریشتهن
 په روه ردهی گولزار باغچهی به هه شتهن
 زوبه ییده خانم سه ر ده لیلشان
 مه حبوب بی عه یب به رگوزیده شان
 خانم کوچک جه عه یب به ریبه
 شیوه چون مهلهک جه مهلهک نییهن
 عه دله خانمی نوور دیده شان
 نه مام نه وهال به رگوزیده شان
 راستهن گشت مه حبوب زولف په ریشانهن
 ئه ما نه وینهی بانووی جیهاننه
 یه عنی جان بانوو سه ردار جیهان

(۱) لهوانهیه (په ری) راست بیت.

گۆناش وینهی سیب شه جهره ی طووبان
 یه کئی به وینهی شه هزاده ی ئه رمه ن
 که مه ربه سته بی په ی قه تل کوهکه ن
 یه کئی به وینهی گولنه ندام چین
 شمشیر ئه برۆ گرته بی په ی کین
 یه کئی به وینهی له یله که ی مه جنوون
 رهنگین که رده بی دامانش به هوون
 زانام وه هه ر جا ئه وان ویه رده ن
 قه تل عاشقان به ناحق که رده ن
 خه یلی خوفناک بیم جه سامداریشان
 جه زخم کاری نا دیاریشان
 ساتی ته واسام وینهی نه قش سه نگ
 بیم به زه عفهران گیلیم جه ره نگ
 خه یلی سه له وات دام جه دیدارشان
 خه یلی نیگام که رد به روخسارشان
 واتم: په ی قه تل کامین راویار
 ویتان ئاراسته ن چون جه نگیی سوار؟
 هیچ نه دان جه واب جه لام ویه رده ن
 هه ر یه ک وه زه خمی جه گیانم که رده ن
 (په شیوی!) دیارن ئاخه نه فه سه ن
 قاتل قه تلئ ئه و چار نه وره سه ن^(۲)

(۲) رهنگه ئه مه لاساییکردنه و دی پارچه شیعی (چوار په ری) (ره نجووری) بیت.

دل نه پهروازهن.....

هانا هامسسه ران دل نه پهروازهن
 ديسان گرفتار يهک ديدهي بازهن
 شيرين نه ندامتي دائيم وه نازهن
 گرفتار به ند طه لئسم ديون
 زه عيف و زه ليل ته مام په شپوهن
 هام جفتهن چهنی فه رهنگي گه وري
 جه مه ذهب لادهر، مايل به جه وري
 راستشان واتهن: گول پتخار نييهن
 نه گهر بو - بيللا - نه گولزار نييهن
 ههر جه واهيره نه زير خاکهن
 يه گشت جه قودرته بيناي پاکهن
 يا ره ب به حاجت خاصان خاص کهي
 شيرينت جه دست (که را) خه لاصکهي
 ههروهخت مه وينوم ههر دوو جفت وه هم
 لئلاويي مه يو وه بان ديدهم
 نه گهر بکهرن ده ستی نه گهردهن
 مه وازوم پهي وليم تاوات به مه ردهن
 نه گهر چه نييو هم بکهران پازان
 نه عزام چل مدو چون مارانگازان
 يا ره ب به حاجت سوژ نيمه شهو
 گياني خه لاص کهي له هام جفتبي نهو
 ههر کهس مه که ره مه نه دلداران
 وپل وپل مه گيلو نه سهر دياران

ياشا ههر دلدار بيوه فاو بهين بو
 شهريک قاتل ئيمام حسهين بو
 (په شپويي) ههر وهخت بوينو بالاش
 مله رزو چون نهی ته مام نه عزاش

ياران بيوفان.....

ياران ياوه ران ياران بيوه فان
 پهي وپشان دائيم نه سهير و صه فان
 پهي ده رده داران نه جه ورو جه فان
 صه د نيعمهت جه دل مايل به چيشه ن(!)
 چونکه ره فيقش مايل به ني شهن
 که سي لايه ق بو به ده ست شاوه
 کهي چه نيو بولبول مشو به راوه؟
 من و بولبولان ههردوو هام پرازين
 به وپنه ي فهاد به مه ردهن پرازين
 بولبول خاصته رهن ههفته ي دوو ههفته
 منيشو نه ساي گول گول شکفته(!)
 چهنی خار هام پراز شه وان تا سه حهر
 جه حال بولبول شهيداي بيخه بهر
 گاگا مکاونو سينه ي وپش به خار
 وپش ميانو به عه طر رو خسار
 نهک به وپنه ي من نه گو شهي بانان
 گلارومهن جه صوب تا شامان
 تا کهي بنيشين نه گو شهو که نار
 نه پيواره وه پهي دين و ديدار

عاشقم عاشق جه بولبول به تهر
 صادقهن قهولم به خودا و پيغهمبهر
 دهر وون چون كورهى تاهير به جوشم
 به بيان وه لاي من زوخال مه فروشم
 دوو دى هه ناسهم مششؤ به ههوا
 گهر د غويارش به لات نه ياوا
 ئهر هه ناسهى سهردم بشون به سهقه
 شوعلهى تاهيرش مبو به نه خگهر
 خو من جه سهنگ نيم ئهرى ههى فه رهنك؟
 جه مه ذهب لادهر دائيم مهيل به جهنگ
 به نه لالا قهسه م شوخ و شهنگه نى
 هه يفت ههر ئيدهن دل جه سهنگه نى
 مهر ههر كهس چون تو شوخوشهنگ مبو
 چهنى عاشقگهل ئه و به جهنگ مبو
 قهسه م به واحيد داناي بيهه متاي
 به وينهى به كتا جه عالم به يكتاي
 شه و رؤ جه عشق رو خسارت مهستم
 هيچ كهس په رست نيم ههر تو په رستم
 قيبلم حاجه تم كه عبه م ميحرايم
 ههر تونى دهر مان دلهى كه بابم
 ئه من به كه عبهى قيبلم چه كارهن!
 طه و اف كه عبه م ديدار ياره ن!
 نام ئه و ئه و راد شهب و رؤ زمه ن
 باعيت گريان دل پر سؤ زمه ن
 شاللا من به يام نه جاي غولامان
 خدمه ت بكهردام به ديدو به گيان

ههر كهس بكهرو دهستى نه گهردهن
 مه حاله ن ئه و كهس بشؤ به مهردهن
 ههر كهس بشنه وئى له فظ شه كه ريار
 وينهى من مبو شهيدا و بيقه رار
 ههر كهس ساعه تى بنيشؤ هامراز
 به عومر دووباره مبو سه ر ئه فراز
 چهنى ههر كهسى بكهرو گوفتار
 پيكتوش به تير موژان خونخوار
 به رزى ده ماغت (په شيوى) كه ردهن
 ديوانهى شهيدا تا به رؤى مهردهن

-۸-

(گ / ۴۰)

ئارؤ شه خصى ديم.....
 ياران هامسه ران ئارؤ شه خصى ديم
 سه ر تا پا بى عهيب شيرين ته رزى ديم
 شيوه شيرينى بالا به رزى ديم
 به بالا چون توول به قامه ت نهى ديم
 دوو زولفان جهنگيى به وينهى ههى ديم
 ئه برو چون كه مان كارخانهى كهى ديم
 به بى بادهى مهست و يم مهست مهى ديم
 پيشانيى پر نوور جه نوور ههى ديم
 بيللا به خاو بى، وه رنه من كهى ديم؟
 دوو ديدهى مه خمور چون پيالهى مهى ديم
 دوو بهى ئاويزان نه توول نهى ديم
 ئه نف چون ئه لف قهله مكه شيدهن
 فيداى صنعه ت بام چه ت نافه ريدهن؟

دههان چون غونچهی تازه شکوفتهن
 روخسار به وینهی ماه دوو ههفتهن
 دندان چون صهدهف یا ریزه‌ی ئەلماس
 ریزه‌ی راز شیرین گفتم که لام خاص
 ئیحتیاجیش نییه‌ن ئەو به‌ته‌عریفات
 کەس ئاوتاش نییه‌ن نه‌ پرووی سەر بسات
 (په‌شیویی) په‌ی تو زامش خه‌طه‌ره‌ن
 ده‌وای زامش حه‌جج ئە‌کبه‌ره‌ن

فه‌تحو‌ل‌لا

ئەم (فه‌تحو‌ل‌لا) یش یه‌کیکه‌ له‌و شاعیرانه‌ی به‌ختی یار نه‌بووه‌ ناوی بکه‌و‌یتته‌ سه‌ر زاران
 و به‌ره‌می بچیتته‌ ناو که‌شکۆل و به‌یاضان و، ده‌ستاو ده‌ستی پی‌ بکریت و، له‌ جیگه‌ی
 دیار و شوینی له‌ باردا بیاریزرت، خوشبه‌ختانه‌ له‌م که‌شکۆله‌دا ئەم دوو پارچه‌ شیعره‌ی له‌
 له‌ناوچوون‌ پرگار بوون، ئیمه‌یش به‌و بۆنه‌وه‌ ناوی ده‌خه‌ینه‌ ناو ناوان به‌لکو له‌مه‌ولا
 زیاتری له‌سه‌ر بدۆزرتته‌وه‌.

فه‌تحو‌ل‌لا

- ۱ -

(گ / ۴۱)

ئازیز ته‌مام که‌م...

باس بيشه‌رتیت چەند فەرد ته‌مام که‌م
 تا بپوه‌فائیت مه‌شه‌وور عام که‌م
 ئەوسا روو جه‌ خاک ولات شام که‌م
 هه‌نی نه‌نیشتووم نه‌ی مه‌حاله‌دا
 ته‌رک یادت که‌م نه‌خه‌یه‌اله‌دا
 په‌ی چیش که‌ چەند سال قه‌یستاسای چۆلگه‌رد
 چەنی وه‌حشییان شەب و رۆم مه‌که‌رد؟
 جه‌وانیم نه‌رات عه‌به‌ث دا وه‌ باد
 په‌ریم وه‌ یاگه‌ی جه‌وانیم بی شاد
 بپوه‌فات زانان ته‌مام عاله‌م
 دای به‌ ئاودا ره‌نج چەند سه‌اله‌م
 ئیسه‌ بيشه‌رتیت نه‌عام مه‌شه‌وور بی
 (الحمد لله) خو له‌ من دوور بی
 بيمه‌یل بيمه‌یلیت به‌و طه‌ور نم‌انان
 بيشه‌رت بيشه‌رتیت گشت عاله‌م زانان

به لَجِ ئامانهن میرزای سوخه‌ن سه‌نج
 نه‌رای دۆست ویت ئهر مه‌کیشی ره‌نج
 به‌و شهرت ئهو دۆسته دوور نه‌ جه‌فا بۆ
 بارخانه‌ی مه‌یلش پر نه‌ وه‌فا بۆ
 میرزام فیدات بام یاران دوو دل
 غه‌یر جه‌ خار غه‌م نه‌داران حاصل
 چه‌نی دوو دلان ههر که‌س ره‌نج به‌رده‌ن
 ماچی به‌ذر (کر!) شوژه‌کات که‌رده‌ن
 بازی خاک و خه‌س چه‌نی مندالان
 خاصته‌ره‌ن نه‌ توخم شوژه‌کات کالان
 ره‌گ گشت ئه‌ندام بکیشان به‌ گاز
 نه‌که‌ی ره‌فیقی یار بی مه‌جاز
 نه‌ک چه‌نی غه‌یری ئیقرار به‌سته‌بۆ
 دل به‌یار خار جه‌فا گه‌سته‌بۆ
 (فه‌تحوّل!) ئهر مه‌رد بۆ ئیقرارش که‌رده‌ن (!)
 جه‌ یار ده‌مساز دوو دل و به‌رده‌ن

-۲-

(گ/ ۴۱)

په‌شیتوم جه‌ ده‌رد.....

هانا هامسه‌ران په‌شیتوم جه‌ ده‌رد
 هیجران شه‌خصی سامانم ساکه‌رد
 ناله‌م جه‌ نۆتاق سه‌ماوات و به‌رد
 ههر به‌ند جه‌فاو جه‌ور مه‌نمانۆ په‌ریم
 بیزاریم واسته‌ن من جه‌گیان و یم
 جه‌ سۆز ده‌روون به‌نالانه‌وه
 ویتل ویتل مه‌گیلوم به‌مالانه‌وه

مه‌واچووم به‌لکه‌ فاربخ بام جه‌ ده‌رد
 کۆتا بۆ نه‌دل هه‌نیی ئاه سه‌رد
 نه‌ ساکن مه‌بۆ دل جه‌ هیجرانان
 نه‌کۆتا مه‌بۆ ناله‌ی بی سامان
 نه‌ هه‌کیمی هه‌ن به‌رسۆ حال
 بکه‌رۆ ده‌رمان سفته‌ی زووخال
 نه‌قیبله‌م ره‌حمی مه‌که‌رۆ چه‌نیم
 مه‌په‌رسۆ جه‌حال واده‌ی مه‌رده‌نیم
 وه‌خته‌ن جه‌ هیجران جه‌فای بی سامان
 قایبض په‌ی فه‌وتم به‌یۆ وه‌ دامان
 به‌یظه‌ور جه‌ هیجران ئه‌وقاتم ته‌نگه‌ن
 جه‌ گۆش نه‌شنه‌واو و زیانم له‌نگه‌ن
 نه‌ چه‌م نوور و شه‌وق جارن مه‌نده‌ن پیش
 دائیم جه‌ هیجران زووخواو مه‌یۆ لیش
 وینه‌ی مقه‌بای بی روح نه‌ شاران
 مه‌گیلوم جه‌ تاو ده‌رد و په‌ژاران
 یاران کی دیده‌ن چون من جه‌فای سه‌خت
 دائیم بنالۆ په‌ی به‌دبه‌ختیی به‌خت؟
 ئهر جه‌ ته‌نخوای من سه‌نگ میی جه‌ هه‌رد
 وینه‌م ده‌قیقه‌ صاف مه‌بی وه‌ گه‌رد
 که‌سه‌ نه‌دارۆ تاو بار ئه‌ی ده‌رده
 چون من بکیشۆ هیجران نه‌په‌رده
 نه‌ز چیش که‌سه‌ردم نه‌داروم چاره
 مورغ دل نه‌ دام به‌د گه‌رفه‌تاره
 هه‌ی داد هه‌ی بیداد به‌یان هامسه‌ران
 موعاله‌جه‌ی ده‌رد کاری من که‌ران
 وه‌رنه‌ به‌ واحید دانای که‌ره‌مدار
 جه‌فای له‌یل که‌رده‌ن من جه‌ گیان بیزار

مهر ئهوسا به حال دهردم بزنان
بهیان فاتیحهی فهوتم بوانان
جهو دما چارهی من نییهن وه کس
سیوای ذات پاک فهد فهدریادرس
وهر جه مهرگ چارهی دهردم بسازون
وهرنه سالی ئه لحه د پهریم بوازون
مه علووم بو یاران هر کس هامدردن
(فهتحوئلا) جه داغ جه فای لهیل مهردن

حاجی (۱)

(گ/۵۵)

شای جه واهیر پۆش تهر جه وههردار
نه پۆژ جه نگدا مه کهرد کارزار
ئه سفهندیار بهو چنگ شووم شه ره وه
یاقوو تپۆش بهو دهست پر له زهره وه
پیران وه یسه بهو ته دبیره وه
گوو دهرز بهو چنگ شیگریره وه
گیو گوو دهرزی بهو هونه ره وه
بیژن بهو ئه سیر چای ئه ژدهره وه
خورشید خاوهر بهو غیره ته وه
بهو عشق و مهستی بهو نه صره ته وه
به هرزه پرشای خوتهن بهو خهفتانه وه
بهو بازووی پر زۆر رۆی مهیدانه وه

(گ/۵۷)

باقیبی صد ههزار نه رووی سه رزه مین
گوردان و مهردان ئه ی چهرخ پر کین

(۱) ئه م پارچه شیعره م له (گۆفاری کۆزی زانیاری کوردستان) دا یه که م جار بلاو کرده وه، ئه و دهقه ی له ویدا بلاوم کرده وه (۵۷) بهیت بو، دو اتر له که شکۆله که ی مامۆستا ئیسماعیل که میدا هه مان دهق هه بو، که له وئ (۸۹) بهیته، هر له کاتی سه رگه رمیدا بهرێکخستنی ئه و که شکۆله وه له که شکۆلی (گولزار و بههار) یشدا هه مان دهقم بینی - وهک لیبره دا ده بیینی - کاتیک له تهک دوو دهقه که ی دیدا بهراوردم کرد بینم ئه میش دهقیکی ره وانه و گه لی جیاوازی له تهک ئه و انداهه یه و، گه لی جار جیاوازی به کان ئه و نده زۆرن وهک دوو دهق دینه پیش چاو.

له گه ل ئه و هدا ئه م دهقه له سه ره تاو کۆتاییه وه ناته واوه و، له ناوه ویش له دوو جیگه یدا که وتن و بچران هه یه، هیشتا (۳۵) بهیته و، له و دوو دهقه که دا باسی سێ داستان هه یه و، لیبره دا داستانی چواره میش هه یه، واته دهگه ینه ئه و ئه نجامه که هیشتا دهقیکی ته واوی ئه م پارچه شیعره له دهستدا نییه و، ده بی چاوه روانی زیاتر بین.

ئەرى دنيای دوون دەوردادەى دەوران
کوشندەى شپيران سەرکەندەى بەوران
بەکايەک بادەى جام تۆنۆشان
بەردى وە مەئواى شەهر خامۆشان

داستانى چارهەم

دەوران کەچگەرد
وہفات پەى کى بى کيت فانىي نەکەرد؟
حاتەم بەو ھيمەت کەرەمکەردەوہ
لوقمان بەو شيفاي دەواى دەردەوہ
بيقناقس بەو سام نە پرووى پەردەوہ
ئيفلاتون بەو تىپ دەواى دەردەوہ
ئەبو زەر جومھەر بەو غەبیدانەوہ
جالينۆس بەو شەکل ئىنجیل خوانەوہ
ئەرەسطوى ھەکیم بەو طاعەتەوہ
بەو رياضەتکيش قەناعەتەوہ
ئیلیاس بەو گشت فەھم دانەناسەوہ
ئەياز بەو عەقل و فەھم خاصەوہ
نظامى بەو نەظم خەمسەواتەوہ
خاقانىي بەو شەرح ھوکوماتەوہ
فیردەوسىي بەو نەظم پرووى شانامەوہ
جاميى بەو ئەشعار شيعر جامەوہ
شەمس تەبىزىي بەو گوشتارەوہ
بەو ئەلفاظ خاص گەوھەربارەوہ
(حافىظ) ھەم بەو ھيفظ ساقى سادەوہ

(گ/۵۸)

بەو شەھەر تىزىي وەقت و وادەوہ
سەعدىي بەو کەلام سوخەن سەنجەوہ
ئەنوەرىي بەو طەرز لارو لەنجەوہ
خوسرەو دەھلەو بەو زبائەوہ
عورفى بەو عارف ئەناخوانەوہ
شەوگەتبیي بەو شەکل شەواکەتەوہ
کیشوہرىي بەو نەظم نەزاکەتەوہ
مەولاناي رۆمى بەو گشت ھيفظەوہ
قائانىي بەو نەظم ھەم بەو لەفظەوہ
ئەرى دنيای دوون سەرمايەى ماتەم
جە رۆم تا فەرەنگ ەرەب تا ەجەم
دانە... (۲)

کە يقوياد بەو تىپ ھوکم و جەورەوہ

(گ/۵۹)

کەيکاوس بەو ەيش طەرز و تەورەوہ
دەقيانوس بەو گەنج خاک نيھادەوہ
بەو ذوق مەجلىس نۆشاي بادەوہ
سياوہحش بەو ھوون دەعوا مەندەوہ
کەيخوسرەو بەو تاج گەوھەربەندەوہ
سۇھراسب بەو عەقل و فەصاحەتەوہ
کوشتاسب بەو شەکل شەواکەتەوہ
بەھمەن بەو فەتح پرووى زەمانەوہ
دارا بەو توندىي بى ئەمانەوہ
ئەسکەندەر بەو فەتح جیھان گەردەوہ
بەو سەدد بەستەى نام ئاوردەوہ

(گ/ ۶۰)

ئەردەشپىر بەو چەنگ و شان و فەرەو
فەيلەقووس بەو گەنج بسيار زەرەو
شاپوور بەو فرصەت رووی جیھانەو
بەو ئىقلىمگىرى سويپا و سانەو
هورمز بەو طەبع و سەخاوتەو
بەھرام بەو شىئوہى عەدالەتەو
نەرەسى بەو عەقل و رەشادەتەو (!)
هورمز بەو كەچىي و فەسادەتەو
شاپوور ئەكتاف بەو لەشكرەو
بەو فەتح و نەصرەت بەو ظەفەرەو
بەو گشت رەحمىيەت شاپوور ثانىي
بەھرام بەو گشت تىپ سويپا سەلمانىي
كرمانشاه...!! (۳)

فكرى

..... (۱)

(گ/ ۱۱۲)

ئاهى خۆم بۆ نان و جۆ، سىمكۆلى ئەسپىم بۆ حەشيش
ئەم گەبىشتە پىشتى ماھى، ئەو گەبىشتە پىشتى ماھ
چاوى قونجان ئەسپەكەم، باقل تەويلەي دېتە ياد
من لەفكرى حالى ئەو، ئەو شىنى حالى من دەكا
من لەفكرى حالى خۆم و ئەسپەكەيش (هذا القياس)
تۆ خودايا قادرو، تۆي (رېنا) موشكول گوشا

ھەزىنى

نېيە راحەت لە بۆ من يەك سەعاتى (۱)

(گ/ ۱۱۷)

ھەر يەند فكري ئەتۆ وا لە خەيالتم
نېيە ئىنصاف لە بۆ كەس لەم زەمانە
كەوا جارتيك بكا رەحميتك بەحالم
[... بالدا!] سەر بپىدەي زەخم و خوونم

(۱) ئەم پارچە لە دواي پارچەيەكى (فكرى) يەو نووسراوہ و، لە سەرى نووسراوہ (ولہ ايضاً قطعہ) واتە: ئەم پارچەيش دووبارە شيعرى ئەو شاعيرەيە كە شيعرى رابورد (كە فيكرى) يە. لە بەرگى سىيەمى كەشكۆلى كەلوپوورى...دا شەش پارچە شيعرى ئەم شاعيرەم بلاوكردەوہ و لەوى چىم دەستكەوت لەسەر ژيانى نووسىم. لىرەيشدا ئەم شيعرانە دەخەمە پال ئەوان و، بزائىن لەمەولا چۆن دەبىت؟ (۱) ئەم پارچە شيعرە ناتەواوہ سەرەتاكەي تىداچوہو، نازانم چەندى لى ئەناوچوہ و، دوور نېيە چەند پارچەي دى شيعرى (ھەزىنى) پىش ئەمە نووسرابىت و ئەوانىش تىداچووبىن. ھەرەھا نائىشانىن ئەم (ھەزىنى) يە كىيە كە لە گوندى بىتووشى مامۆستا مەلا عەبدوللا و چەندىن زاناي دىكەي بىتووشى تىدا ھاتوونەتە دنياو جىھانى رۆشنىرى و ئەدەبىيان رووناك كردوتەوہ دا... ژياوہ؟

(۳) لىرەيشدا بى تەواوبونى پارچە شيعرەكە باسەكە بچراوہ و نازانين چەندى ماوہ.

چو مورغان هەر تهپه تهپ دئ له بائم
 وهكو (مهجنوون) له نه جدا مالى خوى كرد
 ميثالى نهو منيش (بيتووش) ه مالم
 نه دارم پر كه تا خاكت بوؤسم!
 له شهرحى دهردى هيجرانى تولايم
 (حه زينى) تا قيامهت ههر بيئى:
 له شهرحى دهردى هيجرانى تولايم

ئەھمەدى كۆر

(گ/ ۱۱۰)

الحمد لله الودود، يارم له عالهم دلبهرا^(۱)
 چه ههر چه بئ سهردهر سوجوود، بو نهو گولئى سيمين بهرا
 بو نهو گولئى باغى نه عيم، له عيللهت و عه بيان سه ليم
 نهو (محيائى) عه ظمى ره ميم، له ب دورجى له عل و گه وهه را
 له ب دورجى ياقووت و له عل بار [وح و جان قول فعل!]
 دايم فيداى زير نه على خاكى توا قه دهه بهر سههرا!
 خاكى تو بهر سههرا قه دهه، گهر دهست بدا بوؤم بين بكه م
 فاربخ دهه له دهرد و غه م، شاهى و له بسى نه خضه را
 ليباس له توئى بوردى يه مهن، بالا چه سهروى ياسه مهن
 بئ شاد بكه قه لى حه زهن، له ردو جينان نه فضه لترا
 له رد و جيهان چاتر ده بئ، گهر لوظفئىكى دهرحه ق مه بئ
 ههر چه كئيه نهو مه نصه بئ، كه متر غولامى كيشوه را،
 كه متر غولامى شاهى رؤم، گهر يار بكا ره حمئىك له بوؤم
 له دهستى وى زههر بئ ده خؤم، ذهوقو گولابى شه كه را!

(۱) بهداخهوه ئه م پارچه ناته واوه و ته نهها له گولزار و به هاردا هه يه و، تا ئئستائيش چاپ نه كراوه و، ئئمه يش
 لئره دا وهك خوى و، چؤن بوؤمان ساغكراوه ته وه، بلاوى ده كه بئنه وه، بهلكو له چاپى داها توى ديوانى ئه م
 شاعيره دا جيگه ي خوى بگريئت.

غەربىي

-۱-

(گ/۱۷۲)

ھەمىشە جەژن و عىدى قوربانى تۆبى^(۱)
 سەراسەر عالەمى قوربانى تۆبى
 چە ھەددىكى ھەيە پۈستەي شەكەر خەند
 ۋەكولە على لەبى خەندانى تۆبى؟
 نەكەي لۆمەي لە غەمزە و عىشۋە ئىمىرۆ
 غەزالەي بەر ئەگەر ھەيرانى تۆبى
 تەماعى وايە خالى گولشەنى پرووت
 لە رەنگى گولچنى بوستانى تۆبى
 غەنیمەت فرصەتە ھەركەس بەنەقدى
 دل و جان موشتەرىي دوكانى تۆبى
 ھەتا كەي ئەم دلەي صەد پارە - قوربان!
 نىشانەي ناوكى موژگانى تۆبى؟
 ئەتۆ بەسكە لە دەرھەق من قسەي خەلق
 ۋەرە دەستى من و دامانى تۆبى
 لەسەر تۆلازمە قەدرى (غەربىي)
 ۋەكو من بىكەس و مېھمانى تۆبى

(۱) لە كەشكۆلى گولزار و بەھاردا شىئەرى (غەربىي) ھەيە، ھەر لەو كەشكۆلەدا ئەم دوو پارچە شىئەرى - ئەمە و پارچەي دواي ئەم - ھەيە ناوي كەسيان بەسەرەۋە نىيە و، يەككىيان ناوي (غەربىي) و ئەويان ناوي (غەربىي) لە دوا بەيتىدا ھەيە، بۆيە گومانم بۆ ئەۋە دەچىت شىئەرى (غەربىي) بن، منىش لىرەدا، تا دەردەكەۋى شىئەرى كىن، تۆمارم كردن. بەلام دووبارە كام (غەربىي)؟

-۲-

(گ/۱۷۲)

بە بەرگى سەبزی غونچە سەبز پۆشە
 بەھوسنى خۆي ۋەكو گول خۆفروشە
 ۋەكو چاۋى بەخوابى نەرگسى مەست
 لە كویدا ۋا گرانە و ۋا نەخۆشە؟
 بنازم وردە خالى دەورى لىمۆت
 دەلئىي زەنگىي بەچچەي شەكەر فروشە
 لە ھەسرەت ئەۋ قەد و بالاي ۋەكو نەي
 دلەي من پر لە ئەفغان و خوروشە
 ئەمن نايدەم نىگاھى جىلوھەيىكى
 بەھەرچە مەھروو و كاكۆل بەدۆشە
 كەويى نابى بەكەس نايتتە ناو داو
 عەجائب ئاسكىكى ۋەحش و تووشە
 دل و دىنى رىفاندووم ئەمىستەيش
 بە ئومىدى تەماعى عەقل و ھۆشە
 بەشى من شىۋەن و شىنە لە دەستى
 بەشى مەجموعى خەلقى عەيش و نۆشە
 بەسم دىۋانەو و رسواكە - قوربان!
 ئەگەر عەيىبى منىشە عەيىبى تۆشە
 بەھەشتە چونكە تۆي تىداي لە لاي من
 جەھەننەم بى ئەگەر، ئەم شارە خۆشە
 (غەربىي) و دەريەدەر ئەمىرۆ كەسىكە
 كەۋا ھەلقەي غولامىي تۆي لە (گۆشە)

تېلەم باشەن

دل دائىم جە باس دووريت باسشەن
گا فيكر، گا وير، گا وسواسەشەن
گا بېھۆش، گا ھۆش، گاگاسەشەن
ھەر كۆھەن ھەر باس شەيدايى منەن
باس بەدبەختىيى و رسوايى منەن
باس بەدنامىم جە شاران باسەن
جەى باسان رۆح جە تەن ھەراسەن
وہ سەر گەردت بام ئاواتە واسم
بۆ و يەك خەدەنگ كۆتاكەر باسم
ھەم رۆح جە رۆح دووريت خەلاص بۆ
ھەم ساكنىيى دل ھەم كۆتاي باس بۆ
وہرنە تا زىندەن (ئەحمەد) ھەراسەن
باس ھەر باس تۆن ھەنى چە باسەن؟

(۱) (ئەھمەد بەگى كۆماسى) ش يەككىكە لەو شاعىرانەى تا ئىستە ديوانى كۆنەكراو تەوہ و ، شىعەرى پەرتەوازەى
كەشكۆل و بەياضەكان بوہ و ، تا ئىستە چەند جار شىعەرىم بلاو كۆردەتەوہ ، لەم كەشكۆلەيشدا (دوو) پارچە
شىعەرىم بىنى ، وا لىرەدا دەيانخەمە روو ، بەلكو زىاتر بىشيان بىتتە سەر و ، بەردى بناغەى ديوانىكى
خنجىلانەى بۆ ساز بكن .
بەسەر ئەو ھىشدا نارۆم پارچەى (كاكە يەند دووريت) كە لە گوڭقارى كۆردا بەناوى مەولەوييەوہ بلاوم
كردووتەوہ ، لەم كەشكۆلەدا بەناوى كۆماسىيەوہ .
دووريش نىبە ئەمەيان راست بىت و ، مەولەويى (خالق) بۆ كۆماسى دەنوسى .
(بروانە : بەرگى شەشمى گوڭقارى كۆرى زانىبارى كورد ، شارۆيەك لە باخچەى ئەدەبى مەولەوى) .

چراخم جەى رۆ...

من جە رۆى ئەزەل مەتەرسام جەى رۆ
مەزانام گەردش ئەى چەرخ بى پۆ
مەكەرۆم مەحروروم جە دىدار تۆ
رۆى وەصلت ھەر بىم ئەى دەردە پىم بى
جەو بۆنە ھەر رۆ رۆ رۆ خىدىم بى
تا فەلەك ئەو رۆ نىشان دادەن پىم
دەك وە تەرساكەى گىرتاوەردە بىم!
ئىسە كى تاقەت دووربى تۆ دارۆ
دەك بەرق غەضەب وە بەختم وارۆ!
پەى چىشەن ئەى عومر تالتەر جە ژارە
ئەى ئەعزاي بى صەرف مەينەتان بارە
چونكە [كۆچمىن!] جە دىدار تۆ
ھەر يەك وە دەردى با گىرقتار بۆ
دىدئو نەو بىنۆ ھەر سەحەر دىدەت
نەدىۆ ئەو خالان قودرەت كەشىدەت
ئەو دىدە وە نىش نەشتەر كىيابۆ
[زويانش!] وىنەى زولف سىيابۆ
زوانى چەنىت ھەر شەو نەبۆ باس
فېرقە فېرقە بۆ چون سفتەى پەلاس
دەستى جەم نە جىد جەيرئاسات نەبۆ
گاگا شانەى زولف تاو تات نەبۆ
ئەو دەستە گەستەى مار پىر ژار بۆ
وہ گاز مـاران لە تارلە تار بۆ
گـۆش پىيى نەشەنە رىزەى راز تۆ

ئەو چفەى وە نەرم دلنەواز تۆ
 ھەر پەى ئىد خاصەن ئەطرەش بۆ دەربەس
 بادا نەشنەۆ ھەرگىز دەنگ كەس^(۱)
 (والحاصل) ژيان بى دىدار تۆ
 بەد تەرەن جە مەرگ - نەونەمام نۆ!
 (ئەحمەد) ئومىدش بەدانای دل بەر
 يا: تاقت، يا مەرگ، يا وەصل دل بەر

ناھىيى

(گ/۱۷۳)

دەردە كەم كەوتو بە ناسوورا
 باز دەبى غەم بىخۆم لە ھىجرانت
 بەختى مەجنون و شىئو كەى فەرھاد
 قىسمەتى من كرا بە فەرمانت
 حوسنى لە يلى، لە طافەتى شىرىن
 خاكبۆسى دەكەن لە دامانت
 ئەى شوخىي شەنگ و شىرىنت
 وەى لە دەست زامى تىرى موژگانت
 ئەى فىدای چا و خالى گۆنات ھەم
 وەى فىدای زولفە كەى پەرىشان
 بەخودا خەو لە چاوى من دو...
 تا بىنم قەددى خەرامانت
 دەردى دل كوشتمى عىلاجم كە
 ئۆف لە دەست ئىشى چەشمى فەتانت
 كەى نەجاتم دەبى لە رى تۆ رىز!
 بىمەو خۆم بىكەم بە قورىانت
 نىيەتى بۆيە ئاسمان دەگرى:
 ئەختەر و ماھ و شەمسى تابانت
 يەك ئىشارەت دەكەم موعەما وار
 دەرھەمە مىثلى مووى پەرىشان!
 پەى زلىخا و مەقەدىمى لە يلا
 تاجى شىرىنە ئىسمى خوشخوانت
 خۆندن و، عەقل و، كاسبى، ھەر سە
 بوون بە قورىانى لە على مەرجانت

(۱) لە بەرگى دووھمى كەشكۆلى كە لە پووردا پارچە بەك تەرجىيە ندى (مەجنون) م بلاو كوردە تەو لە شىئو و مانادا زۆر لەم پارچە دەچىت، بەلام جىاوازىيان زۆرە. (پروانە ل: ۲۱۷ى سەرچاوەى ناویرا).

سهید فه‌تاج (۱)

.....

(گ/۱۵۷)

می‌رزام یه واده‌ی نه‌ووهارانه‌ن
سه‌ره‌تای ته‌لم‌سیت خاترداران‌ن
فه‌صل وه‌صل دۆس سه‌بیر هه‌ردانه‌ن
له‌ره‌ی له‌رزانه‌ی زولف زه‌ردانه‌ن
زه‌مزه‌مه‌ی بولبول دهبده‌به‌ی گولنه‌ن
نه‌زاره‌ی هوزار دوورنه‌ن پر چله‌نه‌ن
نه‌قاره‌ی مینقار مورغان صوبخیر
بی‌زنا نه‌غمه‌ی نیک‌نامی‌ی په‌رویتز
چریوه‌ی (چکاوک) چون هه‌نجه‌ره‌ی عوود
مه‌ر ده‌نگ چله‌چنگ په‌نجه‌ی باره‌بوود
ده‌نگ قه‌ره‌ی قاز صوب نه‌صه‌حرای سووس
مه‌ر مۆزیکه‌ی مه‌شق شه‌هه‌نشای تۆرووس
قواقووی قه‌تار قوله‌نگ تی‌زیه‌پر
که‌رده‌ن گۆش که‌پر که‌رووبییان که‌پر
قومری‌ی وه‌قانون قوقووی ویشه‌وه
مل وه‌توق زوق جه‌فاک‌یشه‌وه
قوقووشه‌ن وه‌شوق شاخ سه‌روه‌وه
مه‌ر حاجی وه‌رای صه‌فاو مه‌روه‌وه
هوو هووی باوه‌قوش شه‌وه‌هه‌رده‌وه
زام ده‌ردینان تازه‌ه‌وده‌وه

(۱) دوور نیبه‌ی ئەم سهید فه‌تاجه سه‌بید فه‌تاجی جه‌باری بیته‌ی و، تاکاتی دیوانه‌که‌ی کۆده‌کریتته‌وه، بلاوکرده‌وه‌ی
پرز و بلاوی شیعه‌ره‌کانی ریتگه‌خۆشکردن و کارناسانکردن ده‌بن بۆ ئەو پرۆژه. ئەم شیعرانه (به‌هارییه‌) ن و،
پیتده‌چی ناته‌واو بن.

(۱) ناهی یه‌کیکه‌ له‌و شاعیرانه‌ی شیعر و به‌ره‌مه‌ی له‌چهند که‌شکۆل و به‌یاضدا هه‌یه‌ و، ئیمه‌بیش له‌ رووی ئەو
سه‌رچاوانه‌وه بۆ به‌ره‌مه‌کانیمان روانیوه‌ و، یادیشمان له‌ خۆی کردۆته‌وه‌ و. له‌ به‌رگی چواره‌می که‌شکۆلی
که‌له‌پووری ئەده‌بی کوردیییدا هه‌ندی‌کم له‌ به‌ره‌مه‌کانی بلاوکرده‌وه، له‌م که‌شکۆله‌یشدا ئەم پارچه‌ شیعه‌ره‌بیم
دۆزیبه‌وه‌ که‌ -وا دیاره‌- تا ئیسته‌ بلاونه‌کراوه‌ته‌وه، وا ئەمیش ئەخه‌ینه‌ سه‌ر خه‌رمانی به‌ره‌مه‌ی ئەم شاعیره
و، چاوی چاوه‌روانی‌ش بۆ زیاتر داناخه‌ین.

خاوهن نه زانراو

- ۱ -

چراخم پهی تو.....

ئیوار تا سه هر بیخ خاوم پهی تو
ئه سرین جه دیدهم په یاپهی مه یو
چون سهیل وه هار شهوان تا وه رو
من پهی تو تنم چون ته نوور گریان
جیسم وه ناهیر بیه رتیت گریان
ئه سرین هوونین مه یو نه چه مدا
غهرقم نه گیجاو قه لوه زهی خه مدا
ئه حوال حالات شهرت و وه فاکهت
بکیانه په ریم تویی و خوداکهت
بیمه ییل! بیمه یلیت بهی طهور نما نان
بیه رت! بیه رتیت گشت عالم زانان
ئیسه بیه رتیت نه عام مه شهوور بی
(الحمد لله) خو له من دوور بی
تازه کهر وه فاو شهرت وهرینت
فه لکه نه شینو نو شیهوی شیرینت
به وینهی خه زان من رهنگ زهره تو
یه کجار بیتاقت مه ییل سهره تو
دوست و هفادار قه دیم یار تو
هه رچهند بیهرحمی من هه یار تو
فریاد په سم کهر حال زان دهردان
مازه چون مه جنوون ویل بیم جه هه ردان
ئر مه نظوورتهن شیت و شه یدا بام
ره زای ره زای تو ن باهه ر رسوا بام

- ۲ -

چراخم نه کار.....

جه دووری بالات زامدارم نه کار
هیجرانت بهی طهور په نم کهردهن کار
مات و بیده نگم چون نه قش دیوار
نه زووان دارو چه نی کسهس دووان
نه پام هه ن پهی تو وه جای بی لووان
نه ذهری دلّم وه کسه سی شاده ن
نه ساتی خاطر جه غه م نازاده ن
نه ساکن مه بو دلّ جه شه و نالین
نه کهم مه بو زووخ زامم به نالین
نه غه مخواری هه ن جه حه ق بته رسو
نه دلّ سوژی حالّم به په رسو
نه کسه هه ن وه قه ید شه وان بیداریم
به په رسو ته حوالّ زامان کاریم
وه خته ن چون مه جنوون ویل هه رده گیل
شه یدای شور عیشق کوئی به ینه ت و ه بیل

ئەمىن

لە بەرگی چوارەمى (كەشكۆلى كەلەپوورى... دا باسى (ئەمىن كورې شىخ فەتاح) و
هەندى لە شىعەرم نووسى. لەم كەشكۆلەيشدا (گولزار و بەهار) پارچە يەك شىعەرم بىنى
بە ناوى، يان نازناوى، (ئەمىن). بەو شىعەرانەيشدا گەرامەو كە بۆ بەرگی پىنچەمى
كەشكۆلى كەلەپوورى... م گەلەلە كردبوون. دىم لەوتىشدا چەند پارچە شىعەرم بەهەمان
ناو و دەزىووتەو و، بە گوێرەى توانا هەناو مەتەو سەر رىنووسى كوردى، وام بەباش
زانى لىرەدا يەكيان بەخەم و، دەرگای چاوەروانى بەرھەمى زىاترى ئەم شاعىرەيش
بەكراو بى بىلەنەو. بەلام بەسەر ئەو ودا نارۆين كە لە كۆتايى يەكەك لەو پارچە
شىعەرانەو كە لە كەشكۆلى عەبدولقادر وەرمان گرتوون و، لە (د.ع) دا بەژمارە
(۱۷۳۵۳) پارتىزاو نووسراو:

(تمت شد شعر كردى محەمەد ئەمىن آغاى عبدالرحمن آغا زاده)

واتە: شىعەرە كوردى بەكەنى محەمەد ئەمىن ئاغاى كورې عەبدورەحمان ئاغا تەواو بوو.
لەمەو دەو شت وەر دەگىرئ:
يەكەم: ئەمىن ئاغا كورې شىخ فەتاح و، ئەمىن ئاغاى كورې عەبدورەحمان ئاغا دوو كەسن
و، واتە دوو شاعىرمان هەبە ناوى (ئەمىن) يان لە شىعەرباندا بەكارههناو.
دووەم: ئەمىن ئاغا جگە لە شىعەرە كوردى بەكەنى شىعەرى فارسىشى بوو.

ئەمىن

- ۱ -

(گ/ ۱۷۵)

رۆحى شىرەنم لە بەرچى ئەمىرۆ وا لوطفت نىبە؟
نوورى بىناى چاوەكەنم پىم بلى سووچم چىبە؟
بى قەباحەت لىم زویرى، چاكە ئىنصافت بى
تاكە نەمىرم خۆمەحاله رۆبىنم لەم قاپىبە
خوین لە چاوانم خورۆشاو، فوارەى بەستو
نابى جارى بىبەتە سەر ئەم حەوز و جوگەى كانىبە؟

ئاگرى عىشقت وەها كورەى دلى هەناو مە جوڤ
شەيت و شەيداي كوردووم ئاگام لە حالى خۆم نىبە
واعىظىك دوینى لەسەر مەنبەر وەها وەعطى دەدا:
هەر كەسى يارى نەبى تەحقیقە عومرى فانىبە
قازىبى و موفتى كە دوینى نەصحەتى منیان دەكرد
ئەمىرۆ قازىبى موپرىبە، ساقى جەنابى موفتىبە!
زاهىد و صۆفى ئەگەر صد سالى تر...
شارەزا نابن وەكو من موشكىلە لەم قافىبە
شىخى صەنعانى ئەگەر دەستى بەدامانت بگا
خەرقە و تەسبىح و تاج و طەیلەسانى بۆ چىبە!
ئەى (ئەمىن)! بىستوومە ئەمىرۆ يار خەلاتى كوردووبى
سا وەرە ئەمجارەكە بمر لەسەر ئەم خۆشىبە!

- ۲ -

ئەسىرى مىحنەت و هيجرانى تۆم شوخى سته مكارم
كوژاوى خەنجەرى موژگانى تۆم مەحبووبى نازدارم
عىلاجىكم بکە دەردم گرانه قىبلەكەم دىنم
بلا نەمىرم بەخۆرايى غولامىكى ئەمەكدارم
فیدای سەروى قەدەت بىم بىنە يادەت شەرتەكەى جاران^(۱)
بکە رەحمى بەفرمىسك و دلۆبەى چاوى خوینبارم
غەرىب و بى نەواو بى كەس و مەحرۇوم و سەرگەردان
بەچىنى حەلقەى زنجىرى زولفى تۆگرفتارم
لە تاو هيجر و وەصلت دل و دىنم بەغارەت چو
مىثالى شىخى صەنعانى خەرىكى دەیر و زوننارم
مەلاو موفتیبى و قاضىبى غەرىقى عىلم و عىشقى تۆن
بزانە من لە ئەم عىلمە چ ئوستادەكى هۆشيارم

(!) لە كەشكۆلى عەبدولقادر وەرگىراو.

سەر و مالم به قوریانی پیاله‌ی چاوه‌که‌ی مه‌ستت
 وهره خیرت ده‌گاتێ بمکوژه له‌م عومره بیزارم
 نه‌خۆشیتکم به‌بێ دیداری تو‌هه‌رگیز شیفان نابێ
 ئەگەر عیسای بنی مه‌ریه‌م بی بکه‌ ده‌رمانی ئازارم
 په‌قیبێ بێ مروه‌ت جارێ ناکا ته‌رکی به‌دگۆبێ
 ئەگەر چاکه‌یش بلێم مه‌طبووع نابێ قه‌ول و گوفتارم
 (ئهمین) هه‌ر تاکه‌ ده‌مریت ئینتیظاری قامه‌تی تو‌به
 له‌ ئەم ده‌رده‌ خه‌لاص نابم مه‌گه‌ر خود بیه‌ غه‌مخوارم

-۳-

کوفری زولفت لێم عه‌یانه‌ مو‌لکی دڵ وێران ده‌که‌ن
 په‌رچه‌م و [ئه‌گر بجه‌کانت] قه‌صدی جیسم و جان ده‌که‌ن
 عه‌سکه‌ری هینده‌ به‌ئیمدادی سوپه‌ه‌ سالاری چین
 هاتوون له‌م سه‌رحه‌ده‌ قه‌تلی موسو‌لمان ده‌که‌ن
 ئەم سوپاه‌ و له‌شکره‌ جومله‌ مو‌طیعی ئەمری تو‌ن
 تو‌که‌ ته‌نبییان نه‌که‌ی زولم (اکێ) بێ سامان ده‌که‌ن
 من که‌ خدمه‌تکاری تو‌م حه‌یفه‌ ته‌عه‌ددام لێ بکه‌ن
 بو‌چی نافه‌رمووی که‌ ئەم مه‌زلوومه‌ بو‌چ تالان ده‌که‌ن؟!
 نه‌ک ئەمن ته‌نه‌ها ئەسیری خه‌ت و خال و زولفی تو‌م
 سه‌ده‌ه‌زاران وه‌کو من ویل و سه‌رگه‌ردانی تو‌ن
 عه‌قره‌بێ زولفت به‌سه‌ر بورجی قه‌مه‌ردا هاتنه‌ خوار
 سا قه‌مه‌ر ده‌ر عه‌قره‌به‌ بو‌بێ وه‌ها جه‌ولان ده‌که‌ن!^(۱)

-۳-

عومری بێ سه‌رمایه‌یه‌ هه‌رچی که‌سێ یاری نییه‌
 یار به‌وه‌ی نالین که‌وا دو چاوی خو‌ماری نییه‌
 یار ئەگه‌ر زۆر نازه‌نێن و مه‌هوه‌ش و زیبا نه‌بێ
 هه‌ر نه‌بوونی چاتره‌ لایه‌ق به‌دلداری نییه‌
 شیوه‌ی له‌بلا و حوسنی شیرینی نه‌بێ
 له‌م طه‌ریقه‌ یاری پێ نالین خو‌ئینکاری نییه‌^(۱)
 حاکمی هه‌ر تا له‌سه‌ر ده‌وله‌ت بێ خزمه‌تکاری بی
 هه‌ر که‌ مه‌غرور بووبو‌و رۆی شه‌رط و وه‌فاداری نییه‌ (!)
 هه‌ر برینداری هه‌موو ساعه‌ت برینی ئیش نه‌کا
 مه‌لحه‌می پێ ناوی چونکه‌ ئیش و نازاری نییه‌
 کاروان باشی ده‌بێ زۆر چاوه‌پێی کاروان بێ
 چونکه‌ باری خو‌به‌تی «خو‌مالی بێگاری نییه‌»
 بێنی په‌روه‌رده‌ی بکه‌ی خو‌راکی شه‌که‌که‌ر بێ مه‌دام
 قه‌ل به‌تووتی نابێ بو‌چی ئەو نه‌وعه‌ گوفتاری نییه‌
 ئە‌ی (ئهمین)! سه‌ر پسته‌ی په‌سمی بزگی چوو له‌ ده‌ست
 غه‌یری بێ عاریی به‌هیچ ته‌دبیری تر چاری نییه‌

-۴-

رۆحی شیرینم له‌به‌ر چی ئەمرۆکه‌ لو‌طفت نییه‌؟
 نوور [سای!] چاوه‌کانم پێم بلێ سووچم چییه‌؟
 بێ قه‌باحه‌ت لێم زویری چاکه‌ ئینصافت هه‌بێ
 تاوه‌کو نه‌مرم مه‌حاله‌ رۆینم له‌م قاپییه‌
 ... چاهی می‌حنه‌تم کافر به‌حالی من نه‌بێ
 کار و پیشه‌م دائیما گریان و شین و زارییه‌

(۱) له‌ دوا‌ی ئەم پارچه‌وه‌ که‌ له‌ که‌شکو‌لی عه‌بدو‌لقادر وه‌رگیراوه‌ نووسراوه‌: (تمت کردید شعر کردی محمدامین اغای عبدالرحمن اغا زاده، من اجل برادری عبدالقادر محمد اغا زاده. مبارک باد).

(!) له‌ که‌شکو‌لی عه‌بدو‌لقادر وه‌رگیراوه‌.

ئەگەر تەشرىف بفرموى بېيە بەزمى عاشقان جارى
 ھەتا ئەو رېگە برشېنم بەسەيلى ئەشكى گولگونم
 شەرارەى ئاھى ئاتەشبارم ئەوجى ئاسمان دەگرى
 ھەمىشە كار و پىشەم زاربيە گريانە قانونم
 (ئەمىن)! يار زىزە، من ھەرگىز بەسوچى خۆم گومان نابەم
 بەرۆحىش لېم بېي پازىي گەلېك مەسرور و مەمنونم

ئەسرى عىشقت و ھا كورەى دلى ھېناومە جۆش
 شېت و شەيداي كردووم ئاگام لەم دنيايە نىيە
 خوينى چوانم خورۆشاوہ فوارەى بەستوہ
 جارى نابى بېيە سەر ئەم ھەوز و ئاوو كانىيە؟
 واعىظ ئەمپرۆكە لەسەر مېنبەر و ھا وەعظى دەدا
 ھەر كەسى يارى نەبى تەحقيقە عومرى فانىە
 زاھىد و صوفى ئەگەر سەد سالى تر تەقوا بكن
 شارەزا نابن وەكو من موشكىلە ئەم وادەيە
 شىخى سەنعانى ئەگەر دەستت بەدامەنت^(۱) بگا
 خەرقە و تەسبىح و تاج و تەيلەسانى بۆ چىيە
 قازىي يۇ موفتى دوينى نەصحەتى منيان دەكرد
 ئەمپرۆ قازىي موتربىە، ساقى جەنابى موفتبيە
 ئەى (ئەمىن)! فەصلى بەھار و لاوولا گول
 محىنەت و زەحمەت نەما ئەمپرۆكە نۆرەى خۆشبيە

.....

-۶-

لە عىشقى چاوەكەى مەستت گەلى غەمناک و مەحزونم
 لەبەر زامى دلى رېشم غەرىقى قولزومى خوونم
 بەمەحبوبى نىيە مېثلت دەزانم پادشای حوسنى
 منىش... لە عىشقىدا دەلېم ئوستادى مەجنونم

(!) ئەم پارچەيش لە كەشكۆلى (عەبدولقادىر) وەرگىراوہ، بەخەتېكى دى نووسراوہ تەوہ و نووسەرەوہكەى نەشارەزا بووہ و، ھەلەى سەير سەيرى - بەگيرەى رېنووسى كۆنېش - كردوہ و وەكو مەتەل ھەلھېتان نووسىمەوہ. ئەم پارچە وەك پارچەى يەكەم وايە، بەلام جىوازىي زۆريان لەنېواندا ھەبە و، وەك بەلگە بۆ ئەوہى كە نووسەرەوان بە ئارەزووى خۆيان دەسكارى دەقىيان كردوہ و، بوونى دوو نوسخەيش بۆ كارى لىكۆلېنەوہ چ دەرتىكيان ھەبە. ئەمېشيان وەك خۆى دەنووسېن. ھەر لەدوای ئەمەوہ دوو پارچەى دېش ھەبە يەكەمىيان تەخمىسى حېشەمەت بەسەر شىعرى (حافظ) ھوہ و، دووہمىيان شىعرى ئەسەد ناوتېكە لەبەر ناخۆشى و ھەلەى نووسەرەوہكەيان - جارى - دەستم لى ھەلگرتن.

وهلی دیوانه

وهلی دیوانه به کیچه له و شاعیره کوردانهی تا ئیسته چند جار دیوانه کهی چاپ کراوه، به لام به داخوه هیتشتا نه دیوانه کهی به ته وایی کۆکراوه ته وه و، نه ئه وهی پیتیسته بۆ شیعیری ئه و شاعیره بکریت کراوه. من بهش به حالی خۆم بۆ کۆکردنه وهی دیوانی و لیکۆلینه وهی شیعه کانی گهلی هه و لم داوه و، به گوتیرهی مه چه کچه رخا زانیاری نوئی و شیعیری بلاونه کراوه خستوه ته پال ئه و هه ولانهی تا ئیسته بۆ دیوانی وهلی دیوانه دراون. له هه له یشدا دواي ئه وهی چاوم به که شکۆلی (گولزار و به هار) دا گتیرا و شیعه کانی وهلی دیوانه له گه ل چاپه کاندایا به راورد کرد، سئ پارچه شیعرم بینی که له دیوانه کاندایا نین، هه ر چند پیتشت شتیکم له ته کدا کردوون، و بستم له م به رگه ی که شکۆلدا جینگه یان بکه مه وه، به لکو بۆ چاپی داها تووی دیوانی وهلی دیوانه سوود به خش بن. له پال ئه مه یشدا شوین و ژماره ی ئه و هه ولانه ی پیتشووم دیاری ده که م، تا له پال ئه م شیعرانه دا له ده ستدا بن:

- ۱- به ره وه هه نگاوتیکی ریکتر له لیکۆلینه وهی شیعه کانی وهلی دیوانه دا. به یان ژ: ۴۴.
- ۲- ئه نجامی په له کردن له چاپکردنی دیوانی وهلی دیوانه دا. هاوکاری ۳۲۴، ۱۹۷۵/۷/۲.
- ۳- هه ی نا هومیدی وهلی دیوانه و راستکردنه وه یه ک. هاوکاری ۴۲۹، ۱۹۷۸/۶/۵.
- ۴- پارچه شیعیریکی بلاونه کراوه ی وهلی دیوانه. هاوکاری ۴۴۲، ۱۹۷۸/۹/۲۵.
- ۵- دیوانی وهلی دیوانه به وه رگتیران شیواوه. هاوکاری، ۵۰۲ و ۵۰۳، ۱۹۷۹/۱۲/۱۱.۳.
- ۶- جاریکی دیکه ییش له گه ل دیوانی وهلی دیوانه دا. هاوکاری: ۶۲۵، ۱۹۸۲/۲/۸.
- ۷- ته رجیعه ندیکی وهلی دیوانه. هاوکاری، ۲۶ ت ۱۹۷۸/۱ ژ: ۳۹۱.

وهلی دیوانه

- ۱ -

(گ/ ۱۵۹)

قیبلم شه م که رده ن...

صانیع صورته ت وینه ی شه م که رده ن
نه ققاش قودره ت تار (قم) که رده ن
شه کل تۆ نه دور جیهان که م که رده ن
پیشانیت به یضای صوحده م که رده ن
قهوس قه زه حوار نه پرووش که م که رده ن
که مان ئه برۆت سه ر وه هه م که رده ن
په روانه چون من دل پر خه م که رده ن
دیده ت چون جه یران نه رای ره م که رده ن
ماران گیسووت چون ئه رقه م که رده ن
مه وداي موژانت مه ست سه م که رده ن
په ی ده رده داران چند سته م که رده ن
زولفانت وه عه تر عه ن به ر نم که رده ن
بینیت وه په رگار یار قه م که رده ن (!)
سیودوو ددانه ت گه وه ره ضه م که رده ن
نه دورج ده هان تۆ مه حکه م که رده ن
نوطقت چون عیسای بن مه ریبه م که رده ن
یه عنی ره ویه شان پیت که ره م که رده ن
زه نه خ چون گه وه ره دانیه ی به م که رده ن
گه رده ن مینای شای عه جه م که رده ن
له بان ت یا قووت نه پرووی خه م که رده ن
دانه ی جه واهیر نه تۆش جه م که رده ن
پازانت من لال هه م ئه صه م که رده ن
هه ر چه پیم که رده ن هیمای که م که رده ن

خالانت چون رووی خاتم که ردهن
 چای عه تر تینت بۆی ئادهم که ردهن
 جه سینت دوو طهرح گوّل وه دم که ردهن
 یانی دوو قه ندیل نامش مه م که ردهن
 دوو بازووت بلوور مه حه ردهن (!)
 په نجهت وه خه تای بی ره قه م که ردهن
 سهوّل قامهتت چون عه له م که ردهن
 گا سه ران، گا راست، گاھی خه م که ردهن (!)
 شیوهی دل به ران جیهان که م که ردهن
 گشت وه سه رمایه ی تو مه حکه م که ردهن
 بنازوون وه ی که س ته ی ره قه م که ردهن
 هه م شه م شیوهی نامت شه م که ردهن

-۲-

(گ/۱۵۹)

دهیجوورهن ئیمشه و...

بی شه م دهروونم دهیجوورهن ئیمشه و
 بی شه م خاترم ره نجهوورهن ئیمشه و
 بی شه م بیناییم بینوورهن ئیمشه و
 بی شه م سه رتا پام زوخاله ن ئیمشه و
 بی شه م هه ر زه وقم به تاله ن ئیمشه و
 بی شه م شای شادیم شیویان ئیمشه و
 بی شه م دهروونم دیویان ئیمشه و
 بی شه م چون که مان خه م به ستم ئیمشه و
 بی شه م مه ست وه جام (الست) م ئیمشه و
 بی شه م من جه رگم که بابه ن ئیمشه و
 بی شه م دل جه نار عه ذابه ن ئیمشه و

بی شه م دووی دۆزه خ دیم وه چه م ئیمشه و
 بی شه م چه ند عه ذاب جه ده ستم ئیمشه و
 بی شه م په ژاره ی گشت عاله م ئیمشه و
 بی شه م کوّه به سته ن وه تاله م ئیمشه و
 بی شه م نه گه رداو گیتیج خه م ئیمشه و
 بی شه م خه ریکم دامام ئیمشه و

(گ/۱۵۹)

بی شه م دهروونم بریانه ن ئیمشه و
 بی شه م دوو دیدهم گریانه ن ئیمشه و
 بی شه م زینده گیم چون ژاره ن ئیمشه و
 بی شه م رۆح جه ته ن بیزاره ن ئیمشه و
 بی شه م واو دیلاو وه پیرۆمه ن ئیمشه و
 بی شه م گریه و شین جه نو مه ن ئیمشه و
 بی شه م بیناییم زولماته ن ئیمشه و
 بی شه م رووم نه رووی نه هاته ن ئیمشه و
 بی شه م په روانه ی بی گیانم ئیمشه و
 بی شه م هه رامه ن ژیانم ئیمشه و
 بی شه م نه که ردم زه ره ی خا و ئیمشه و
 بی شه م هه ر گریا دل جه تا و ئیمشه و
 بی شه م نه به ختم هه ر شه و بی ئیمشه و
 ستاره ی به ختم نه خه و بی ئیمشه و
 بی شه م تا وه رۆ هه ر ناله م ئیمشه و
 گه رد پاش وه چه م نه ماله م ئیمشه و
 بی شه م سووچیام بیم وه گه رد ئیمشه و
 بای شه مالّ ناما و گه ردم به رد ئیمشه و
 من گه ردم به رده ی شه ماله ن ئیمشه و
 یاشا که س نه بۆ وه حالّ م ئیمشه و

ياران كه ردهن ريش...

يه جهرگ منهن خاران كه ردهن ريش
 يه ديدهى منهن نوور نه مه ندهن پيش
 يه زام منهن زووخاو مه يو ليش
 يه دوود منهن دنيا گرت نه وهر
 يه سوژ منهن سووزان دهشت و دهر
 يه ئاه منهن وه گهر دوون ياوان
 سه قف سه رچهى گهر دوون شك اووان
 يه سه داي منهن نه فخر صوور بيزا
 وه ختنه قيامت مه حشره نه ننگيزا
 يه نالهى منهن چون نهى مه دو دهنگ
 مه يو وه قانون مه تاونو سه ننگ
 يه زاربيى منهن پور زگارهن
 ئاله م جه زاربيى من بيقه راره ن
 يه ويليى منهن جه صوب تا ئيوار
 دهر مه دووم وه دهر سه حراو سه رديار
 يه داخ منهن داخان وه داخان
 داخ كه ردهن لالهى نه جد له يلاخان
 هامسه ران وه ختنه وادهى مه رگمه ن
 من جه دووربيى شه م گلکو به رگمه ن

شه فبيق و سه ييد به هادين

ئهم دوو شاعيره له گهل نه ودها كوون نين و ، له گهل نه ودهيشدا له كوور و كوومه لى ريبازى
 نه قشبه نديدا ژباون و ، نه و كوومه له يش نه گهر تاكه كوومه لى رووشبيريى نه و سه رده مه
 نه بووييت ، نه وه له كوور و كوومه له ههره ناسراوه كانى نه و سه رده مه بوه... له گهل نه مانه دا نه م
 دوو شاعيره يش له سه رچاوه كانى به رده ستماندا ناوى خويان و به رهه ميان نييه . ئيمه يش
 جگه له وهى له م كه شكوله دا نه م پارچه شيعره يانمان ديوه ئاگامان له به رهه م و شوينه وارى
 دييان نييه و ، به بلا و كردنه وهى نه م پارچه شيعره يان ناويان ده خينه ناو ناوان ، به لكو سا
 نه گهر شوينه وارى ديكه يان هه بييت و ماييت له مه ولا سه ر هه لبدا ت.

موخه مسه شه فبيق له سه ر شيعرى سه ييد به هادين له شيونهى شيخى ضيا نه ديندا:

فه له ك نه نجوم بياريني له جاتى نه شكى گريانى
 قه دى خه م بي له ژير بارى فيراق و كوهى هيجرانى
 عه جه ب نه مپرو به جه معييه ت مه له ك ناكه ن عه زاخوانى
 له به ر فه وتى (ضيا نه دين) گه را دنيا به ظولمانى
 به (نه جمه دين) مونه ووهر بوو به ئيذنى غه وئى گه يلا نيبى

(عومه ر) شه مسى طه ريقه ت بوو غور ووبى بي وه فا نه يه يشت
 شه هى بورجى حه قيقه ت بوو زه مانه ي پر جه فا نه يه يشت
 رووناكى ريبى شه ريعه ت بوو عومه ر ، باده فنه نا نه يه يشت
 چراى رتيگه ي هيدا يه ت بوو فه له ك مه حضى ضيا نه يه يشت
 مه گه ر نه جمى ضيا هه لكا چراى رتيگه ي موسولمانى

حه قيقه ت نايبى غه وئ و ، وه كيلي شاي بوخارا بوو
 له عه رصه ي خه تمه دا دائيم نه ديمى شاهى له ولا بوو
 مونادى هه رده م نه يفه رموو به بي شك قوطبى [مه دار!] بوو

له حیكمه تدا ئه ره سطور بوو له ئی عجازا مه سیحا بوو
دهیج نائیب وه كو خۆی بی له جیتی شا عومهری ثانیی

(شه فیق) سهیری گهردوون كه، له ماتهم عالمی پر كرد
له داغی بولبولی باغی صهفا بولبول له داغا مرد
(عومهر) شه هبازی تهقوا بوو، فه لهك سهندی به دهستو برد
ئه جهل بادی خهزان بوو هات، له گولعه نیهه گولیتیکی برد
به هاری په حمه تی باری گولیتیکی دی له جیتی هانی

كه وهختی شای ضیا كوچی له دنیا دا به عوقبا كرد
له گهردوون مه صره عی هاتیف له بو ته ئیخی ئینشا كرد
(إلهی خوی جهان آرا جنان وا بمأوا كرد)
ههزار و سیصه د و ههژده عومهر كوچی له دنیا كرد
محهمه د شاهی نه جمه دین سهیری نا تاجی سولتانیی

شیخ شهاب

(گ/ ۲۰۸)

- ۱ -

قیبله م نییهن تارو تو ماھ و په ربی په بکه ری
حه سره تی تو م هه ن نه دل، ئه برۆ که مان عه نته ربی
عه قلت جه سه ر به رده نیان ساحیری جادوو گه ربی
هه ون دلت و ه رده نیان، لاله روخ و دل به ربی
خه یل که سی غه یر جه تو هه ن ئه ی قه دی نازنه ن
هه ر جه سه ما تا به عه رش، هه ر جه به هه شت به ربی
باده له ب و گول دهه ن، ئاهۆ چه م و نافه چین
چون تو نییهن ئه ی ظه ریف، شیوه وه شی دل نشین
شادیی و وه شیم شیوه نه ن، ئه ر تو نه وینوون وه چه م
ظه ریی وه یا وه قتی شام، عه صری وه یا صو یحده م
گه رده نی بیگه ردی تو سینه بی صافت قه سه م!
حه سره تی گونایی تو پاره مه بو دل به غه م
ئه ر تو بزانی به دل زه رد و زگاری ئه من
شه و نه شیوه ن، رۆ نه کو، عه قلی فی راری ئه من
به ئاه سیاه ئاه ی دل ده ردی دیاری ئه من
هه ور میزه نی مه ی مه ده ی! مه یلی نه به رکاری ئه من^(۱)

(۱) ئه م پارچه شیعه ره له کهشکۆله که ی (گولزار و به هار) وه رگیراوه، ئه م شیعه رانه سه رده تای پارچه یه کی درێژن له
(گۆشاری کۆری زانیاری کوردستان) دا له م پارچه ی ئیتره به دواوه ی کراوه به سه ی پارچه و، کاتی خۆی له
کهشکۆلی (براله) وه رمگرتوه و، له وێ ئاماژه م بو ئه وه کردوه که پارچه که سه رده تای کهشکۆلی (براله) یه و،
پارچه شیعه ره که ناته واره، وا ده بیبیت به م و سه ی پارچه که ی ئه وێ یه ک پارچه ی درێژ پیکدین.

صادق

(گ/ ۲۰۷)

- ۱ -

نه گریجه میقراضیت پستان و موچه نناکه
پر گول بکه پوشینت (گیتگیله) به سهردا که
هه وری ره شی لی لاده نه و گهر دنه میناته
نارنجی مه مت چه سپی نیو سوخمه بی خارا که
به رمووری دورت با بی قوبه ی که مه رت بگری
دهسته وانه خر خاله یه ک ده فعه به ده ستا که
فه رمو و سه ری نه و بانه، ده ستت له که مه ر دانه
هه روه ک منی دیوانه نه م عالی مه شه یداکه
پرومه ت گولی نه و په رسته، سا هه سته به تاهیه سته
ناشووی قیامه تمان به و قامه ته به ریا که
هاتوونه نه سه ر سه یری بالا صه فی عوش شاق
هه نگامه بی غه و غایه، نه م به رقه ته ماشاکه
هاتومه ته مه یدانت، رۆحم که مه قوربان
به و عه سکه ری موژگانت فرمان بده هه لداکه
په رنگین بکه سه ر په نجه ت به و خوینی دلی نالم
فه صلی که قیامه ت دی شاهید نییه حاشاکه
شی تی خه می گیسو و تم، دیوانه بی نه برۆ تم
نه و سیلسیله، نه و شیره بو گهر دنی من چاکه
به رقه ی خو ری پیشانی، ورشه ی دوری دندانی
زاری (غ) له دل مانگ و نه ستیره و نه فلاکه (!)
موخته سه ری نه گریجه و نه و زولفی مو طه و وه لیه
هه ر شه و به چرای کولمت ته حقیق و مه طالا که

من شی تی په ری ته رزم، نه و دیت و ددها وه عزم
کاکه و هره ده سته که نه دی ریشی فشی مه للاکه
صوفی چیه ملی چه وتی، قه د قامه تی مزگه وتی؟
راستو به برۆ سه یری قه د قامه تی ره عناکه

(گ/ ۲۰۸)

ها وه خته له هیهجرانی ره عنا گولی سه ننگین دل
جان بیته له بم ساقیی ماتل مه به نازاکه!
له و چاییه ره نگداره، وه ک له علی له بی یاره
فنجانی بلوورینت له بریزو مو هه بیاکه
بوم بیته په ی نه ندر په ی، هه ر تا کو ده لیم ئوخه ی
جه رگم که کونه وه ک نه ی، به و شه ربه ته ئیحیاکه
تا به ندی جگه ر ماوه، یه ک ده فعه نه سو و تاوه
هه رده م غه زه لی (صادق)^(۱) بو دل به رت ئینشاکه

- ۲ -

(گ/ ۴۱)

خه م کو تاییت بو.....
نه ی خه م ساوه سه ن با کو تاییت بو
مهینه ت بو وه سه ر با دماییت بو
خه م وه سه ن بیساط به زمئاریت بو
هیجران تو کاریت نه دارو پایان؟ (گ/ ۴۲)
فیراق تو صوحبه ت کی بو نمایان؟

(۱) له لاپه ره کانی میژوودا ناوی (سه ید صادقی صه فاخانه) هه یه که شاعیریکی هه ست ناسک و زمانپاراو و
ته ر ده ست بو هه، شیعی سوار و له باری هه بو، به لام دیوانی کونه کراوه ته وه، و، شیعه کانی - نه وانه بیان له
له ناوچوون رزگار بووبن - به ملاولادا بلاو بوونه ته وه، له به رگی چواره می (که شکولی که له پووری...) دا یادیکی
کورتمان لی کرده وه، له م که شکوله یشدا دوو پارچه شیعه هه یه یه کیکیان له وانه یه که له وی بلاومان کرده وه،
نه م پارچه بشیانم تا ئیسته به بلاو کراوه بی نه دیوه و، کیش و زاروده کیش له وانی دی جیاوازه، جا ئیتر نازانم
نه م (صادق) هیش شاعیریکی دیکه یه؟ نه مه یه پرسیارتیکه که ده بین چاوه روانی وه لام بین بو.

خه یال خامۆش بهر ساتی جه لایین
 وهسوهسه بهسهن [کرمهرسات!] کوای؟
 هه ناسه سهردی وهسکه ره دوودی
 دهروون وهس کبشه ناله ی بیسوودی
 تاقهت، ئه ی تاق بای، بگیره تاقهت
 سا دهخیل ئه ی مه یل بازم ئه ی فیراقهت
 ئه ی دل بهس کولیه یا پر بیت جه هوون
 وهس گریه چون گر شه ماله ی سه بوون
 ئه ی چه م بینات شی وهس کهر (نیکزه!)
 ئه سرین بیت به هوون (ساون بریزه!)
 شادیی وه کوو شیت هیچ نه داری شوون؟
 ئاخ ده ماخ کوی نه (تبینی!) تۆن
 بنمانه گو شه ی سه رگو شه ی کلاو
 ئه ی سوپام نه ده ور بکه ری ولاو^(۱)
 (صادق)! ده ماغت لیت بیده ماغه ن
 که یفت بی که یفه ن شادیی ناساغه ن

(۱) ئه م پارچه شیعره له لاپه ره (۳۹) ی بهرگی چواره می (که شکۆلی که له پووری ئه ده بی کوردیی) شدا
 بلاو کراوه ته وه، به لام باس باسی (صادق) ه و جیاوازییش له نیوان ههردوو ده که ده ها هه یه، بۆیه لیته ده
 جارێکی دیکه بلاوی ده که بینه وه.

شه فیعی

له بهرگی چواره می که شکۆلی که له پووری ئه ده بی کوردییدا باسی چوار (شه فیعی) م کرد،
 واته چوار شاعیر نازناوی (شه فیعی) یان بو خویان هه لیژاردوو، له و کاته دا چه ند پارچه
 شیعرم بلاو کرده وه که ئه م نازناویان تیدایه، له م که شکۆله یشدا چه ند پارچه شیعرم بیینی
 هه مان نازناویان تیدایه و، هیچ به لگه یه کیشم له ده ستدا نییه که شیعر ی کام له و چوار
 (شه فیعی) هیه، بۆیه لیته ده ئه م شیعرانه ییش بلاو ده که مه وه و، هه ر وه ک له وی و وه ک گه لی
 جار گوتوو مانه و نووسیوو مانه له چاره وروانیی به ولاره شتیکی دیکه مان له ده ستدا نییه.

شه فیعی

.....

(گ/ ۲۱۲)

یا جه په رده ی غه یب بی غه یب په روه رده
 که س وه صف و ئه نات ته مام نه که رده
 ئوستاد صونع هه فت پایه ی نو تاق
 بونیاد ده هه نده ی چارگو شه ی ئافاق
 بهرز و بلند مال، بی ستوون ئه یوان
 نه ققاش نه قشبه ند ئه یوان و که یوان
 میزانت مایه ی عه دل و عه داله ت
 خالیی جه ظو لمه ت زو لم و زه لاله ت
 گوشاینده ی رۆح دوو شه ش نه شه شده ر
 نوورنه ی نووربه خش خورشید خاوه ر
 قوووت له نگه ر قوطب سه ماوات
 خالیق مه خلووق نه روی سه ریسات
 شوعله به خش شه وق شه ماله ی بی شوون
 مونشیی قه له مکیش حه رف کاف و نوون
 ستاره ی سوپای کو کو بی ئه فلاک
 به هه م سا زنا نه هر و باد و خاک

نه رای زهند و بهرق نه رووی ههور تار
 ههلل موشکیلات کس نه بهرۆن چار
 گوشایش کار دهرمه ندهی کاران
 فهرمانه فهرمای حوکوومه تداران
 دارای دهماغ بهرز هادیی مهدهد بهخش
 جاندهر جانستان ئینس و جین و وهحش
 شههه نشای شاهان جهی دماو جهی وهر
 موفلیس و بی مال، شاه وه گه دا کهر
 دیو جه ئاوینه ی (قرانین) دیوهن
 زینهت مه جلیس شاهان په شپوهن
 شهب و رۆ فهرمان حوکمت جه کاره ن
 شای شاهان تۆنی، شاهان چه کاره ن؟
 تاکه (زرای عمر!) کاری تۆ نه بو
 ئاوان جه رووی عهرز که ی جاریی مه بو؟
 بی فهرمووده ی تۆ سو هیل جه یه مه ن
 که ی مه ریزۆ وه لگ چنار نه چه مه ن؟
 به ئه مر و حوکمت فهصل وه هاران
 گول بهرماوهری جه دهلو خاران
 مونشی ذیکر ذات تۆش نه خه یالنه
 قه له م جه وه صفت زوبانش لاله ن
 فامداران ههر کس فام تۆ که رده ن
 (کیشام!) ذیکر ذات تۆ ته مام که رده ن
 دور جه جـزیره ی شوـر دهریابار
 میشک جه نافه ی وهحش ده لیله ی (فنا ر!)
 گشت جه موعجیزات صونعت ئیجاده ن
 په ی زینهت عام ته ربیهت داده ن
 ئومیدم به تۆن کاشیف کاران
 ئیمام ده فتهر قه ته رات دهوران

باجه تی نه حمه د شه فیع موختار
 شه فاخوا ی ئومهت عاصی عیصیان بار
 دانای موعجیزات دهریای (لم یزل)
 خه تم نویووه ت مصطه فای مورسه ل
 به شق شای مهردان شیر سایل بهخش
 سه خیی سه خارات به خشاوه ن نه بهخش
 قه تهری جه رحمهت خه زانه ی نیسان
 ریزۆ نه دهروون به نده ی پر عیصیان
 مه صقه ل دهرۆ ژهنگ فیکر خام دهرده م
 گوشاد که خاطر میحنهت په روه رده م
 تا زویان به شوکر ذیکر تۆ شادکه م
 شهرت بو به دهعه هدیی خوسره و وه یادکه م
 یه ک رۆ ته ئریخم ته ماشا که رده ن
 دوو کس به دهعه هدیی جه دنیا به رده ن
 دوو جه م جه خانه ی شاهان قه دیم
 ههر دوو سته مکار سته مپیشه بیم
 نه وفه ل چه نی قه یس به دیشانا نه رد (!)
 فه له ک بنچینه ی یانه ش خه راب که رد
 شاهان عومرشان مه بو بهرجا بو
 تا پای ئیقبال ته ختش بهریا بو

به هارییه کی خاوهن نه زانراو

پروا ناکړی شاعیریکي کورد هه بیت دیمه نی قه شه ننگ و په ننگا وره نگی خودا کردی کوردستان ههستی نه بزواند بیت و، میتشکی بیبری نه پزاند بیت تا به گویره ی توانا و بوجوونی خوی به قه له می شیعری تابلوی بالانوینی نه و دیمه نه دلخ صه د دل شه پدا کهره ی دوا ی خوی وهک یادگاریکی زینده نه نه خشاند بیت، وهک ده بینن گه لی له شاعیرانمان چهن دین تابلوی بهک له بهک نه چووی بیوتینه ی نه و دیمه نه شه پدا کهره سالانه ی وهرزی به هاره یان له دیوانه کانیاندا به جوانترین شیوه ی زیندووترین شیعریان بو به جیهیشتوین. نه گهر بیت و نه و شیعریانه ی به به هاردا گوتراون و پییان ده گوتری (به هارییه) یان (به هارییات) کوکریته وه و به کبخرین و له بهک کاری سه به خودا به خرینه به ردهستی خوینه ران و نه ده بدوستان، به وه جوانترین دیمه و رازاوه ترین یادگاری چینانی پیشوومان ده دریتته نه وه ی نه مړو و روژانی داهاتوو.

له م روه وه چهنده هه ولتیکم داوه و، ده مه وی نه گهر کات و ته مه ن به به ریانوه بیت شتیک له م بواره دا نه نجام بده م، تا نه و کاته ناو به ناو جار جار خوم له نمونه گه لی با به ته که ده دم، له که شکولی (گولزار و به هار) دا که ناوی خوی به خوی وه یه، به هارییه کی جوانی تیدایه به داخه وه ناتوه او و، ههندي به ییتیش له وانه ی که ماون لییان دراو و خوراوه و، بو نه و شوینانه خالم داناوه و، تا کاتی نوسخه ی ته وایی نه م به هارییه ده سته که ویت و خاوه نی ده زانین، نیسته نه م به رکوله ی لی ده که بین و، نه م به شه ی وهک بو مان خوینراوه ته وه ده خه یه به ردهستی خوینه ران.

به هارییه کی خاوهن نه زانراو:

(گ/۱۹۶)

یاران وه هارهن.....

یاران نیگا کهن چه خوش وه هارهن
... نه خضه رین گشت می رغو زارهن
قواقووی که بکان نه سه ر دیارهن
نم می رغو زار جیسم نه و سه مین
تاب حه یاتهن نامان نه زمین

به شه مال هه رزان بو ی عه تر و عه نبر
نه لئامان خیزا نه به رف چه نبر
به رزه دره ختان شکوفه که رده ن
تو ماچی موسکه ن شه مال تا و رده ن
شای وه هار حوکمش که رد وه قه ره وول
قه ره وول خیزا بی مات و خجل
شه مال سپه هدار عه له م به ده سته ن
به یداخ نه خضه ر عه دوو شکسته ن
... نیشت نه خیل به رف بی نامان
... رد شه مال بی زور و سامان

شای وه هار ناما که یخوسره و ده ستور (گ/۱۹۷)

نیشت..... چون فه غفور
چاوه شان نامان... سازان
یانهی وهر دنان به ئاوات...
هه ر چه عاشقه ن شیت میو شه یدا
دلهی عاشقان مه دا به وه یدا
له کله که نه قاره ش گرت وه بان ده ست
که ره ناش پیکا وینه ی شی ر مه ست
سه دای قازلاخان صوب نه سای چه مه ن
ماچی شه که رهن نامان نه یه مه ن
گولان به ر نامان نه تو ی په رده ی خاک
دامه ن ته ر به هوون په خشکه رده ن چاک
لالهی شه قایق نه ورور نه سفه ر
حه نا گول جه عفه ر گولان (رست!) نه حمه ر
زه نبه ق و نه ورور خاشخاش چه مه ن
شه سته پر ره یحان وه نه وشه و سه مه ن
حه نا گول جه عفه ر گول زلفان چنور (گ/۱۹۸)

... شان... ستشان جه مهوور
 راران
 خصوصوهن سه دای که بک ئیواران
 مشو وه که نار سه دای شه تاوان
 سه وسه ن بیه دهن ریجان فراوان
 نه پای شه تاوان عهرووسان خیزا
 نه سارای شه بنهم وه سهردا ریزا
 هه که سه تهماشای عهرووسان کهرد
 غه م و په ژارهش جه لاش ره مکهرد
 نه رگس پیاله ی پر جه مه ی کهردهن
 هه که سه بنوشو نه وینو مهردهن
 لاله داغدار وه رین سآله ن
 په ری دلدار بی دل کوی زوخآله ن
 نه عنا گول توراب، گول جیهان نه فرۆز
 هیرو گول عه باس، عاشق گول نه ورۆز

تهو حید (۱)

(گ/۶۷)

'... (علام الغیوب) ذاتت له شیبهی کهس نییه
 هیچ کهس وه کو تو بی عریوبوب بی عیللهت و نه قدس نییه
 **
 ... وه کو تو بی به دهل، قهییوم و دانا ولم (لم یزل)
 بی سه هوو نیسیان و خه له ل، بی فیکر و بی وه سه وس نییه
 **
 بی فیکر و بی غه م بی خه یال، فهرد و قه دیم و (لا یزال)
 بو عاله می (الآن فی الحال)، غهیری تو فریادرس نییه
 **
 فریادرسی بو خاص و عام، رۆشنکهری له یل و ظه لام
 چی بو ت نه سووتی صوبح و شام، په روانه و قه قنهس نییه
 **
 په روانه رینگ تن دهر عه ذاب، قه لب و جه سه د دهر ته ب و تاب
 چی بو ت ته رک نه کا خورد و خواب، وه ی غه ییری... نییه
 **
 نه ی صاحیبی قوه ی مه تین، تو ی (انت رب العالمین)
 چی تو ی نه بی هادی و مو عین کهس واریت و خوینرس نییه
 **
 عاشق که عه شقی که وته دل، سه رخوش ده بی مه ست و خجل
 حه یران ده بی به رووی گول نیشانه نه بی بهس نییه
 **
 بی دهن گ نییه نابی به تال، وه قت و ساعات و رۆز و حال
 غه ییری مه عشوق نیه تی خه یال، دل غه ییری یار با کهس نییه
 **

(۱) ئەم پارچه تهنها له سهری نووسراوه (تهو حید) ئیتر ناوی کهسی پتوه نییه و نازنری شیعری کتیه، ئیمه یش وهک خۆی هینامانه وه سه ریتنوسی کوردی.

خاوهن نه زانراو

- ۱ -

(گ/ ۱۱۵)

تو به پراستی گهر سه گی دهرگاهي پيري کاميلي (۱)
 بو طه ماعی جیفه بوچی مه وقیعی بیتجا دهچی؟
 ته کیه چوون و خانه قاچوونت ده لیلن بو پریا
 عه کسی رتی نه هلی ریبا نه گری له سهر ری لادهچی
 گهر به دیقته بی ده زانی فاسقیش ههر مورشیده
 فیعله که ی [برده بضدی!] تا برۆی بالا دهچی
 مونفه عیل نابی به هیچ (فه تخی) ئیتر چیت پی بلیم؟
 تو له دنیا ناگه یی و بو دهرکی (مافیها) دهچی!

- ۲ -

دلبر جه لاتهن

دلبر شهو و روؤ رحم جه لاتهن
 په ی دووری بالات خه مم خه لاتهن
 روؤشینی دنیا جه لام زولماتهن
 یه قین بزانه سه فهر (ههرات) هن
 ئینشه لالا خه یرهن، نیشانه ی هاتهن،

جه یوه رتهر جه لوتف بینای لایه نام
 ته و فیق جه بری بی به ره هنمام
 به فیه یض پابوس شای نه جه ف ماوام
 سهر وه ئاستانه ی که ره لا ساوام

(۱) دیاره ئه مه کۆتایی پارچه شیعریکی گله یی ئامیژه له ریتیازی زهلامیک که باش خۆی به ریتیازی ته صه و فیه وه
 نه به سستووه ته وه، به لام نه ده زانین گله ییکه ر کتیبه و گله یی لیکراو کتیبه و، نه ده زانین که ی و له کوئی گوتراون.
 ههرچۆن هه یه ئه و چهند به یته مان وه ک خۆیان نووسین.

ئه ی ئه به له هی نادان به حال،
 له زۆر که سان بگره که مال،

**

سهر که له پتی مه ولا نه بی،
 بو یاری خاکپا نه بی،

**

چاو که نه بینتی رووی وه ی،
 هه یران نه میتتی سووی وه ی،

**

کور که نه کیشی ئینتیظار،
 مانه ندی سوؤراخی دیوار،

**

دل که بی زه خم و پیش نه بی،
 قهت بی [کردن و پیش!] نه بی،

**

تهن گهر ئیطاعه ی یار نه کا،
 [بالفظ!] جانان کار نه کا،

**

دل گهر نه بی پر ناری یار،
 سهنگی قهزا حاجهت شو مار،

**

روح گهر له تن بیتزار نه بی،
 ته سلیم به ژیری بار نه بی،

**

قهلبی هه میشه دهر حوضوور،
 بو ریتگی ئه و قهصر و قوصوور،

**

ئه ی زاهیی دی به دئاب و گل،
 طالب نه بی بو ئه هلی دل،

ئیسە ییچ ئەر مەقسەد نەخۆرھەلاتەن
ئینشەللا خەیرەن، نیشانەى ھاتەن

خاترت جەم بۆ شای شیرین کەلام
زەرەر و زیان نەمە یۆ نەرام
عەتە بەبۆسیبى شای مەشھەد مەقام
بەرابەر وە گەنج عالەمەن جە لام
ئەر جام و لەنگەر، ئەگەر کەلاتەن
ئینشەللا خەیرەن، نیشانەى ھاتەن

شەش ماى کاملەن - ئەى یار دولبەر-
پراھیبى پام چەنى (پافزىبى) و (قەجەر)
سەحەر جە تەنخوای (اللە اکبر)
سەدای بالەبان مەكەرۆم خەبەر
ناقووس و شەپپوور ھەر سوب سەلاتەن
ئینشەللا خەیرەن، نیشانەى ھاتەن

(سەرەطان) تا (ئەسەد) نە (سەبزەوار) بىم
پەى دووربى بالات دل بى قەرار بىم
چەمەرای قاسىد نەراگەى شار بىم
پەى وە شەھەوالىت نە ئىنتىزار بىم
(شەترەنج) خەيال نە (کشومات) ەن
ئینشەللا خەیرەن، نیشانەى ھاتەن

ئەوہل (سونبولە) ئۆردوو کۆچش کەرد
نەصیب قسەمەتش وە (نەیشا پوور) بەرد
قاسىدى ئاما ئەلحەق جەوانمەرد
وہشەوأل لەیل پەى مەجنوون ئاوەرد

87

واتم: وەش ئامەى، دیدە نەراتەن
ئینشەللا خەیرەن، نیشانەى ھاتەن

جەو (نەیشا پوور) دا فەیرۆزى سەندەم
خەتم (سەیفیە) نەپرووشدا وەندەم
جە مەشھەد ئایەت نەدلش کەندەم
پەى ئەنگوشتەرى شای دل پەسەندەم
پەرزاق م... س... وورەى بەراتەن
ئینشەللا خەیرەن، نیشانەى ھاتەن

ئەلحەمد و لیللا (رب العالمین)
نەسىبم یاوا وەى ئەقدەس زەمىن
پەنج پروان تا شام وە دیدەى نمىن
نەبارەگاشدا مەپتزام ئەسرین
یەقین زیارەت ضامن نەجاتەن
ئینشەللا خەیرەن، نیشانەى ھاتەن

واتم: یا ئىمام خۆراسان ماوا
چەند کەس جە بارگەت وە مراد یاوا
پروخسارم وە خاک ئاستانەت ساوا
تەوفىق رەفىق بۆ نەى جەنگ و داوا
تەمەننام وە لوتف حەق تەعالاتەن
ئینشەللا خەیرەن، نیشانەى ھاتەن

نە قاپبى ضامن کەمەریەستە بىم
(نصر من اللہ) نە (ذولفەقار) دىم
پراھى بىم، دوو شەو بىاوان بى جىم
پۆى سىپىم نە جام صوبح وە ئۆردوو شىم

88

ئەووەل رۆی (قەوس) ەن مەنزل (هەرات) ەن
ئینشەللا خەیرەن، نیشانەى هاتەن

وەلحاسل ئەى دۆست عەزیز نازدار
ئەو تەفسیل حال کەرۆو وە تۆمار
(قل لوکان البحر) مەیۆ نە پرووی کار
با موختەسەر بۆ شەرح دووری یار
نە وایجی راگەش نە دوور ولاتەن
ئینشەللا خەیرەن، نیشانەى هاتەن

خاترت جەم بۆ یار وەفادار
بەتەوفیق حەق یەکتای کردگار
هەرکاتیت زانا بە وینەى هەرچار
جە (لەیلاخ) پەى شار کەردمان یەلغار
یارت شەو پەشتان بەژن و بالاتەن
ئینشەللا خەیرەن، نیشانەى هاتەن

یە شەخسى واتەن جە زامن دوورەن
پەى وەسل یارش تاسە زەرورەن
خاتر جە خەم کەیل زار و مەهجوورەن
ئومیدش وە لوتف (هو الغفور) ەن
موجیب دەعەوات قاضی حاجاتەن
ئینشەللا خەیرەن، نیشانەى هاتەن

-۳-

دلبەر دتیرین.....

دلبەر نازدار دلروباى دتیرین
مەعلووم بۆ جەلات زولفان عەنبەرین
نە (هەرات) عاصیم جەگیان شیرین
یەک سال و شەش مان ئەى یار دلبەر
هەر شەو گەزمەچیم تا وە سوپ سەحەر
هەر سەحەر تا شام جەنگ و مەیدانەن
نەى بازیم چەنى سوپای ئەفغانەن
هەزار هەزاران هەزارەى جەنگەنگی
جەمشیدی چەنى تەیمووری زەنگی
(ئورکونجی) چەنى (دەخیلەى) سارا
سوپای (سەمەر قەند)، (بەلخ) و (بوخارا)
خیزیان ئامان پەرى جەنگ دین
تەمام (تورکستان) تا (چین) و (ماچین)
نە سەحرای (هەرات) مەحشەر خیزیان
سەر وینەى خەزان پایز ریزیان
هەفت لەشکر جەمەن، ئاهیر وارانەن
شەو و رۆ دايم کەلەلە بارانەن
ئەبلەق سواران کوردستان زەمین
بە تەوفیق حەق (رب العالمین)
پیش جەنگی تەمام سوپامان کەردەن
گۆی نیکنامیمان جە مەیدان بەردەن
تا ئارۆ (ئەووەل جیمادی) ماھەن
(نصر من الله) رەهنومای راهەن
ئینشەللا (من بعد، وفتح قریب)
مەیۆ وە یاوەر کوردان غەریب

(۱) ئەم دوو پارچە شیعرەم لە دوو سن لاپەڕەى پەرتەوازه وەرگرت، دیاره هەردووکیان شیعرى یەک کەسن، کە لە کوردستان ئاوازه بووه و بەشداریی جەنگیکى کردووه و، چەند کەسیکیش - کە نازانین زۆریی و کەمیان چەند بووه - لەو جەنگەدا بەشدار بوون، بەلام جەنگەکە کەى بووه و لە کوێ بووه؟ ئەمە روون نییە.

نهى گيجاو غهم مارۆمان وه بهر
صهحيح و سالم وه فهتج و ظهفه
ههركهس شاد مبو وه دلبر ويش
رهنج راي سهفه رنمه مانو پيش
غهير جه من نه داخ سزاي خویشان
ئه ر صه رهنج راي (ههرات) م كيشان
تا مودده عيى ويم ناروو وه تاران
هرامهن جه لام ديدار ياران
تا ويش
جاهداريى بزورگ هه رام نه بو ليش
هه رتا نه كه رووش به واته دهستان
هرامهن جه لام ناو كوردستان
به كه سى واتهن خاتر په ريشان
جه داخ خویشان دهروونش ئيشان

خهسته

خهسته به كيكه لهو شاعيره كوردانهى ناوبه ناو له كه شكۆل و دهسته خه ته كوئه كاندا
ناوى دهبينين و، جار جار ليره وه له وى پارچه شيعيريكى ده خوئينيه وه. من بهش به حالى
خۆم ده ميكه ده مه وى شتيكى ده رياره بنووسم، به لام تا ئيسته شتيكى وام دهست
نه كه وتوه تينوئيتيى بشكيتنى و تهسكينيى به دلّ بدا. ئيسته ش كه ئه مه ده نووسم وه نه بى
شتى زور باش و زانباريى خهست و تيرو ته سه لم ده رياره ي دوزيئته وه.

ئه وه نده هه يه له كه شكۆلى (كه لاله) دا چهند پارچه شيعيريكيم دى تا ئيسته
به سه ربه كه وه ئه وه نده شيعيريم نه ديوه، بو به وتم با ئه م هه له له كيس نه ده م و ئه م شيعرانه
له م ده رفه ته دا بخه مه روو، به لكو له مه ولايش زياتر ده رياره ي به ره م و ژيانى شتى ديكه
سه ره له بادت.

لهو سه رچاوانه دا كه من لاي خۆم بو ژيان و به ره مى شاعيرانان تو مارم كردوون له سى
جيكه دا ناوى (خهسته) هه به.

له ژماره (١٢٥٧) ي رۆژنامه ي (ژين) دا ناوا ده رياره ي نووسراوه:

«خهسته سه رگوزه شته ي ئه م شاعيره به ته واوى نه زانراوه ته نيا محمه د زه كى له
ته ئرخى سليمانيدا ئه لى: شاعيريكى ولا تى سليمانيه داخه كه م سه رگوزه شته ي ژيانيم
ده ستنه كه وت ره نگه له شاعيرانى قه رنى سبازده ميني هيجريى بى.

به لام من (واته نووسه رى وتاره كه كه ناوى خۆى نه نووسيوه و ره نگه نجم الدين مه لا
بى) دوو سى هه لبه ستيم له ئه نجومه نى^(١) ئه ديبان دا نووسيوه ته وه كه ئه مين فه يضى به گ
له ئه سته موول سالى ١٣٣٩ ه له چاپى داوه ئه مه به كيكه لهو هه لبه ستانه:

له هيجرانى گولى سوورم ئه كه م شين

ئه رپژم ده م به ده م فرميسكى خوئينين

...

ئه م پارچه شيعره هه وت به يته.

(١) له ئه نجومه نى ئه ديبانى توژينه وه ي ليژنه ي ويژه و كه له پوورى كوژى زانباريدا ته نها پينج به يت شيعرى
خهست بلاو كراوه ته وه، له شوئنى خويدا ناماژم بو كردووه.

عەزىزم! شۆخ و شەنگم! نەو نىھالم!
 پەريزا پەيكەرم! شىرىن جەمالم!
 قىامەت قامەتم! گىسوو كەمەندم!
 شەكەر گوفتارەكەم! گەردن غەزالم!
 ئەمن دل لەتلەتى تىرى موژەى تۆم
 لەبەر زەحمەت وەكوو كۆتر دەنالم
 لەچاوم وەك فوارە ھەلدەدا خوتىن
 لەسەرتاپا مەيشالى لالەزارم!
 نىيە نارام و عەيش و خورد و خوابم
 لەتاو ئاگرى عىششقت زوخالم
 پەربى ئەر شۆخى چىن، ئەر حورى عىن بى
 بە تۆبە مەيلى دل، پىرۆزە خالم!
 ئەمن دايم لەگەل دەردت دەسازىم
 ئەتۆ ھەرگىز نىيە رەحمت بەحالم
 وەھا دل موونىسى عىششى ئەتۆ بوو
 ھەموو ساتى بە وەسواسە و خەيالتم
 ئەگەر تۆ كوشتنى من ئارەزووتە
 خەلاصم كە بەجارى - پر كەمالم!
 نەبى خەوفت لە ديوانى قىامەت
 ئەسىرى تۆم بەتۆ خۆ خوتىن خەلاتم!
 (ئەگەر تۆ بە بەدگۆى رەقىبان)
 (مەكە، ئىدى بەجەورت پايەمالم)
 (بلاوتىنە زەدەى تىغى نىگای خوت)
 (كەرم كە فەرموو خەلەت بى وىصالم)

ھەتا كو (خەستە) رۆح و جانى خۆى كا

بە شاباشى سەرت - شىرىن جەمالم!-(۱)

جگە لەو ھەندى ئىتر، ھەندى پاش و پىش و جىاوازى كەمى لى دەركەيت، شتىكى واپان لە
 يەك جىا نەبوو. خوالىخۆشبوو جەمال محەمەدیش لە ژمارە ۳۱۲ى ھاوکارىدا يازدە
 بەيتى لى بلاوكرودەتەوھ.

گوتم سەرمایەى ژىن و حەياتم
 عەزىزم باعىشى عەيش و نىشاطم
 دەزانى خۆ ئەمن سەودازدەى تۆم
 نىچىرى ئاھووى چاوى سىياتم
 ھەمىشە من لە كوئى دەرد و غەمدا
 ئەسىرى شەرط و مەحبوسى وەفاتم
 بەسالى جارى قورىانى دەكەن حاجى
 ئەمن ھەردەم بەقورىان و فىداتم
 بەجارووى موژەى چاوم ھەمىشە
 خەرىكى مشتومالى خاكى راتم
 لە شوق و ذوقى عالەم بوومە فارىغ
 كە چۆن ھامراى ھىجران و بەلاتم
 لەچاوم وەك فوارە ھەلدەدا خوتىن
 لە وەختىكا كە مەحرورى نىگاتم
 ئەگەر كروومە تەقصىر و گوناھى
 ھەزاران تۆبە بى تا رۆى مەماتم

(۱) ئەم پارچەم لەبەر كەشكۆلى گەلالە نووسىبوو، دوایى كە كەشكۆلى تالانىم دەستكەوت و شىعەرەكانىم
 نووسىنەو، بىنىم لەناو شىعەرەكانى خەستەدا ئەم پارچە لىرەيش - لە تالانى - ھەيە. كاتى لەگەل يەكدىم
 بەراورد كردن دىتم جگە لە ھەندى جىاوازى (تالانى) دوو بەيتى لەگەلالە زىاترە، ئەو بەيتانەيش ئەوانەن
 بەگۆردى زنجىزە و شوتى خۆيان كەوتونەتە پىش دوا بەيتەوھ.

له من عاجز مه به ئیتر به قوربان
خۆشه ئه ر بکۆژی ئه ر که ی خه لا تم
به مه رگی تۆ وه ها (خه سته) و زه بوونم
نه ماوه ده پێ صه بر و ته با تم

- ۳ -

(۱۸۵ / ڤ)

به یی تۆ من پیا له ی غه م ده نو شم
وه کو مه جنوون نه ماوه عه قل و هو شم
له حه سه رت خه ططی نه و خیزی به نه فشت
هه می شه به رگی نی لی ی غه م ده پو شم
قه ده م ره نجانی که بی حال م پیر سه
به تر سه له م ده روونی پر خو رو شم
ئه تۆ سو لطانی ئی قلی ماتی حوسنی
ئه من بی چاره عه بدی حه لقه گو شم
له گه رمی بی مه یلی سه ردت نووری چاوم
وه کو دیزه ی له کو ل دا ییم به جو شم
ده خیل م رو حی (خه سته) م به سیه به سیه
به وه صلت یا له هی جرا مه ی فرۆ شم^(۱)

- ۴ -

(۱۸۵ / ڤ)

ده بی رو حی ره وانم گو ل عوزارم
له سه ختی هی جری تۆ وا بی قه رارم
برین دارم به صه د جی دل به تی رت
ئه گه ر مه ره هم نه ده ی کو تانی کارم

(۱) مامۆستا عوسمان هه ورامی له ژماره ی تایبه تی پوژنامه ی هاوکاری پوژی ۱/۱/۱۹۷۲دا ئه م پارچه شیعره ی بلا و کرده ته وه .

به چاوت دێ له چاوم ئاوی خالیص
هه می شه به حری جه ی حوونه که نارم
زه کاتی نه قدی حوسنت پیم عه طاکه
خودا بو خۆی ده زانی من هه ژارم
دل ت صه د جار ئه گه ر سه نگه ده سووتی
به حال م بشنه وی گه ر ئاهو زارم
له حه رفم تۆ مه به ئازورده قوربان
سه ری مووی نه ماوه ئیختیارم
به ده سستی خۆت ده وا که ده ردی (خه سته) م
بلا ئاوی نه که م مه ئوای مه زارم

- ۵ -

(۱۸۶ / ڤ)

له وه عظی زاهیدانم دل بوه مات
بیا ساقی که (فی التأخیر آفات)
من و باده و ته مووره و چاوی ساقی
چکار آید مرا کشف و کرامات؟!
خه یالی یاره و ده ردی من شه وو روژ
بنام ایزد زهی آورد و اوقسات
به رپی عیش قدا... ته سلیمی جانه
نه قطع منزل و طی مقامات
جیهان ئایینه یه بو حوسنی یارم
فشاهد وجهه فی کل ذرات
مه که عاده ت ره فیقی زاهیدی وشک
که ترک عادت است اصل سعادات
درۆیه (خه سته!) ئه ر داوا بکه ی عیشق
فان العاشقین لهم علامات

له هیجرانی گولئی سوورم ده کهم شین
 ده پترم دم به دم فرمیسکی خوتینین
 وه کو بولبول ده نالم شه و هه تا روژ
 نیشاظم دهر و ره نجه میحنه تم شین
 له بازاری غمی عیشقی گولمدا
 ته له ف بوو مایهیی عومر و مه تای دین
 بلئیسهی ناگری کوورهی دهروونم
 ده پیکئی قورصی ماه و جه معی په روین
 هه موو عالم له ناله ی من به تنگ هات
 له بو به ختم ده نیرن له عن و نه فرین
 له حسره ت عه نبه رین زولئی سیاهت
 ته پ و دووی دل ده چی بو گونبه دی شین
 وه ها دهر دم گرانه سه خسته بو من
 فه له ک ده گری، مه لائیک دیتته نالین
 به یادی وه صلی دل بهر (خهسته) ناله
 بکیشه تا ده کیشی رووحی شیرین^(۱)

چاوه کهم لیم عاجزه دل بهرگی عیشی شین ده کا
 عودرو ته قصیری نییه بو به خه ریکه شین ده کا
 دیتته صحرای مات و بیده نگه له گه ل کهس نادوئی
 لیوی باری گرتوه به خودا... قین ده کا

(۱) له نه نجومه نی ئه دیبانا پینج بهیت له م پارچه بلا و کراوه ته وه.
 (بروانه سه رچاوه ی ناوبرا ل: ۱۲۰).

زولئی شیتواوه ئیشاره ی چاوی هیچ وه ک به ک نییه
 ناره زووی ته سخیری روم و قه نده هار و چین ده کا
 دئی به غه مزه و نازه وه تپه ر ده کا خوشه روت
 ده نگی [کردن!] دئی [سرور!] ئاشکرا ته حسین ده کا
 لار و له نجه و عیشوه که ی جه ولانی زولئی پر گری
 زاهیدی ته قواکه ری صه دسال خه ریک بئ دین ده کا
 مروه ت و ره حمی نییه، ئینصافی باری کرده
 ده وری باغی دل به خاری جه ور و غم په رژین ده کا
 عالمی دیتته خوروش و جوش و واوه یلا و فوغان
 هه ر وه کو غه و غای قیامت هه ر که ئه سپی زین ده کا
 (خهسته!) دامی بوو ده وامی دل به رم بو عومری من
 پئ ده وئی وه حشی که چه رخی نیلگون ئاین ده کا

دلی بیچاره و زارم فگار
 به تیری غه مزه ی شوخی نیگار
 وه های لیداوه (والله) خه ده نگان
 هه تا روژی قیامت دهرده داره
 به میثلی په نجه ره سو راخی تیدان
 له دوور روژ روشنایی لی دیاره
 ده نالئینی وه کو کو تر له دهر دان
 خودایا ئه م ذه لیله چهنه زگار؟!
 فواره ی خوتینی دل وه ک قه لبه زه ی ئاو
 به خور دئی هه ل ده دا دهر پیتته خواره
 عه جه ب بئ تاقه ته صه بری نه ماوه
 له بهر ئیشی برینی پر له ژاره
 ئه مه نده ی تیری کاری لی دراون
 گه لی جیگه ن برینی ئه و دوباره

هه موو عالهم وهها بۆ دل دسووتی
 كه دهیبینی بهجهستهی پاره پاره
 نهگه کافر ببینی حالی تالی
 بهوی خودای بوی دهبی نهو بی قه راره
 ده بهر هاواری عهیشم هه رامه
 چلونی کهم عیلاجی نهو هه ژاره!
 نه من زوروت بهوی: بۆ خۆت په حهت به
 بهسه کۆتا که، نه م کاره چ کاره؟
 سه رت کز بگره دانیشه به بی دهنگ
 مه چۆره ناوی گۆیه ندو قوماره
 نه وه داویکه کهس... نابی خه لاصه
 که تیکه وتی له بۆت نابن چ چاره
 وزه می شسوله بۆ په ند... ناخر
 له دهست نهو شوخه نوخی ژاره ماره
 گرفتاره به داوی هه ده نالی
 هه تا وهختی که دپت (یوم القرار) ه
 مه گه نهو شوخه بۆ خوی کا عیلاجی
 نه گه نه (خهسته) نیمه ئیختیاره!^(۱)

-۹-

(ت/۱۱)

به لئی بۆ عاشقان به درامه حه یفی
 صیفهت وه حشی له گه ل کهس نابی رامه
 خودایا پیتی عه طاکهی چاک رامی
 نه من (خهسته) ی نهویم به لکا په وامه^(۱)

() نه م پارچه له که شکۆلی (تالانی) وه رگیراوه.

(۱) نه م دوو بهیته پاشماوهی پارچه یه کن که له جزو به ندکردنه وهی پاشماوهی که شکۆله کهی (تالانی) دا
 سه ره تاکه ی و په نگه زۆری دیکه ی به ره مه ی نه م شاعیره و شاعیرانی دیکه یه تیدا چوین. نیمه یه لیره دا
 وه ک خۆی دهینوسین.

-۱۰-

(ت/۱۲)

ده ردم ده ر دیوهن چهنه ساله ده ردهن
 جه تۆی په ردهی دل نه... گه ردهن
 نه ر بی و بخیزۆ دوود جه که له ی فه رخ
 چه خماخه مدۆ چون چه خماخه ی چه رخ
 ... پرشش پرشنگ بشانو
 قاف چه نی قافی... نمانۆ
 نه ر... جه لای دوسته وه
 مبو... هه ر بوهسته وه^(۱)

-۱۱-

(ت/۷۹)

گولی من تۆ له بۆ چ نازورده بووی لیم؟
 نه گه ر بیری سه رم قوربان چ نالیم
 سه گیکم من له ده رگای تۆ که وتووم
 له بۆ وهختی که تۆ بانگ که ی: وه ره! بیم
 شه و و رۆژان ده که م فکری نییه هیچ
 به غه ییری خاکی ده رگای نه تۆ جیم
 غه می تۆ وا ته نی داوی له ده ورم
 له هیچ لاییکه وه نه یه ی شتوه ریم
 له جۆشی عی شقی تۆ وا دل...
 هه موو ساتی وه کو قه قنه س دسووتیم
 له بهر دوودی ده روونم هینده رهش بووم
 به مه رگی تۆ چ کهس نازانی من کیم!

(۱) نه م پارچه یه له (تالانی) وه رگیراوه و گه لیکیم باش بۆ نه خوینرایه وه و به یوشی شوینم بۆ دانان.

ئەمن وا دل بريندارى جەفاتم
 بەمىثلى جۆى «دەلپن» جارى دەبى كىم
 نەماوہ تاقەتم جەورت بکىشم
 ھەتا كەى من لەگەل دەردت بساچىم؟
 ئەتۆ عاجز مەبە، ئەر ئارەزوتە
 بلىن رۆحى پەوانى خۆم دراوسىم!
 ئەگەرنە حەيفە بۆ شاھى وەكو تۆ
 لە من ئازورده بى پەحمت نەبى پىم
 عەبەس دەرچى جەفاكيشانى (خەستە)
 لە دەس دەردى دووبارەى تۆ بنالىم

-۱۲-

(ت/ ۸۰)

بەچاوى تۆ گۆلى من موبتەلامە
 كە رەستاخيز فيتنەى خاص و عامە
 بەوان چاوان بەھەركەسدا دەنۆرى
 بەبىن شك رۆح دەسپىرى تەمامە
 بەئەبرۆى قەوسى موژگانان وەك تىر
 دللى عالەم دەپىكى صوبح و شامە
 لە رەفتارى ئەوى حەيران دەبى كەو
 گەلىن چاتر لە توتوبىي خوش كەلامە
 بەكاكۆلى كەمەنداساى بەنەفشى
 دەبىنى ھەر كەسى پابەستى دامە
 رۆخى پاكى لە گۆل نازكترە و تەر
 بلىم وەك مىسكە خالى پر خەطامە!
 بەياضى گەردەنى كافوورى دەبىنرى
 بەعەبىنى وەك سوراحى پر مەدامە

لە حوسنى دلرفىنى ئەو گۆلى شوخ
 نەماوہ كەس كە پىي بى ھۆش و قامە
 وەكو (مەحمودى غەزەو) شاھى حوسنە
 دە صولحى صەد (ئەيازى بى غولامە)^(۱)

-۱۳-

(ت/ ۸۳)

وہار نمانا.....

وہار پەنگ سوور ئەرگوون نمانا
 بولبولان نەغمەى زگارى وانا
 عاشقان جە چەم ھونوان شانا
 واراوہ پىزەى خۆناو بەزمىن
 پۆل نازداران جەلى دا جەمىن
 سىلاو ھۆپىزا شەتاوان مالا
 وەفر نسااران بەردەن وە بالا
 داران پەنگ سەوز پەيدا كەردەوہ
 ژەنگ سىاتار جە وەى بەردەوہ
 وەفراو ھۆپىزا شەتاوان جۆشا
 عەرصەى سەر زەمىن بەرگ سەوز پۆشا
 شاخەى شەتاوان صەداى ساز طەرز
 خەمان كەرد جىا دەماخان كەرد بەرز
 سنگرچەى گولان جە نەو پەيدا بى
 عاشقان بى ھۆش بەتەر شەيدا بى
 ئەووەل وەنەوشە جە خاك ھۆردا سەر
 بۆى عەنبەر مدا چون زولف ياوہر

(!) ئەم پارچەيش لەگەل شىعەرەكانى (خەستە) دا نووسراوہ و ناوى كەسبىش لە دواپەيتيدا نىبە.

به‌رزا په‌خشهن وه‌سه‌ر ئهنده‌ردا
ئاويزان بيبهن وه رووی كه‌مه‌ردا
نه‌ورۆز گول گرياش تاشه‌ی سه‌راوان
به‌رزبان وه پای رتزه‌ی وه‌فراوان^(۱)

- ۱۴ -

(ت/ ۱۱۶)

ده‌بئ ساقی له بۆم بینه شه‌راهه
نه‌ماوه تاقه‌تم، حاله‌م خه‌راهه
ئه‌ما تو بی خودا ئه‌ی شیشه‌ده‌م
په‌په‌ی وان دوو چاوی نیمه‌خوابه
په‌په‌ی پر كه رۆح و دل فیدات به
كزه‌ی جه‌رگم ده‌یسی هه‌ر وه‌ك كه‌بابه
موغه‌نی من به‌سه‌رگه‌ردی سه‌رت به
ده‌با بئ ده‌نگی ده‌ف، ناله‌ی ره‌بابه
به‌قه‌ولی شېخ و زاهید گوی مه‌ده‌ تو
له دیوانی خودادا بئ حیسابه
هه‌تاكو من خه‌لاصیم بئ و... غه‌م
نه‌بی دل هه‌مه‌ده‌م ره‌نجی عیتابه (!)
كه‌ دنیای بئ وه‌فا پینج و دوو رۆژه
ده‌می شادی و سه‌فا، ساتی عه‌ذابه
به‌قوربانی نیگات بئ (خه‌سته) ساقی
ده‌بینه مه‌ی به‌ته‌عجیل و شتابه^(۲)

(۱) ئه‌م پارچه‌یش له (تالانی) وه‌رگیراوه، به‌لام به‌داخه‌وه پێش ئه‌وه‌ی ته‌واو بئ په‌رپه‌ك له ناوه‌راستی ده‌ستخه‌ته‌كه‌دا درێنراوه. وا پئ ده‌چئ خه‌سته‌ به‌م پارچه‌ شیعهره - له‌سه‌ر رتبه‌ی شاعیرانی دیکه - (به‌هارییه‌)ی نووسیبئ و ویستبئتی دیمه‌نی ره‌نگاوه‌نگی کوردستان له تابلۆه‌کی ره‌نگینی شیعهری ته‌رو سواری شتوه‌ی گۆرانیدا بنوینئ، به‌لام دووباره داخ!
(۲) ئه‌م پارچه‌یش له (تالانی) وه‌رگیراوه.

شه‌سه‌ن

یا شا سپه‌ردم.....^(۱)

یا شا ئیمانم وه تو سپه‌ردم
ئامام باستانه‌ت به‌ ره‌نگ زه‌ردم
تۆیه‌ی نه‌صووحی جه‌ ده‌رگات كه‌ردم
بكه‌ری قه‌بوول تۆیه‌ی نه‌صووحیم
ببه‌خش گونام (یارب الرحیم)
ئه‌وه‌ل: گیانكه‌نه‌شت وه‌نم ئاسان كه‌ی
دووهم: ده‌ره‌جه‌م چه‌نیو خاصان كه‌ی
سییه‌م: منییان من وه قه‌بر ته‌نگ
مازه بگوشارۆ قه‌برم سیاسه‌نگ
چاره‌م: كه‌ره‌م كه‌ی گۆرم نه‌وشارۆ
قه‌طه‌ی جه‌ ره‌حمه‌ت وه قه‌برم وارۆ
په‌نجه‌م: ته‌لقینم بووزی نه‌ ویر
پیش بدووم جه‌واب مونكه‌ر و نه‌كیر
شه‌شه‌م: كه‌ ئه‌و رۆ مخیزۆ مه‌حشه‌ر
بابۆ جه‌ فه‌رزه‌ند نه‌دارۆ خه‌به‌ر
هه‌فته‌م: منییان ترازوی راستان
تا تا مکی‌شا داستان به‌ داستان
هه‌شته‌م: كه‌ ئه‌و رۆ (حسابا یسیر)
(لا صبرا له) په‌ی به‌نده‌ی فه‌قیر
حیساب ئاسان كه‌ی پاشای بئ نه‌ظیر
ببه‌خشی گونام سه‌غیر و كه‌بیر

(۱) ئه‌م پارچه‌ له (۵۸۲۸۱.ع)دا ناوی كه‌سی به‌سه‌ره‌وه نییه، كه‌ گه‌رامه‌وه بۆ لای كه‌شكۆلی كه‌له‌پووری ئه‌ده‌بی كوردی خۆم ده‌بینم له به‌رگی دووهم ل: ۱-۱۰ دا شه‌ش به‌یتم لئ بلاوكرده‌ته‌وه، چونكه‌ لیته‌دا ته‌واوه، وا جارێکی دیکه ئه‌و شه‌ش به‌یته‌ی ئه‌وئ و ته‌واوكرده‌كه‌ی لیته‌دا بلاوده‌كه‌ینه‌وه.

نۆهههه: بسپاری من وه جویرهئیل
 جه پرد صیراط ببۆم به دهلیل
 ببۆم به دهلیل بگیرو دهستم
 مه بادا دۆزهخ بکهرو قه صتم
 دهههه: عه طاکه ی جه نناات فیردهوس
 که ره مدار تۆنی میثلت نییهن کهس
 بوهزیم نه طهوق خواجه ی کاینات
 بدهری په نهه (حور مقصورات)
 بوهزیم نه بورج (اعلی علیین)
 چه نی حۆرییان که ریم هامنشین
 وه صف ره حمه تت هیچ کهس نه تاوان
 سهیل که ره مت وه گشت کهس یاوان
 به (لا تقنطوا) مکه رووم شادیی
 یانه ی که ریمی به نده ی (مورادیی)
 فریادم یاوی رۆی حه شر و مه حشه ر
 بیه خشیم به عه شق نوور پیغه مبه ر
 گه ر به لوظف ویت ببه خشی (حه سه ن)
 حه سه نناات مبه حه سه ن هه ی (حه سه ن).

صابیری (۱)

(۱۸۸/ل)

- ۱ -

عه زیزم! نووری چاوم! بی وه فا بووی
 ئه تو؟ یا هه ر له به ختی ئیمه وا بووی؟
 له به رچی وا له من بیگانه بووی تو؟
 نه وه ک ئاخه ر دوو رۆژم ئاشنا بووی!
 ئه گه ر لیم عاجزی حاضر سه ر و تیغ
 چ په روا ته که تو خۆت پادشا بووی!
 ره قیبان بوچی زولمی وا بکه ن لیم
 بو ئیقلمی که خۆت فه رمان ره وا بووی؟
 به دهردی عیشق (صابیری!) چه ند ده نالی؟
 له سایه ی عیشقه وه ئه نگوشتنما بووی

- ۲ -

(۱۸۹/ل)

ساقی! وه ره بو خاطر ی ئه وه دینه له سه هری هه ی
 هه ر جورعه له باله ب که له بویم بینه په یاپه ی
 خاطر ته رو، ساغیر پر و، مه عشووقه به رابه ر
 له م دهردی سه ر و میحنه ت و غه مخواریه تا که ی؟
 ئه سبابی موهه بیایه هه موو مه ستن و سه رخۆش
 سا فرسه ته دهریاره م ئه گه ر مه رحه مه تی که ی
 له م به زمه که ماتن له سه دای (روود) و (سه رو) و (نه ی)
 سه د (خوسره و) و سه د (هورمز) و شاهه نشه هه که ی (که ی)

(۱) دوو پارچه ی دیکه م له شیعی (صابیری) له تهک نووسینیکی کورتدا له سه ر شاعیر له به رگی دووه می
 (بوژاندنه وه ی میژوی زانایانی کورد...) دا بلاوکرده وه. (سه رچاوه ی ناویراو، ل: ۳۳۷).

سه‌رگه‌شته له‌بهر ده‌نگی ده‌ف و ناله‌یی طه‌نبور
 (ئه‌سکه‌نده‌ر) و (دارا) و له‌گه‌ل (حاته‌م) ه‌که‌ی طه‌ی
 به‌هه‌ر سێ (!) هه‌تا هه‌شه‌ ده‌ناله‌ی که له‌هه‌سه‌ره‌ت
 له‌م به‌زم و ئاو‌ه‌ز ده‌ف و چه‌نگ و چه‌قـــــــــــــــــانه‌ی
 هه‌یرانن و دل‌داده‌ فه‌رید... نه‌شه‌و جه‌مشید (!)
 مه‌شغوولێ سه‌ماعن له‌سه‌دایی زیل و به‌م و نه‌ی
 خو‌خا‌سه له‌ئه‌م به‌زمه‌ نیشانه‌ی که له‌هه‌ر یه‌ک (!)
 ئاشوو‌یی زه‌مان، فه‌یتنه‌یی ئافاق خودا وه‌ی
 به‌و دولبه‌ری و عیشه‌وه‌گه‌ری هه‌ر یه‌که ئیم‌رۆ
 مه‌حبوو‌به‌ی ئه‌حبابن و مه‌طبووعی طه‌باعه‌ی
 ساقیی به‌خودا هه‌یفه‌هه‌به‌ت ئیمه له‌لای خو‌ت
 له‌ب ته‌شنه‌و و سه‌رگه‌شته‌وو مه‌ئیسوس له‌ده‌رگا که‌ی
 له‌و با‌ده ئه‌گه‌ر بێت و که‌ره‌م که‌ی وه‌کو (صابیر)
 بێ هه‌وشیی و هه‌مووشی... له‌غه‌می عوقبا (!)

-۳-

(ن/ ۱۹۰)

داد له‌ده‌ست ده‌وران بکه‌م، یا خو‌له‌به‌ر ئیقبالێ به‌د؟
 یا له‌تاو عیشه‌قی جه‌وانان، یا له‌به‌ر بو‌غض و هه‌سه‌د؟
 ئه‌م ئه‌گه‌ر داوینێ گرتووم، ئه‌و یه‌خه‌ی هه‌یناوم ده‌ست (!)
 ئه‌م ئه‌گه‌ر خسته‌وومی ئه‌و گرتوو‌می به‌ر باو له‌گه‌د
 ئه‌م ئه‌گه‌ر خو‌ینم ده‌خوا، ئه‌و ئیسته‌یخوانمێ پاره‌کرد
 ئه‌م ئه‌گه‌ر رۆحم ده‌کیشی، ئه‌و ده‌سووتینێ هه‌سه‌د
 ده‌وره‌یان داوم له‌چوار لا زه‌حمه‌ته‌ رۆح ده‌ره‌رم
 ده‌ستگیرم ئه‌ر نه‌کاتن (قل هو‌الله‌ ا‌حد)
 عه‌رصه‌گام پێ ته‌نگه‌، خه‌یلێ ته‌ل‌خه‌ ئه‌وقاتم خودا
 ریتی خه‌لاصیم پینیشانه‌ به‌شقی (الله‌ الصمد)

له‌شکری غه‌م چوارطه‌ره‌ف قه‌لعه‌ نیشانی گه‌رته‌ ناو
 (لم یلد) فه‌ریاد‌ره‌س بار (ولم یولد) مه‌ده‌ده
 (صابیری) به‌ده‌حاله‌ ئاخه‌ر شوهره‌ی رسوا ده‌بێ
 چاره‌بێ یا (لم یکن) له‌حاجه‌تی (کفوا ا‌حد)

(ن/ ۱۹۱)

-۴-

ئه‌و دل‌به‌ره به‌م طه‌رحه ئه‌گه‌ر دل‌ده‌رفیئێ
 باوه‌ر مه‌که یه‌ک ذه‌ره له‌لای که‌سێ که‌ بمینێ
 چون دل‌نه‌ده‌م، ئه‌ی زاهیدی سه‌رشیت! که‌ هه‌رده‌م
 ئه‌و شو‌خه به‌سه‌د عیشه‌وه به‌من خو‌ی ده‌نوینێ
 ئه‌و جیلوه‌کونان [نه‌پیشه ئومیدان!] له‌مه‌دحت
 (الله) چ که‌ره هه‌ر چه‌بێ هه‌وش خو‌ی که‌ بمینێ
 به‌و شی‌خه بلین به‌سیه‌هه‌یای بیتن ئه‌و ئاخه‌ر
 کافر نییه، بۆچ هه‌ینه‌دلی من ده‌شکینێ
 ئه‌و چاوه‌ته‌ماشاکه‌چ مه‌سته‌که...
 هه‌رگیز که‌سی هه‌وشیاری نه‌هه‌بشت نه‌یغه‌له‌طینێ
 بۆچ مه‌نعه‌که‌ من خو‌ینێ دل‌م بێته‌ ئه‌ناو چاو
 مه‌علومه‌که‌ شیشه‌بشکی مه‌ی ده‌رژینێ
 حاجه‌ت چیه‌ شمشیر له‌بۆ کوشتنی (صابیر)
 یه‌ک غه‌مزه‌ی ئه‌برۆتی که‌فاهه‌که‌ بمینێ

-۵-

(ن/ ۱۹۱)

دۆستان تو‌خودا له‌من جارێ به‌ره‌حمه‌ت لاوه‌که‌ن
 بێن ته‌ماشای ئاهو ناله‌ی ئه‌م جگه‌رسووتاو هه‌کن
 یا به‌زه‌هری، یا به‌قه‌هری، یا به‌وه‌صلی، یا به‌مه‌هری
 یا ده‌وایی، یا دوعایی، ده‌ردی شی‌تیم چاره‌که‌ن

خاوهن نه زانراو

(ت ۱۰۱ /)

خالیقی خه لقی که ریمه
(محي العظام الرميم) ه
صاحیبه عهرشی عه ظیمه
موحریقی ناری جه حیمه
نه و باقییه نه ز فانیمه
نه و مه وجوده خو نه ز نیمه
به غه بره ز تاب و گل نیمه
شہیتانت که ردیبه ره جیمه
بینغوفرینی (یارحیم) ه
داخیلنکه ی له نه عیمه
(آمین، آمین، آمین)

به نه مری پادشای جه لیل
رؤحان ده کیشیت عیزرائیل
قهت نامینتی یار و خلیل
لیکده ستینتی داک و طوفیل
نه شاه نه میر و نه وه زیر
نه میر نه جیندی نه وه کیل
نه ساغان دیتلی نه علیل
نه خان نه پادشاه نه موغیل
نه مه لهک و نه عیزرائیل
دونیای ده کاتن ذلیل
(الآن کان کما کان)

یا که مهندي، یا به به ندي، یا به به نجر، یا به تیغ
یا به گرتن، یا به کوشتن چاری نه م به دناوه کهن
کافر نه نین شین و زاریم وه که ده بین با به دل (!)
تی بکوشین تا دلی یارم له ده رحه ق چاره کهن
نیوه و ا مه نعم ده کهن خوتان ورن چاو هه لبرن
یه که نیگاهی طه لعته تی نه و لاوه قه د لاواوه کهن
من ضه عیفیی خو له پی پی خستوومه دوورکه و توومه وه
ده ستگیری کهن له ری پی حه قدا به یارم شاد وه کهن
موشکی چین نه مرؤ له شعوله ی خالی نه و لاف لی ده دا
سهیری بی شه رمی و حه یای نه و رووره شی به دناوه کهن
(صابیر) ه ئوستادی سیرری عیشق، ره قیبیش پی پی ده لتی:
خوش ته ماشای نه و کهری ناو قوری (معطل) ماوه کهن! (۱)

.....

(۱) لیبره دا که شکۆلی گه لاله - که نه م بینج پارچه شیعه ری صابیریشی لی وه رگیراوه - ته واو ده بیت و له
کو تاییدا نه م قسه نووسراوه: «قت الكتاب از دست ملا محمد رشید پسر ملا عبدالله گلاله - لاجل برادر
عزیز مهربان و آرام دل و جان ملا محمد شریف، از تاریخ هزار و سیصد و نوزده از دهم شهر ربیع الآخر
مبارکش باشد آمین بجاه سید المرسلین».

سهیید وهیسی پاوهیسی

- ۱ -

ساقی جام مهی.....
ساقی جهه یاد کهه پیم دهر جام مهی
منیچ مهزانوون جهه کهی بی؟ کهی، کهی؟!
پهی جهه یاران یا دنیام کههرد طهی
موطریب کهه مانچی کارخانهی شاران
با بهدهستت بو چون ههرده جاران
دائیم دهماغم نهغمه نهوازن
دلّم جوش مدوّ وه ئیش و سازهن
ساز و مهی نه دلّ واصیل بان بهههم
تا خاطر شاد بو من جهه دهست غهه
ساقی! ناشادیم بیحدهد و یاران
پیم بدهر جامی بهیاد یاران

- ۲ -

دیوان یاران.....
ساقی بو بهعیشق دیوان یاران
بهشق پیالتهی دیده خوماران
ئیمه یچ بهیادکهه جارّ جه جاران
صهرعی سوراخیی و جام و پیالتهه
ئالتهه بی تاوهن جهه تاو نالتهه
دلّهی دهردینم بهکولّ مدوّ جوش
بهیهک جورعی مهی باوهرهش بههوش
تا شاد بو به بهزم پهنجه و پیالتهه
پهی کوریی بهدان، بدان بهنالتهه

واحید (الله) تۆی ناصیری
بی خواب و خورد و بی فیکری
له غهه و غوصصان رابوری
تۆی (الله) ی کوللی دههری
تۆ حاکمی کوللی عهصری
یا (الله) بههورمهتی خضری
بهضایعن نهدهی عومری
بهفیسقی فاسقان نهکری
بهکهه رهمین لی رابری
(یا الله) ههر تۆی مودهبیری
بهرمهت شیخ عهبدولقادری
خه لاصین کهی له ناگری
(آمین، آمین، آمین، آمین)

(مع الایوبکر و عمر)
(مع العثمان مع الحیدر)
دهگه لّ یاری ده په یغه ممر
دهگه لّ (موصطهفا) سهوداسهر
دهگه لّ شیخی عیبادته کهه
دهگه لّ شوهوودی غهزاکهه
داخیلن کهی له جهننه تی
(آمین، آمین، آمین، آمین)^(۱)

(۱) ئەم پارچه پیش له کهه شکۆلی (تالانی) وهرگیراوه و، وهک پارچهی پیششو (تهرجیع بهنده) و، دهبوو سه رهۆکانی (آمین، آمین، آمین، بوایه، بهلام جارّیک (الان کان کما کان) ه و جارّیک (آمین، آمین...)) ه.

نزیک بهم پارچهیه له بهرگی بهکه می (بووژاندنه وهی میژوووی...) دا پارچهیهک شیعرم بلاوکرده وه ته وه و جیاوازیی زۆر له نیوانیاندا ههیه و، لهم دوو دهقه وه دهرده که ویت که بوونی دوو نوسخه و زیاتر چ دهویتیکیان ده بیت له لیکۆلینه وه و ساغکردنه وهی دهقی ئەدهی کوردییدا. (پروانه سهراوهی ناوبرا و ل: ۱۸۶).

نهۆ وه تانهی دیوان یاران
ئیمه یچ به یادکهر جارێ جه جارن

-۳-

ساقی مـهـی نوۆشم.....
به به زمت قه سه م منیچ مه ی نوۆشم
په ی جامی جامه ی مه مات مه پۆشم
په ی چیش موسافیر شار خامۆشم
دنیا نه دیدهم پۆسه دیاره ن
حه وله وه لاشه ن هه ر نه گوزاره ن
هیچ نه مانۆ نه مه جلیس نه مه ی
وه ی په ی ویم یاران! په ی یارانم وه ی!
ساقی! سه وگه ندم به حه ق شوناسان
ئیده ن، تو یچ مشی به راگه ی راستان
منیچ هه م عازم شار خامۆشم
جامی کهره م کهر با دا بنوۆشم^(۱)

عهلی

-۱-

توو خودا نه مرۆ به هاره با بچین بو گوۆستان
تۆ له گه ل من له گه ل بولبول بین (با امتحان)
دل سواری که شتی ته ن بو له به حری خوین
سامه گه ر سه ر هه لگرێ (ازدست) خوبانی زه مان
هه ر که دیتم په رچه م و نه گریجه و زولفت گوتم:
وا ی به حالێ نه و که سه ی بیچاره دوو چاره به وان!
من ده لیم: عاشق منم (بالله) ده لئ: تو نا منم،
به ه به ه نه م ده عوا به چ خوۆش ده عوا به نه ی (ارم جان)
لو مه ی واعیظ مه که گه ر ذه می ده رویشان بکه
هه ر وه مان دیوه (عهلی) ناخۆشه مابه ینی نه وان^(۱)

غهزهلی کوردی عهلی

-۲-

نه و سه رو شکی من که ده یی هه ر وه...
تۆ له پی ش چاوت عه زیم نای وک...^(۱)
که س به من نالئ نه تو بوچ وا ضه عیف و ناخۆشی
که س له که س ناگه ی نییه نه مرۆ که رۆژی مه حشه ره
داخله به و هه ردوو صینفه^(۲) دل به ر هه ر که س ده لئ:
خاریجه له م هه ردوو صینفی دل به ری من به و سه ره

(۱) نه م سێ پارچه شیعه ره له ده سته خه تی (۳۰۶۷۵ د.ع) وه رگی راون، که سالی (۱۲۸۱) نووسراوه ته وه و، له سه ر شیعه رکان نووسراوه عه لی و، له یه کتیک له پارچه کانی شه دا به روونی ناوی (عه لی عاشق) ها توه، به لام نازانم شیعی نه ون یان ناو، له ده سته ته که وه شتی کی دی وه رناگی ریت.
(۱) کو تایی به یتی یه که م درا وه.

(۲) نووسه ره وه که ی له سه ر هه ندی جیگه شتی نووسی وه، وه ک له م جیگه دا له سه ر (صینفه) نووسی وه (مذکر مۆنث) و له سه ر (کله) نووسی وه (فی هه لظافه) له سه ر وشه کانی (حاسیه) و (هه رزه گو) ش به یاسای نه وسا (راجیع و مه رجعه ی) دانا وه.

(۱) نه م سێ پارچه شیعه ره له سه ره تایی ده سته خه تی ژماره (۲۲۹۷۳) ی کتیبخانه ی (دار العرا ق للمخطوطات) وه رگی راون.

نه م شیعه رانه - وه ک دیاریمان کرده - له سه ر یه که میان نووسراوه سه ید وه سیمی پا وه یی، له سه ر دو وه م نووسراوه (وله) واته هه ر هی نه وه، پارچه ی سه ته م که هه ر به دوا ی نه ماندا دیت هیچی له سه ر نه نووسراوه، به لام شیوه و شیوازی هه مان شاعیره.

گوڤ بلی: وهک کولمی تۆمه پیتی ده لیم: لاجو (کله)
گهر بلی وهک قامه تی تۆمه طهویله عه رعه ره
گهر بلی حاسیه: (عه لی عاشق) به دیدارت نییه
پیتی مه که باوه ر عه زیم! هه رزه گۆبه ئه م که ره

- ۳- (۱)

خیالم بیتو هرگز نیست خالی
لانی عاشق فارحم بحالی
له زلفی ته لغرافی یاره که ی خۆم
اقول: اعرض فیها مقالی
امان یوزیر کل بدخو رقیبه
حبیبی لا تکسّر انت بالی
به پیش چشم یارم این نه خالست
فباذ العین قد اصتاد بالی
گوتم: یاره وهره یهک بۆسه بده تی!
فقال: یا (علی) هذا محال!

شیرین زولف لوول.....

فیدای زولفت بام گا کرژهن گا لوول
گا چون سیامار په شتیوهن مه لوول
گا وینه ی لا ولا و مپیچو به طول
گا گا په خش مبو به ده ور جه مین
گا گا لوول وهرۆن چین وه بان چین
گا گا چه موهرۆ چون چه مه ره ی چین
گاهێ په ی جه مین بیهن وه په رژین
گا تاتان جه تاو سه رگه شته ی شه مال
گا خه فته و ساکن نه ده وران خال
چیش مبو - دیدهم! - تایێ جه و زولفه
جه و زولف بووه ش لوول سه ر کلفه
شای شیرین په یکه ر جه مین جام صاف
چیش مبو - دیدهم - تایێ جه و کلاف
بده ی به ده ستم هه ی به رگوزیده م
چون طه و افچیان مالتو جه دیدهم؟! (۱)

(۱) ئه م پارچه شیعره م له ده سته تیک وهرگرت که سالی ۱۲۹۸ به ده سته سلیمانی کوری عه زیزی قه ره داغیی
نووسراوه ته وه، به لام شیعه کان هیچیان له سه ر نه نووسراوه. (د.ع. ۱۸۲۰/).

(۱) ئه م پارچه م - په زۆری - وهک خۆی روونوس کرد، چونکه هه مه چیزه یه و به چه ند زمانه.

سیرزا عبداللهقادری پاویسی

.....

یا پیر کامل، یا پیر کامل
یا پیر پیران، یا پیر کامل
یا دهوای شافیی نیش نیش دل
یا گوشایندهی عوقدهی هر موشکل
یا دهسگیر دهس دهسته پاچان گشت
یا پهناو پشت فیرقهی زتیباو زشت
یا قه ندیل نور جه پا تا وه فهرق
یا شوعلهی شریف شوق شه مس شوق
یا سهر حلقهی فهرد سهر خه تمان پاک
یا ناگاه جه مال مه حبوسان خاک
یا پاکتر جه گشت گرؤی بی عه بیان
یا ره فیق رای (رجال الغیب) ان
یا باره گای بهرز شای (ضیاء الدین)
یا رؤشینی رهنگ سه ماو سه رزه مین
یا قوطب مه دار جه رگه ی نه تقیا
یا قوطب ئیرشاد (صدر الاولیا)
یا پیر سه ربه رز رووی دیوان جه شر
هانا هر وه تۆن هانا یا عومه ر!

یا حوکومت به خش وه زومره ی شاهان
یا مه عزوولنمای گرؤی جه مجاهان
یا خیر خوای عالم حالزان حالان
یا دانندهی توی په رده ی خه یالان
یا عالی هیمه ت عه طانمایان
یا قاپیی بلند که ره م بی سامان

117

یا نه زدیک ذات پادشای وه هاب
یا ره جا قه بوول، دؤعا موسته جاب
یا سه رمایه ی ذوق هر بود و نابود
یا فه نای وه حده ت (واجب الوجود)
یا ستوون صاف دین پیغه مبه ر
هانا هر وه تۆن هانا یا عومه ر!

یا قیبله م یه قین شهرط و شۆن داران
یا سولطان دین طاعت گوزاران
یا موته صه ریف شار گشت دلان
یا مه شغوول وه یاد جه رگه ی غافلان
یا صاحب که مه مند سه رکه شان وه کیش
یا تاهین روی شای گه داو ده رویش
یا فه رمان فه رمای بوزورگه واران
یا سوپا سالار سوپای دینداران
یا کیمیاگه ر خاک وه یه ک نه ظه ر
هانا هر وه تۆن، هانا یا عومه ر!

یا جای غه ربیان تورک و هیندو چین
یا سه لاهه تخوای (بین المسلمین)
یا مه نذوون خاص جه کارخانه ی حه ق
یا رادد تافه ت قه ضای موعه لله ق
یا سامیع جه صه وت ذیکر نه شجاران
یا وه حشیپه روه ر نه سای مه غاران
یا موره ته بان وه روتبه یان
یا جه رگ ناپاک حاسیدان تاوان

118

یا دهست قودرته پادشای ئەکبەر
هانا هەر وه تۆن، هانا یا عومەر

طهیر طه یاره‌ی کێوان هه‌فتهم
فریشته‌ی شه‌ریف پای عه‌رش ئەعظم
شاره‌زای ئەوضاع مه‌کان لاهووت
ئاشنای ئەحباب جه‌رگه‌ی مه‌له‌کووت
شاپاز شه‌شدانگ پرووی ئەوج هه‌وا
میهمان مه‌نزڵ (صدر الانتها)
ته‌ماشای ئەسرار خه‌ط له‌وح که‌رده
پا وه پای ئەعلا عیلیلین به‌رده
با خه‌به‌ر جه‌ گشت قه‌ضاوقه‌ده‌ر
هانا هەر وه تۆن هانا یا عومەر!

سا که‌سی چون تۆ خودا یارش بۆ
محهم‌ده‌د دايم نيگه‌هدارش بۆ
صه‌دیق ئەکبەر ره‌هنومای پاش بۆ
جه‌ناب عوتمان پشت و په‌ناش بۆ
ئه‌تباعش ته‌مام گشت هه‌ر وه‌لی بۆ
سه‌رکرده‌ی ئەفواج سوپاش عه‌لی بۆ
نه‌ عالهم جو‌بای قه‌طع نه‌ظه‌ر بۆ
به‌خودا که‌س نیه‌ن هه‌ر شاعومەر بۆ
صه‌د شاهید جه‌ خاک باوه‌روون وه‌ به‌ر
هانا هەر وه تۆن، هانا یا عومەر!

ئه‌میر نیظام شیراز تا وه‌ شام
(شیخ المشایخ) دائیره‌ی ئیسلام

(عالم العلوم) جه‌ مه‌ه تا ماهی
(مجمع البحرین) فه‌یضی ئیلاهی
شاسوار غه‌یب دايم وینه‌ی به‌رق
گا جه‌ [وشن!] غه‌رب، گا جه‌ سه‌رکووی شه‌رق
هه‌وای نه‌فس چن نه‌فس ئەمه‌اره
دوشمن فه‌ناده‌ر وه‌ یه‌ک ئیشاره
دنیا چون که‌شتی تۆ ویت هه‌م له‌نگه‌ر
هانا هەر وه تۆن، هانا یا عومەر!

ئاخر هه‌ر عومەر فه‌رمان دا وه‌ نیل
عومەر بی ئیبلیس به‌و طه‌ور کرد زه‌لیل
عومەر بوجه‌هلش هه‌وادا به‌ قار
شار داراش که‌رد ته‌مام یه‌خته‌سار
عومەر بی زه‌یدش وه‌ ئەسیر ئاوه‌رد
ئه‌بوسوفیانش شکسته‌بال که‌رد
عومەر مه‌دینه‌ش وه‌ زۆر کرد ئاوا
ئاوزه‌ی عه‌دلش وه‌ گه‌ردوون یاوا
عومەر مه‌حکم کرد پشت پیغه‌مبه‌ر
هانا هەر وه تۆن، هانا یا عومەر

عومر بی عومەر به‌طالهن یاران
ئه‌و عومره‌ن جه‌ لای عومەر و یاران
بی عومەر عومرت فانیی بزانه
عومر بی عومەر عومرش مه‌وانه
بی عومەر عومرت بۆ وه‌ باد مه‌ده‌ر
فایده‌ش نییه‌ن عومر بی عومەر
شو وه‌ لای عومەر وه‌ پشت په‌رده
تازه‌که‌ره عومر عه‌به‌س ویه‌رده

به لکه بنوازۆت وه یهک نیم نه زهر
هانا ههر وه تۆن، هانا یا عومهر!

فیدات بام یا شیخ نادیره ی نامیی
واریت فهضل قوطب به سطمایی
مودده ی عومر ویت ههرچیت فهرماوان
فهرموودهت یهک- یهک وه نه نجام یاوان
نوور خودایی وه لای تو وه شتهن
چهنی سهحابان ماوات به هه شتهن
ئوستاد ناصیح قوطب زه مانه
پیر بی نه ظیر نه صل کارخانه
موخبیر جه نه حوال نه ه طاق نه خضهر
هانا ههر وه تۆن، هانا یا عومهر!

تو حو نرانان صۆفیان صاف (!)
ته ئشیر خه یرت یاوان وه کۆی قاف
ساکۆن یه کسه ر شاهیدهن صف صف؟
دهست کیشای په ی شار جامیعه ی نه جه ف
خان موکریت کرد خه بهردار جه خه و
ضه رب سه نگین دای وه پشت پای نه و
سه راسیمه وار وه دلزه بوونی
خه یلی ته واسا نه زاناش تۆنی
چهند خه یالاتش وه دهروون ئاورد
تا فه ریضه ی فه رض جومعه ش نه دا کرد
جه و دما تو ویت وه نه دای خه بهر
هانا ههر وه تۆن، هانا یا عومهر!

تیغ جه وه هرت وه ستهن نه که ساس
مه فره قت که ردهن وه دانه نه لماس
سه نگت که رد وه لال لالت که رد وه خاک
ناهین وه گه وه هر، خاک وه ته لای پاک
عوله مای فاضیل وه بی مودارا
که ردت وه عه وام چۆیان سارا
گشت بی زبانی که م فام خووش به خت
ساتی مکه ریش وه نه ولیای وه خت
عاله مت وستهن گشت نه دهردی سه ر
هانا ههر وه تۆن، هانا یا عومهر!

ههر بی زبانی وه زبان ویش
مکه ری ته قریر گفتوگو چه نیش
وه حش و طوبوورات ههر جومعه جارئ
میان به زیارهت گشت وه بیاری
دیدار پاکت بوینان وه چه م
تا که نه کیشان ماجه رای سته م
وه حشیانت گشت کردن مونه وهر
هانا ههر وه تۆن، هانا یا عومهر

مه علومهن ههر که س وه قاپیت یاوان
یانه ی دهروونش جه فه یضت ئاوان
چون جه بۆی فه یضت زه ره ی یاوان پیش
حه یرانن دایم ویش وه حال ویش
سا به شارهت بو وه گشت عاقلان
نه شته ی فه یض تۆن جه لای فاضلان
بۆی فه یضت مدو سارا و دهشت و دهر
هانا ههر وه تۆن، هانا یا عومهر!

با ریز له زاروهدکانی (لیکۆلینهوه و پشکین و بهراوردکاری) بگرین!!

ئهم بهرگه ی ئهم که شکۆله له ژیر چایدا بو، دوا پرۆقه بان دایه وه پیم بۆ ئه وه ی بۆ دوا جار چاویکی پیدایه بگێرمه وه، له وه ده مه دا ده زگای ئاراس کۆمه لیک کتیبی چاپکرد. یه کتیکیان کتیبی (گۆلزاری هه ورامان) ی مامۆستا محه مه ده ئه مین هه ورامانی بو.

چاویکم به ناو نیشان و ناوه رۆکی ئه و چاپکراوه دا گیترا، پتر له هه موویان له عاستی کتیبه که ی مامۆستا هه ورامانیدا وه ستام، چونکه بابته کانی له وانن له بواری کارمدا جیگه ی تایبه تی بیان هه یه و، وام چاوه روان ده کرد مامۆستا هه ورامانی به گوتیه ی ناو نیشانی کتیبه که ی له م کارهیدا شتی نوێ و، بابته ی نه وازه و، کاری که س پیش ئه و په ی پینه بردوی له دوو توپی کتیبه نوێکهیدا هینایسته گۆرێ. به لام دوا ی چاوپیداخشانده کم کۆمه لێ سه رنج له سه ر کتیبه که ی مامۆستای هه ورامانی بۆ دروست بو، هیوادارم مامۆستای هه ورامانی سه رنجه کانم به دلێکی فراوانه وه لێ وه رگرت و، به و چاوه بۆیان بڕوانی که له دلۆزیم بۆ ئه ده ب و که له پووری کوردییه وه هه لقلولابن.

له وانیه خۆتیه ری ئازیز بلیت: تو که شکۆل ده نووسیته وه، یان ره خنه له کتیب ده گرت؟!

به لێ راسته من که شکۆل ده نووسمه وه، به لام لیره دا باس باسی (میرزا عه بدولقادی پاوه یی) یه و، مامۆستای هه ورامانی به شیکی زۆری له دوو بهرگه که ی کتیبه که ی بۆ به ره مه می میرزا عه بدولقادی پاوه یی ته رخا ن کردوه و، منیش پیش ئه م جار هیش له خزمه ت ئه م مامۆستا و به ره مه کانییدا ژیاوم و، ده مه ته قییشم له سه ر به ره مه کانی ئه م مامۆستا له سه ر لاپه ره کانی گۆقار و رۆژنامه کان له ته ک مامۆستای هه ورامانیدا کردوه. (۱)

ئیره جیگه ی ئه وه نییه به درێژی سه رنج له سه ر هه موو بابته کانی کتیبه که ده ربیرم،

(۱) بروانه میرزا ئۆلقادر هه لسه نگان دینیک، (العراق) ژماره: ۲۶۷۶-۱۹۸۴. ئه م وتاره م به دلۆزیمییه وه نووسی و، کۆمه لیک سه رنجیی ورد و دروستم نووسی. به لام مامۆستا هه ورامانی سه رنجه کانی پین قووت نه چوو زۆر پیتی قه لس بوو و، یه ک دوو جار وه لامی دامه وه و هه ولێ دا خۆی له هه له کانی بیوتی، به لام جگه له سه ری پتچیکردن له راستیی شتیکی دیکه نه بوو، تا دوا جار خوالیخۆشبوو مه لا جه میلی رۆژه یانی هات به هانامه وه و دهنگی خسته پال ده نگم و له ژماره ۸۲۳ ی رۆژی ۱۹۸۶/۳/۲۷ دا وتاریکی به پیتی له سه ر ئه م باسه نووسی.

ئهی بهنده ی به ده بخت دوور جه عه قل و فام بار خه مان کیش، لیه وه ی خه یال خام چون بی مه عریفه ت ته مام ناخاصم جه ی وه رته ر نه بی زه ره ی ئیخلاصم من تا..... صه د فه رسه خ دوور بیم ئه ر واچی بنگر هه م بی شو عوور بیم شوکور (شکرالله) میرزای خۆش ته حریر توش که رد وه سه ییاد من پیکای وه تیر بۆ وه بزورگییی ده رد م ده وا که ره هانا هه ر وه تۆن، هانا یا عومه ر!

ئه وه ند مه نا قیب فه ضل توش وانا خاصته ره جه ئه و صاف به هلوول دانا چون ده لیل خه ییر رانۆنیم که رد تا نامه عقوقولی وه رینم ویه رد ویش خۆ جه عیشقت هه ر سه رگه رده انن دایم چون مه جنوون ویل هه رده انن (قادر) تار نه زه ن هه نی بهنده ی تۆن عه بد حه لقه گۆش وه زه رسه نده ی تۆن جه بۆی فه یض ویت مه حروومم مه که ر هانا هه ر وه تۆن هانا یا عومه ر! (۱)

(۱) ئه م پارچه شیعه ره -یا باشته ر بلیتین ئه م ته رجیح بهنده م- به م شیوه له به شیکی ده ستخه تیکی کۆندا ده ستکه وت، که له لایه نی دۆستیکه وه بۆم هاتوه، به لام نازانم که ی نووسراوه ته وه، یا کت نووسیویه تیه وه، ئه وه ی که له شیعه رده کانه وه ده رده که وئ ئه وه یه میرزا قادر بۆ شیخ عومه ری بیاره و بیاهه لدانی ئه وی نووسیوه. ده بی ئه وه نده نه بویم که پیشتر له ژماره ۲۷۴ ی رۆژی ۱۹۷۵/۱۱/۴ ی رۆژنامه ی (هاوکاری) دا پارچه یه ک شیعی (میرزا قادری پاوه یی) م بلا و کرده وه، هه ره ها چه ند پارچه ی دیش.

بهلام دهگونجی هندی خالی سهرهکیی روون بکه مهوه و، دهستی خوینهر بگرم بۆ ئهوهی زیاتر له کاره بکۆلێتهوه.

یهکه م: زاراهوی لیکۆلینهوه زاراهویهکی زانیاری و زانستی باههتی خوینهتی و، کۆمه لیک مهرجی ههیه بهی پیره ویکردنیان له ههر کاریکدا به کار بیریت ئه و کاره دروست نابیت و، تاکام و ئه نجامه کانی پووجهل و نابه کام ده بن.

یهکیک له مه رجانه ئه وهیه لیکۆله ره وه ههر ده قیک ده خاته بهر باس و لیکۆلینه وه سه رچاوه ی ده قسه که ی دیاری بکات و، به وردی باسی له گه لی رووه وه بکات و، لایه نه کانی چاکی و خراپی بخاته روو. تا خوینهر گومانی له کاره که ی لیکۆله ره وه دا نه بیت یان که م بیت، یان ئه گهر گومانیکی بوو بتوانی بی ئهرک و ماندوبوونی گهران دهستی بگاته سه رچاوه که و گومانه که ی نه هیلن.

یهکیکی دی له مه رجه کانی لیکۆلینه وه ئه مانه ته: واته ده بی لیکۆله ره وه زۆر ده ستیاک و وردی و له سه رخۆ بیت و، ههر دهق و باسیکی وه رگرت وه ک خۆی وه ری بگریت و له خۆیه وه که م و زیاد ی تیدا نه کات و، ههر کاریکی کرد به روونی خوینهری له پهراویزه وه و له ده ره وه ی ده قه که دا لی ئاگادار بکات.

به کورتی لیکۆلینه وه کارکردنه له به ره مه ی خه لکانی دیدا و لیکۆله ره وه جوانکاری تیدا ده کات و به شی خۆی تیده خات، ته نانته هندی که س ده لین: لیکۆلینه وه وه ک ئه وه وایه نان و خۆراکی خۆت به ریت له سه ر سفره و خوانی خه لک بیخۆت و ده رخوا دی که سانی دیکه ی به دیت.

جا ئه و که سه ی خۆراکی خۆی ده بات بۆ سه ر سفره ی که سانی دیکه ده بی ده سه ته باره یه کی پی بیت جوان و نه وازه و نایاب بیت و، تام و بۆن و چیژی تایبه تی خۆی هه بیت و، بتوانی وه ها سفره که ی پی برا زینیتته وه نه وس و کامی دانیشتوانی سه ر سفره که ی له خۆراکه کانی دیکه ی سه ر سفره که زیاتر بۆ رابکیشیت.

که له عاستی ئه م یه ک دوو خاله وه سه نجی کاره که ی مامۆستا هه ورامانی ده ده بن ده بین - به داخه وه - سه رکه وتوو نییه و، نه یتوانیوه وه ک پیویست له سه ر ئه و ریبازه ی بۆ خۆی دانه و، له ژیر رو شنایی ئه و زاروانه دا که به نووسینیان له سه ر به رگی یه که می کتیه که نووسیونی خۆی پابه ندی په ریه وکردنیان کردوه... وه ک ده بوو بکری و کاره که ی ئه نجام بدات، ئه نجامی نه داو ن.

لیره دا بۆ ئه وه ی نووسینه که مان ههر قسه ی رووت نه بیت و، خوینهر وا نه زانی ده مانه وی - خوانه خواسته - تۆمه تی ناره وا بده یه پال مامۆستای هه وامانی، به یه ک دوو نمونه ئه وه روون ده که یه وه که مامۆستای هه ورامانی یان خۆی ماندوو نه کردوه و سه رچاوه دۆزی و پشکنینی نه کردوه، یان ئه مانه تی پشتگۆی خستوه، ههر کامی کیشیان بی نه بوونی ئه مانته له کاره که یدا له که یه کی گه وره یه و هه له یه کی چاوپۆشی لی نه کراوه.

نمونه ی یه که م: له لاپه ره ۲۳۲ ی به رگی یه که م دا ده لی: «هه ندی به ره مه ی بلاونه کراوه ی میززا ئۆلقادری پاوه ی» دوا به دوای ئه مه نامه یه کی میززا ئۆلقادری نووسیوه، که گوایه تا ئیسته بلاونه کراوه ته وه و ئه مه سه ره تا که یه تی:

عه له یکه السلام، فریشته ی نه وه

ره شته ی لقای سه ن، حه یی ته وانگر

به لام وانیه و من ئه و شیعرانه م له سالی ۱۹۷۵ له روژنامه ی هاوکاریدا بلاو کردوه ته وه. (۲)

دووم: حیکایه تی شیخی سه نعان که له به شی دووه می کتیه که یدا چاپی کردوه. مامۆستا هه ورامانی وای پیشان نه داوه ئه م ده قه پیتش ئه و بلاو کرابیتته وه و، له هه یج سه رچاوه یه ک نه داوه باسی ئه م حیکایه ته ی کرد بیت. به لام خۆشه ختانه ئه وه ی پیبزانم یه که م جار من سالی ۱۹۷۸ له گو قاری (روشنیری نو) دا بلاو مکرده وه. (۳) جاری دووه میس له و سه رده مه دا کتیه که ی مامۆستا هه ورامانی چاپکرا بوو و خۆشی له ده زگای ئاراس سه رگه رمی هه له گیری چاپه که ی بوو له به رگی پینجه می که شکۆلی که له پووری ئه ده بی کوریدا هه مان حیکایه تم له به ر ده قیکی دیکه ی کۆندا چاپ و بلاو کردوه و، (۴) لیره دا ده لیم: بروا نا کری مامۆستای هه ورامانی خۆی ها توچۆی ده زگای ئاراسی کرد بیت و که شکۆله که ی منیش له وی چاپ بوو بیت و ئه و نوسخه ی ئه و که شکۆله ی ده ستنه که و تبیت! به لام بۆ باسی نه کردوه؟ ئه مه یان ده بی خۆی وه لامان بداته وه!!

(۲) پروانه: له گه نجینه ی که له پووری نه ته واییمان، پارچه شیعریکی میززا قادری پاوه ی، محمه د عه لی قه ره داغی، هاوکاری ژماره ۲۷۴ ۱۱/۴/۱۹۷۵. هه مان پارچه شیعر به هه له له ژماره ۲۸۳ ی ۵- ۱۲/۹/۱۹۷۵ دا جاریکی دی بلاو کرایه وه. هه ره ها پروانه: ژماره ۲۷۷ ی ۷/۲۵ - ۱/۸/۱۹۷۵، هه ره ها پروانه: ژماره ۱۱۷ ی گو قاری به یان، سالی ۱۹۸۶.

(۳) پروانه: گو قاری روشنیری نو، حیکایه تی شیخی سه نعان، محمه د عه لی قه ره داغی، ژماره ۶۷، ۱۹۷۸.

(۴) ئه م به رگه له کۆتایی سالی ۲۰۰۲ دا له ده زگای ئاراس چاپ و بلاو کرایه وه.

نمونه‌ی سیبیه: (روضه الصفا) که له لاپه‌ره ۲۴۶ ی به‌رگی یه‌که‌مه‌وه تا کۆتایی ئه‌و به‌رگه‌ی که تا لاپه‌ره ۶۷۷ ی گرتووه‌ته‌وه، وا پیشان نه‌دراوه که که‌س پیش ئه‌و باسی کردبیت،^(۵) به‌لام ئه‌میش وا نیبیه و، پیشتر بیستبووم که ئه‌م کتیبه چاپکراوه، له‌م رۆژانه‌دا^(۶) مامۆستا (یه‌حیای مه‌ظه‌ری) مامۆستای دانشگا له شاری سنه، سه‌ردانی سلیمانیه کرد و منیشی به‌سه‌ر کرده‌وه و، له دانیشتندا کتیبه‌که‌ی مامۆستای هه‌ورامانیه بیینی، که سه‌رنجی ناوه‌رۆکه‌که‌ی دا فه‌رمووی: ئه‌م (روضه الصفا) سی جار چاپکراوه و، من هه‌ر سی چاپه‌که‌یم هه‌یه.

وا بزانه‌م ئه‌مانه به‌سن بۆ نمونه‌ی نه‌بوونی ئه‌مانه‌ت و، گوینه‌دان به‌سه‌رچاوه و ره‌نجی که‌سانی دی و، به‌تالا نبردنی کۆششی ئه‌وانه‌ی گه‌لی پیش ئه‌و ئه‌و ره‌نگه‌یان به‌شه‌وه‌زه‌نگی کواتاوه!

یه‌که‌ی دی له مه‌رحه‌کانی لیکۆلینه‌وه ئه‌وه‌یه لیکۆله‌روه‌وه توانای به‌سه‌ر ئه‌و ده‌قه‌دا بشکیت لیکۆلینه‌وه‌ی تبادا ده‌کات و، شاره‌زای زاراوه و شیواز و زمان و له‌ه‌جه‌گه‌لیک بیت له‌و ده‌قه‌دا به‌کاربراون، هه‌روه‌ها شاره‌زای رینوس و هه‌ماکانی ده‌قه‌که‌ بیت، تا له هه‌ینانه‌وه سه‌ر رینوسی ده‌قه‌که‌دا دوو چاری هه‌له‌ نه‌بیت... وا دیاره مامۆستا هه‌ورامانیه له‌م مه‌رحه‌یشدا ده‌ستکورت و بیده‌سه‌لاته، چونکه -هه‌رچه‌ند وینه‌ی زۆری ده‌قه‌که‌مان له‌ده‌ستدا نیبیه- له به‌راوردکردنی ئه‌و چه‌ند شوینه‌دا مامۆستای هه‌ورامانیه هه‌یناویه‌وه سه‌ر رینوسی کوردی و وینه‌ی لی بلاوکرده‌وه‌ته‌وه، ئه‌م ده‌ستکورتیه‌ی خۆی هاوار ده‌کات! بۆ نمونه: مامۆستا هه‌ورامانیه له لاپه‌ره ۱۳۸ دا وینه‌یه‌کی بلاوکرده‌وه‌ته‌وه و، له لاپه‌ره ۱۳۷ دا دوو دپیری لی هه‌یناوه‌ته‌وه سه‌ر رینوسی کوردی، له‌و دوو دپیره‌دا دوو سی هه‌له‌ی زه‌قی کرده‌وه و، ئه‌مه ده‌قه‌که‌ وه‌ک مامۆستای هه‌ورامانیه هه‌یناویه‌تیبه‌وه سه‌ر رینوسی کوردی:

(حسب الفرمايشی مخدوم (مطلع) معظم (آما) / فتاح سلمة الله تعالى قلمي گردید، جلال الدين (۱۳۰۴) (ق).

به‌لام وه‌ک له وینه‌که‌دا یه‌ ده‌بی (مطلع) (مطاع - موطاع) بیت و، (آما) یه (ئاغا) بیت. جگه له‌وه‌یش له پیش (جلال الدين) هه‌وه دوو وشه هه‌یه پی ده‌چیت (وانا الأحرر)

(۵) ته‌نانه‌ت له لاپه‌ره ۲۲۵ دا ده‌لیت: به‌ره‌می (ره‌وزه‌تولسه‌فا) شی، هه‌ر به‌ناو هه‌بوو، به‌لام ره‌نگی به‌رچاو نه‌ده‌که‌وت!!

(۶) کۆتایی مانگی ۶/۲۰۰۴.

بن، مامۆستای هه‌ورامانیه دیاره سه‌ری لیده‌رنه‌کردوون، بۆیه -بی ئه‌وه‌ی باسی بکات- خۆی لی بواردوون! هه‌روه‌ها له دوا‌ی دوو دپیره‌که‌یشه‌وه شتیکی دیکه‌ی پشتگۆی خستووه. جگه له‌مه‌یش و له‌وه‌یش نه‌گه‌ر به‌وردی به‌راوردی چه‌ند به‌یته‌که‌ی پیش ئه‌و سی دپیره‌یش بکرت ده‌رده‌که‌وی چه‌ند هه‌له‌ی دی هه‌یه. جا ئه‌مه‌ حالی یه‌ک لاپه‌ره بیت ده‌بی حالی سه‌رحه‌می کتیبه‌که‌ چه‌ن بیت، نه‌گه‌ر مامۆستا هه‌ورامانیه خۆی هه‌یناویه‌تیبه‌وه سه‌ر رینوسی باوی کوردی؟!

لیکۆلینه‌وه و به‌راوردکاری:

وه‌ک گوتمان مامۆستا هه‌ورامانیه وه‌ک پیوست باسی سه‌رچاوه‌کانی نه‌کردوه و، ئی‌مه‌یش ناتوانین بگه‌ینه سه‌رچاوه‌کان تا بزانه‌ن چه‌ند له رووی لیکۆلینه‌وه و به‌راوردکاریبه‌وه سه‌رکه‌وتوو بووه. به‌لام خۆشبه‌ختانه له چه‌ند شوینیکدا لاپه‌ره - لاپه‌ره‌ی له وینه‌ی ده‌ستخه‌ته‌کان بلاوکرده‌وه‌ته‌وه، ئه‌و وینه‌نه با زۆر که‌میش بن وه‌ک ده‌لین: «مشتی نمونه‌ی خه‌رواریکه» هه‌ندیک رووی کار و توانا و لیوه‌شایه‌ی مامۆستای هه‌ورامانیه‌مان ده‌ده‌نه به‌ده‌سته‌وه.

لیره‌دا یه‌ک لاپه‌ره‌یان وه‌ک وینه‌که دینه‌وه سه‌ر رینوسی کوردی و، دواتریش هه‌مان ئه‌ندازه له ده‌قه‌که‌ی که مامۆستای هه‌ورامانیه به‌ (لیکۆلینه‌وه) وه بلاوی کرده‌وه‌ته‌وه ده‌خه‌مه به‌رچاوی خۆینه‌ر و، ئه‌وسا خۆینه‌ر ده‌که‌ین به‌دادوهر و حه‌که‌می مه‌سه‌له‌که و، بریاری خۆی له‌سه‌ر ئه‌وه بدات تا چ ئه‌ندازه‌یه‌ک مامۆستای هه‌ورامانیه پابه‌ندی ئه‌و زاراوانه بووه که خۆی بۆ خۆی داناون.

ده‌قی لاپه‌ره (۸) ی به‌رگی دووه‌م:

(هذا کتاب شیخ صنعان)

بسم الله الرحمن الرحيم

(بواچوون) ته‌عریف سه‌نعان (گومراه)

جه گمراهی ویش چۆن به‌رشه‌ی جه (راه)

چل سال بی سه‌نعان (نه) قاپی حه‌رم

عیباده‌ت مه‌که‌رد بی زیاد و که‌م

چه‌نی (چه‌هار) سه‌د مورید سه‌رمه‌ست

لاقه‌ید، بیباک، راگه‌ی (حه‌قه‌رست)

روئ نیشسته بی نه سهه...
 واتش: کئی که ردهن چون من عیبادهت؟
 جه مه غرووری ویش فه خرش که ردهوه
 شیشهی به دنامیش دا وه به ردهوه
 شی نه جامه ی (خواب) چون هه رده جاران
 (فهردا هورپزا چهنی گشت یاران!)
 راگهی شار روم گرتنه نش نه وهر
 (بهئه مر و فرمان بینای باس سهه!)
 (ناگاه) جه و دهما (نیگاه) که رد جه دوور
 ته نیا گونبه دئی چون شه مع کافوور
 (واتش): شین پابوس قیبله ی وهرینم
 (ئهو) نه و بهر نه مام شوخ شیرینم
 موریدان که فتن گرد نه خاک پاش
 (به ئیعزاز بوسان گردین دهست و پاش!)
 مواتن: گردین به نده (فهرمانیم)
 هه رچی مه و اچی قوچی (قوربانیم)

...

دهقه که وهک ماموستا هه ورامانی نووسیویه تیه وه:

شیخی سهنعان

بو اچو ته عریف سهنعانی گومرا
 جه گومراهی ویش، چون بهر شیبی جه راه
 چل سال بئ سهنعان، جه قاپی هه رهم
 عیبادهت مه که رد، بئ زیاد و که م
 چهنی چوار سهه موریدی سهه سهه
 لاقه یید و بئ باک، راگهی هه قپه رست
 روئ نیشسته بی، نه سهه سهه جادهت
 واتش: کئی که ردهن، چون من عیبادهت!

جه مه غرووری ویش فه خرش که ردهوه
 شیشهی به دنامیش، دا وه به ردهوه
 شی نه جامه ی خاب، چون هه رده جاران
 دیش نه خاب دا، چهنی کشت یاران!
 راگهی شاری روم گرتنه نش نه وهر
 به سوز مه گیلو، په ی دیبهن دولبهه
 ناگا، جه و دهه دا، نیگا که رد جه دوور
 ته نیا گونبه دئی، چون شه معی کافوور!
 بشین، وه بابوس قیبله ی وهرینم،
 شای نوبه نه مام، شوخی شیرینم،
 موریدان که فتن گرد، نه خاک و پاش
 وه نه عزازه وه مه که ردهن سهه ناش
 مه واته ن، گردین، به نده فرمانین
 هه رچی مه و اچی قوچی قوربانین

...

له و دهقه دا که هینامانه وه سهه رپینووسی کوردی هه ندئ له شوئینی جیا واز بیبه کاتمان
 خسته نیو دوو که وانه وه، تا خوئنه ر بئ ماندو و بوون ریگه یان بهر تیه وه سهه.

لیزه دا بهک دوو پرسیار دینه پیش:

یه که م: ئەم وینه وینه ی کام دهقه؟ که ی نووسراوه ته وه؟ کئی نووسیویه تیه وه؟ بئ باسی
 نه کردو وه؟

دووه م: که ماموستا هه ورامانی ده لئ: لیکوئینه وه یه کیک له مه رجه کانی لیکوئینه وه
 ئه وه یه به راوردی نیوانی دهقه کانی بکریت و، نه گهر جیا واز بیان هه بوو
 جیا واز بیبه کان دیاری بکرین و، به به لگه وه ئه وه بهر تیه روو که بوچی کام دهقیانی
 له مه تنه که دا نووسیوه و ئه وانی دیکه ی پشتگوئ خستوه، یان له په راویزدا
 بیاننووسی.

ئیمه ئەم نمونانه هه ر بئ ئه وه ده نووسین که خوئنه ر به لگه ی قسه و بوچوونه کاتمانی له
 دهستدا بیت و، گومانی له وه نه بیت که ئەم لیکوئینه وه ی ماموستای هه ورامانی

لیکۆلینهوه نییه و، ئەو ناوه پیرۆزه بۆ چاوبهست خراوته سەر کاریک که هه‌مووی کۆکردنه‌وه و ده‌ستبه‌سه‌راگرتنی کاری لیکۆله‌روانی کارامه‌ی پیش‌خۆبه‌تی و، ئەو ره‌نجیانی به‌تالان بردووه و، ته‌نانه‌ت ناویشی نه‌هینان. ئەگینا پیاویک بتوانی به‌وه زه‌قییه‌ی کاری سێ جار چاپکراوی پیش‌خۆی بکات به‌کاری یه‌که‌م جاری خۆی و، بێ ترس له‌ لێپرسینه‌وه و رووبه‌رووبوونه‌وه له‌ ته‌ک دادگای ئەده‌ب و میژوودا به‌ناو‌نیشانی (زه‌رقی و به‌رقی) یه‌وه‌ چاپیان بکات... ده‌بێ چاوه‌روانی چی لێ بکه‌یت؟

به‌هه‌ر حال ئەم چهند دێره‌م بۆ وریاکردنه‌وه‌ی نووسی و، مه‌به‌ستم ئەوه‌ بوو که‌سان و ده‌زگاگه‌لیک له‌وه‌ ئاگادار بکه‌مه‌وه‌ که‌ که‌سانی ئاوا له‌ گۆره‌پانی ئەده‌بدا هه‌ن، کتیبی قه‌به و قه‌واره‌ گه‌وره‌ ده‌ده‌نه‌ بنه‌نگلی خۆیان و، ده‌یان‌ه‌وی به‌وه‌ جوژه‌ ناویان بکه‌ویتته‌ پال ناوی که‌له‌نووسه‌رانی ئەده‌ب و میژوو!

ئهم کتیبه‌ ده‌شی زۆری له‌سه‌ر بنووسریت و، له‌ گه‌لی رووه‌وه‌ بدریت به‌ر شنه‌بای شه‌مالی ره‌خنه‌ و، ده‌ریکه‌وی ئەم خه‌رمانه‌ زله‌ی مامۆستای هه‌ورامانی له‌سه‌ر بۆش ره‌نی نراوه‌ و، که‌ پاک بکری سووری خه‌رمانه‌که‌ی له‌ کۆته‌ل و سه‌رکۆزه‌ر به‌ولاوه‌ چی دی لێ په‌یدا نابیت!

ده‌بێ ئەوه‌یش نه‌بوترم من له‌ دژی بلا‌وکردنه‌وه‌ و چاپکردنه‌وه‌ی ده‌قی ئەده‌بی نیم و، مانای وا نییه‌ ده‌قیک یه‌که‌جار چاپکرا ئیتر نابێ باسی بکریته‌وه‌، به‌لام چاپکردنه‌وه‌ی دووه‌م و سێهه‌م مه‌رجی خۆیان هه‌یه‌. له‌سه‌رووی هه‌موویانه‌وه‌ ئه‌گه‌ر که‌سێک جگه‌ له‌ خاوه‌نه‌که‌ی بلا‌وی کرده‌وه‌ ده‌بێ سا‌ل و شوپن و جو‌ری چاپی پیشووی پشتگو‌ی نه‌خات. ده‌بێ زیاده‌یه‌کی بێ بیت که‌ له‌ چاپی پیشوودا نه‌بوویت. سا له‌ رووی نایابی ئەو ده‌قه نوێه‌ ئەم بلا‌وی ده‌کاته‌وه‌، یان له‌ رووی لیکۆلینه‌وه‌ی زانستیانه‌ی نوێه‌ که‌ ئەم ده‌یکات و بۆ ده‌قه‌که‌ی پیشوو نه‌کراوه‌... ئه‌گه‌ر ئەمانه‌ نه‌بوو ده‌بێ مۆله‌ت له‌ چاپکهری پیشوو وه‌ریگریت و مۆله‌ته‌که‌ی بخاته‌ روو، بۆ ئەوه‌ی ریگه‌ له‌وانه‌ بگیریته‌ ده‌یان‌ه‌وی به‌مفت‌خۆری خۆیان قه‌له‌و و ده‌وله‌مه‌ند بکه‌ن و، به‌چاوبه‌ستکردن له‌ میژووی ئەده‌ب خۆیان بکه‌ن به‌که‌له‌ نووسه‌ر و که‌له‌ لیکۆله‌ره‌!!

له‌ کۆتایی ئەم چهند دێره‌ کورته‌دا به‌سه‌ر یه‌ک دوو خالدا نارۆم و وه‌ بی‌ری خۆینه‌ریان دێنمه‌وه‌:

یه‌که‌م: سه‌رچاوه‌کانی کتیبه‌که‌ی باش دیاری نه‌کردووه‌، چونکه‌ بۆ کتیبیکی دووبه‌ریگی

گه‌وره‌ ده‌بێ له‌ کۆتایی به‌رگی دووه‌مه‌وه‌ وه‌ستیانه‌ و زانایانه‌ سه‌رچاوه‌کان به‌پیتی رێبازی دروست رز بکرتن.

ئهم هاتووه‌ له‌ دوو جیگه‌دا: جاریک له‌ لاپه‌ره‌ ٢١٩ی به‌رگی یه‌که‌مدا و جاریک له‌ کۆتایی به‌رگی دووه‌مه‌وه‌، بێ په‌یره‌ویکردنی رێبازی زانیاری، چهند سه‌رچاوه‌یه‌کی رزکردووه‌. ئەمیش بێ ئەوه‌ی ره‌نگدانه‌وه‌ی ئەو سه‌رچاوانه‌ له‌ کتیبه‌که‌دا ببینریت!

دووه‌م: زمانی نووسینی کتیبه‌که‌. مامۆستا هه‌ورامانی له‌م ماوه‌ دووردرێژی ته‌مه‌نی نووسینیدا نه‌یتوانیوه‌ زمانی نووسینی مشتومال بکات و، به‌زمانیکی کوردیی بێ قۆرت و گری بنووسیت، بۆیه‌ زمانی ئەم کتیبه‌یشی برسکا‌و و دازاوه‌ و چهند په‌ینکه‌یشی تێوه‌ بدریت هه‌ر پر ناکاته‌ سه‌ر ساج و خۆراکی سه‌ر سفره‌ی ئەده‌بی لێ پیک نایه‌ت!

سێهه‌م: خالبه‌ندی، که‌ ئیستا بۆ خۆیندنه‌وه‌ یاریده‌ده‌ریکی باشی خۆینه‌ره‌ و، خۆینه‌ر ده‌زانی له‌ کۆتایا ده‌وستی و، رسته‌ و وشه‌کان پێوه‌ندیان به‌ کو‌ی و چیبه‌وه‌ هه‌یه‌ و، کامه‌ خه‌به‌ره‌ و، کامه‌ پرسیار و وه‌لامه‌... تاد هه‌روه‌ک خالبه‌ندی ده‌ریده‌خات نووسه‌ری ده‌قه‌که‌ تا چ ئەندازه‌یه‌ک له‌ ده‌قه‌که‌ گه‌یشتووه‌. مامۆستای هه‌ورامانی له‌مه‌یشدا سه‌رکه‌وتوو نییه‌ و، له‌گه‌لی جیگه‌دا هه‌ر له‌ خۆبه‌وه‌ بێ هۆ و پێویست و یرگول - فاربزه - و خالی رزکردووه‌. له‌گه‌لی جیگه‌یشدا که‌ پرسیار و جووتخال و سه‌رسوورمانی پێویسته‌ یان په‌یی پێ نه‌بردووه‌، یان خۆی لیبواردووه‌. یه‌ک نمونه‌یش بۆ ئەمه‌ ده‌هینمه‌وه‌:

«دیاره‌، خۆینه‌ر، پاش خۆیندنه‌وه‌ی، پارچه‌ هۆنراوه‌که‌، بۆی رۆشنه‌، که‌ وشه‌ی (چهم)، ٢٢٠٠ ل: ٢٣٥ به‌رگی یه‌که‌م.»

.....

(ت/۱۰۶)

قیبله م گرفتار.....

دلّ پهی نه دینت بییهن گرفتار
هیجرانت بهی طهور وهنم که ردهن کار
مات و بیّ دهنگم چون نه قش دیوار
نه گش نه ژنه وان بژنه ووّ دهنگت
نه چه م نوورش ههن بوینو پره نکت
نه کوّ تاه مبوّ ههناسه ی سه ردم
نه توّ مزانى به حالّ دهر د
خه ریکم بهی جهور جهفای سه خته وه
بهی تالّهی به دبه خت مه جنوون پره خته وه^(۱)

.....

دلّه زام نوّ.....

(ت/۱۰۶)

زایف و زه بوون زه دهی زام نوّ
چهند تیر کاریت نه دلّ گرتنه کوّ
ئاخ پهی به خت ویم دلّه داخ پهی توّ

من زار و غه مناک هیجران زه دهی یار
پیکئیای په یکان تایفه ی ته تار
دهروون سیاداخ سووچیای خه مان
بیذهو ق که مچاخ خار سته مان
که ردت به سهر مه شق زه مانه ی بیّ شوّ
ئاخ پهی به خت ویم دلّه داخ پهی توّ

فرهم وات دلّه مروه تنه نامان
بورموزم نه گیج به حر بیّ سامان (!)
ههر یه ند تاو عیشق نه دهروون فریای (!)
تا به شوّله ی شه م چراخان گریای
تهن بی به زووخالّ سیای سفته کوّ
ئاخ پهی به خت ویم، دلّه داخ پهی توّ

نازداران به خه شم عه قه ب گرتنه لیم
[بی درمی!] شه وان بییهن به خدییم
جه تاو زولّفان سیای عه نبر بوّ
ئاخ پهی به خت ویم دلّه داخ پهی توّ

حه کیمان میان موینان سزام
شاده ت ماوهران وه سفته ی سیام

(۱) ئەم پارچه له (تالانی) وەرگیراوه و ناوی کەسی بەسەرەوه نییە.

دلّه بگیـره دهست نه پرامه وه
به زام خه دهنگ نه ونه مامه وه
هه [بندپیکه!] تاه شه وان تا به رو
تاخ پهی بهخت ویم دلّه داخ پهی تو^(۱)

.....

یاران کئی دییهن.....؟
سه رشتی غه مان چون من کئی دییهن؟
قالبم جه غه م ریزه ی غه م بییهن
روحم به غه مناک نه قالب شییهن
سه رتاپام غه من جه مه دره سه ی غه م
ده رسوانان غه م جه لام بییهن جه م
ده رسم هه ر غه من غه مان مه وانوو
غهیر جه غه م فیشتنه ر هیچ نه زانوو
ئه صلیم هه ر غه من جه غه م بییهن
با بووم هه ر غه من غه مان دیه نان
..... بهرگم
غه م بی وه تو شه ی هام پشت مه رگم
هه ر کهس غه مناکه بیو وه لای من
غه م چهنی غه مان زوو مبو ساکن^(۱)

(۱) ئەم پارچه شیعره له دوا په رده دهستخه تی ژماره (۵۷۴۹) ی (دار العراق للمخطوطات) دا بهو شیوه ی سه ره وه نووسراوه و، ئەو نیوه بهیته یه که به یۆشیی ماوه ته وه له دهستخه ته که دا دراوه و، دهقه که یهش بریتییبه له حاشییه یه که له سه ر شه رحی سه عدو لئالی بچووک و، حاشییه که دانراوی مامۆستایه که به ناوی حامیدی کوری عومه ری سووسی و، له وه زیاتر هیچی ده رباره نازانم.
ئەم دهستخه ته به شیوه ی کاغه ز و نووسینه وه یه دا ته مه نی له (۲۰۰) سال که متر نییه و، له سووچیکییبه وه شتییک کووژئیراوه ته وه ره نگه میژوویشی تیدا بوو بیت. نوسه ره وه که ی ده رباردی کو تایی کتیبه که ئەمه ی نووسیوه:

« قد وقع الفراغ من تسويد هذه النسخة الشريفة على شرح سعدالله الصغرى ملا حامد بيد الحقيير الراجي إلى رحمة الله تعالى سلام ابن عبدالله ابن ابراهيم. »
له لایه کی دیکه بشییه وه به خه تیکی سوور نووسراوه:

تمت شد کتاب فی مدرسه شیخ عبدالله...

وشه ی دوا بی بووه به ژیره وه و ناخوئیریتته وه و له وانیه (خرپانی) بیت.

(۱) ئەم پارچه یه که ناوی کهسی به سه ره وه نییه له که شکۆلی (تالانی) وه رگیراوه.

ههزهلی کوردی ساده

(ت/۳۶)

موطریبا لێده له سههتوور و رهباب و چهنگ و نهی
 موغه ننی بخوینه..... ساقی پر که جامی مهی
 مه جلیسی به زمم له بو بگرن... نه ماوم هه سره تا
 ئه ی ره فیقان سا ده غیل و هقتی فیراق... دهی
 راسته خو مه جنوون نه ماوه نایبی مه جنوون منم
 ئیرتی ئه و بو من به جیماوه جونوویی و لۆنگه که ی
 دیته ده ر دوودی هه ناسه ی پر شه راره ی میثلی ته م
 چا و به ئه سرین، جه رگ بریان، سینه له تله ت، ره نگ چو به ی
 رۆژ و شه ب دائیم خو راک و عه یش و نو ش و را حه تیم
 هه ر: فو غان و ناله نال و زایه له و فه ریاد و وه ی
 شه و وه کو کو کووی هه ژار هوو هوومه تا وه قتی سه حه ر
 رۆژ جونوون ئاسا ده که م کو ه و بیابان و چۆلی طه ی
 له م سزا و جه و ره که تو (ئه حمه د) گرفتاری تیدا
 تا به رۆی مه حشه ر خو لاصه قه د خه لاصیت نابی ئه ی^(۱)

یا حه ق باجه تی ره سوول سه روهر
 ئاگه ه دارم بی نه رۆز مه حشه ر
 گونای بی شو مار نه دۆشم باره ن
 ئومید هه ر ئیده ن نامت غه ففاره ن
 وه رنه عیصیانم بی حه ددو بی شو ن
 مه حرووم و مه ئیووس رووم نه ده رگای تو ن
 دلته ی مه حزوونم ده ردین ده رده ن
 نه خه وف ئازار ئه رواح سپارده ن
 مه ر هه م خو دا وه ند به غو فرانی و یش
 ره حمی که ر نه حال به نده ی ده روون ریش^(۱)

(۱) ئه م شیعرا نه له په راویزی پارچه یه ک شیعری عه ره بیه وه که به ناوی سیرا جه دینه وه یه و به ژماره (۵/۷۸۱۹)
 له (دار العراق للمخطوطات) دا پارێزراوه... نووسراون، له وه ده چ شیعری نووسه ره وه ی ده سته ته که بیته که
 ئه ویش - به زۆری - ناوی خضری کوری وه ستا ئه حمه ده و - دوور نییه مه لا خدری روا بی بیته - له سالی
 (۱۱۵۰) دا نووسیویه تییه وه. ئیحه یش وه ک یادیک له و سه ریا زه نه ناسرا وه و، بو بو ژانده نه وه ی شیعره کانیش
 لیره دا تو مارمان کرد.

سه ره تا و کو تایی قه صیده که ی سیرا جه دینیش ئاوان:

اله مالک مولی الموالی
 له وصف التکبر والتعال

...

لعل الله یغفره بفضل
 وبعطیه السعاده فی المأل

...

(۱) ئه م پارچه شیعره له که شکۆلی (تالانی) دا له ژیر ئه و ناوه ی سه ره وه دا دانرا وه، به لام ئه وه تا له دوا به یته دا
 له ژیر نازناوی (ئه حمه د) ایه، ئیتر نازانم ئه م ئه حمه ده کتییه و، جاری با وا بچ به لکو له مه ولا شتی تازه ی
 ده ریا ره ده ست بکه ویت.

دهردین

..... (۱)

دهردم بهمه جنوون.....
دهردم بازیشهن وه دهرده مه جنوون
ئهردی نه دهرده من بگنۆ نه دوون
دوون دهردهم گپۆ تا سهقف گهردوون
ئهرد پرشنگ دهرده من بگنۆ نه سهنگ
سهنگ جه تاو دهرده بگیتلۆ جه رهنگ
ئهرد بگنۆ نه تاب بلتیسسهی ئاهم
تاب مپۆ وه تهه جه دوودی سیاهم
ئهرد هوما پهی سهیر جهستهی هیجرانم
ببهرده کهمی پهی ئیستتییخوانم
جه پارچهی ئه عظام مخیژه وه نار
هوماو گشت مه لان مبان گرفتار
مپۆ بهزووخال تهمام سهرد بیساط
مپیزان بهوار ههر ههفت سهماوات
یاران کهسهیوه ئینه دهردهش بۆ
عالم گرفتار ئاه سهردش بۆ
ههردتا زینده بۆ بهغه مسماسازۆ
حهقشه نه ئهوه بهدهرده جهستهی ویش نازۆ
(دهردین) تا زینده نه دهوران دوون
دهردش بازیشهن بهدهرده مه جنوون!

مه مه ده جه مهاله دین فرماید

وه هار نه داشتی...

مهرد خه بهر جه مهردگ میرزام نه داشتی؟
ئیمسال چون سالان وه رین پونداشتی
په دهی شهرم جه پرووی گولان هۆرداشتی
لاله و لیلۆیه رنه رگس نیسان
رهشتت [لب روان!] پای که شان دیسان
مهرد شنۆی شیوهن شه مال نه دا پیت؟
یالاو ئه سرین سهیل ناما نه پیت
نه دیت به بیداخان سیاه وه پاوه
به لاش که لبه لای حسهین میاوه
رهنگا رهنگ رهشتت وچه پهی چیشهن؟
نازک نه وهالان دل به خار ریشهن
به گله ران پیکان مه ندیل به سهرد نیل
نازداران ئهوه زولف سهرد لوول [مالا بویل!]
وه هار بۆ بهو شاه رهنگ ره ژیت که ردهن
کالای والاوار خاص پیت سپه ردهن
رهنگ مه کهر زامن [کود!] خورمادار
با ههر سیاه بۆ چون نازیه تدار
تا ههر کهس بیۆ جه دوور ولاتان
بوینۆ [خامن!] قه طران خه لاتان
بزنان مییرزام به تازه مه ردهن
جهو بۆنه بهی تهوور سیامان که ردهن (۱)

(۱) ئهه پارچه شیعره له کۆتایی دهستخهتی (۱۲۴۶۷) ی (دار العراق للمخطوطات) دا بهو شیوهی سهردوه نووسراوه، ئیتر دهریاری کۆتاروه و کهی مردووه... هیچ نازانین.

له لاپه ره ۸۴ ی کهشکۆله کهی شیخ عهبدولمومینی مهردۆخیبیدا باسی (شیخ جه مهاله دینی یه کهمی مهردۆخیی) کراوه، ئیتر نازانین ئهه و ئهوه یه که سن بیان نا؟.

(۱) ئهه پارچه شیعره له کهشکۆلی (۹۳۸۰ / د.ع) وه رگیراوه، لیره دا بلاوی ده که بینه وه تا له تهک ئهوه شیعرانهی (دهردین) دا که له بهرگه کانی سن و چواری بووزاندنه وهی میژوودا به شیک له دیوانی ئهه شاعیره پیک بیتن.

سهیید نه همدی پاوهی

له ناو ئه و په په پهرانه دا لای برای به پرتزم ماموستا مه لا عوتمان^(۱) دین یه ک په ره شیعرم بینی، که دیاره پاشماوهی به یاضیکه نازانین کهی نو سراو ته وه، یان کئی نووسیویه تیه وه، یان قهوارهی چهند بووه و شیعیری کئی و کئی تیدا بووه، ئه م په ره کاغه زه سه ره تای پارچه یه ک شیعر- یان باشت بلتین ته رجیعه بند- ی تیدایه و، دواى لاپه ریه کی ئامازهی بۆ سه ره تای لاپه ریه کی دی تیدایه و، شیعه رکان به ناته واویى ماونه ته وه.

چونکه تا ئیسته شتیکی ئه وتۆم ده رباره ی ئه م ماموستا و به ره مه کانی نه دیوه، وام پی چاک بوو ناوی بخه مه ناو ناودارانى میژووی ئه ده بی کوردیی، به لکو له مه ولا شتی دی ده رباره ی ده ربکه ویت. ئه مه یش شیعه رکان:

چراغم کهردی، چراغم کهردی
په ی چیش بپوه فای چهنی من کهردی؟
په ی چیش داغ سه خت نه جه رگم بهردی؟
په ی چیش په ی به دکار جه من و بهردی؟
په ی چیش پیاله ی خه م په نه م وهردی؟
وه کۆی زوغالّ بای! کئی جه راش بهردی؟

کۆن مه یل و مۆهت هه رده جارانت؟
کۆن نیمنیگای ناز صویح ئیوارانت؟
کۆن شهرت مه حکه م؟ کۆن ئیقراره کهت؟
کۆن [دلیوی!] قه یس واده داره کهت؟
کۆن گیان شیرین وه من سپه ردی؟
وه کۆی زوغالّ بای! کئی جه راش بهردی؟

چهند قه سه م چهند قه ول چهند به ینه تت به ست؟
چهند وه رووی که لام کیشات هه ردوو ده ست؟
مواتت: ئه ی قه یس خه سته ی زام خه ته ر
من له یل تو مه جنوون تا وه رو ی مه حشه ر
ئیسه ها جه لات مایه ی دلّسه ردی
وه کۆی زوغالّ بای کئی جه راش بهردی؟

کام حه ریف وه فه ند جادووی عه ییاری؟
سه ندش جه ده ستت ره ویه ی دلّداری؟
کام ره قیب کام به د کام زوان سیاه؟
کام بی من وه تو ش جه هه م که رد جیا؟
په رده ی...^(۱)

(۱) ئه مه سه ره تای لاپه ریه کی دیبه و، نازانین دواى ئه مه چی هه بووه و، شیعیری ئه م شاعیره یش هه ر ئه م پارچه بووه یان زیاتر بووه؟

(۱) ئه م ماموستا عوتمانیش به کیکه له وانیه عه ودالی دواى ده سته ته و، کۆمه لکیک باش ده سته ته تی کۆکرده ته وه و -مالی ئاوابیت- ماوه ی ئه وه ی بۆ ره خساندم سوودیان لی وه ربگرم، به یارمه تیبی خودا له به رگی شه شه می بووژاندنه وه ی میژووی زانیانی...دا ئه نجامی ئه م سووده ده رده که ویت.

کارئیزی

کارئیزی یه کیتکه له شاعیره کۆنه کانی کورد و، رهنه گه کاتی خۆی خاوهنی دیوان و بهرهمی نایاب بوو بیت و، شۆر و ئاههنگی کۆری ئه دبیبانی هینابیتته جۆش، بهلام چه پۆکی چه واشه ی چه پگهره، ههر له گه لّ خۆیدا، یان دوا ی خۆی بهرهمی ئه میشی وهک شاعیرانی دیکه مان هاریبێ.

ئه وهنده ی له که شکۆلّ و دهستخه ته کاندایا بو مان ماوه ته وه و ترووسکه یه کیان لی وهرده گیری ئه وه یه: کارئیزی یان پیتش شاعیری گه وهری کورد ره نجووری بووه یان هاوچه رخی ئه و بووه؛ چونکه ره نجووری شیعیری کارئیزی کردووه به پیتنج خسته کی و نمونه یمان له دیوانی ره نجووریدا بلاو کرده وه. جگه له وهیش ره نجووری سالی کۆچی دوا یی کارئیزی نووسیوه و، سالی ۱۱۹۸ ئه م مامۆستایه له جیهان ده رچووه. وا ئه م جاردهیش پیتنج خسته کیی کارئیزی له سه ر شیعیری شاعیریکی دیکه ده ببینن که ناو و بهرهمی که متر به رچاوان ده که ون. ئه م شاعیره ییش ناوی (مه هجوور) ه. که واته ده بی مه هجووریش یان پیتش کارئیزی بوو بی یان هاوچه رخی کارئیزی بوو بیت.

لیره وه دوو سه ره هه و دامان ده ست ده که ویت و، که به دوا یاندا پرۆین سه رده می ژیا نی ئه م دوو شاعیره مان - کارئیزی و مه هجوور - ده به نه وه بۆ سه رده میکی کۆن و، بناغه ی ساختمانی شیعیری کرمانجی خواروو بۆ پیتش نالی ده به نه وه، چونکه ره نجووری پیتش نالی ژیا وه و، دیا ره ئه مانیش ئه گه ر پیتش ئه و نه بن هاوچه رخی ده بن.

شیعه ره کانی شییان، که له که شکۆلی تالانی وهر گیراون، له دوو جیگه دا نوو سرا بوون. جاری یه که م پیتنج خسته کییه که ی (کارئیزی) م دی و نووسی مه وه. که چی دوا ی ئه و بینیم جاریکی دیکه شیعه ره کانی به خه تیکی دی و به جۆریکی دی و بی ناوی که س نوو سرا نه ته وه. ئه گه ر ده که کانم به راورد بکر دایه و جیا وازی به کانیانم بنووسیایه له وه زیاتری ده ویست ده که کان خۆیان دوو جار بنووسی مه وه، بۆیه هه ردوو ده که که وهک له که شکۆلی تالانیدان ده خه مه روو، به هیوا ی ئه وه ی له مه ولا زیاترمان ده ربار دیا ن بۆ روون بیتته وه.

ده بی لیره دا ئه وه مان به سه ردا تی نه په ریت که خوالی خۆش بوو بابا مه ردۆخ له مه شاهیره که یدا ناوی (مه هجوور) ی هینا وه، به لام ئه و به هاوچه رخی مه وله وی دانا وه و، ئه گه ر وا بی ئه مه ی ئیره شاعیریکی دیکه یه.

ههروه ها له بهرگی چواره می ئه م که شکۆله ی شیدا بهرهمی شاعیریکم به ناوی (مه هجووری) یه وه بلاو کرده وه، دیا ره ئه میش له گه لّ شاعیری ئه م با سه ماندا یه ک ناگر نه وه.

جگه له مانه ییش ده بی ئه وه نه بویرین که له کوردستاندا گه لی گوند به ناوی کارئیز و کانییه وه ناو نران و، کانییه رهش و کانی بی و، کانییه درۆزنه وه کانی قرژاله و، کانی هه نجیر و... هه روه ها کارئیزیش، هه ر له ناوچه ی شوان گوندی (کارئیز) و (کارئیزه) هه یه، هه روه ها له لای کفری. کارئیزه خویندن گایه کی کۆنی گه وهری کوردستان بووه.

مه هجوور

عه زیز نووری چاوانم سه د ئامان
نیهالّ عه ره ری رهند نه مامان
له طیف و مه هوهش و شوخ و خه رامان
بلا ضایع نه ده ی ره نجی غولا مان

ئه گه ر چیم گوتبی لالّ بی زوبانم
ئیدی تۆیه هه تتا به گیانم
سووچم زۆره منیش بۆ خۆم ده یزانم
په شیمانیم زۆره بی هه دد و سامان

بۆ خۆم هاتم ئه وا هانیم سه ر و شیر
عه زیزم بکۆزه به عه شقی خودا و پیر
هه موو خه لقی نه زانم پیتم بکه ژیر
ئه گه ر لیم خۆش ده بی به عه شق ئیما مان

غه ریب و بی که سه م رۆحم خه لات بی
دلّ و رۆحی ره وانم خا کپات بی
جه فا تا که ی سه ر و مالّم فیدات بی
خۆ نا لیم بده ری که شفی مه قامان

هه موو عالهم ئەگەر بێنە تکایێ
بکەن شیخ و مەلا و صۆفی دوعایێ
جەوابێکی خۆشم ئەصلاً بۆ نایێ
بەغەیری تۆ بەکەس نایێ شیفامان

دەکەم حەجج دوو سەد جارەن بە پێخواس
بە میسکین و فەقییر بێ بەرگ و لیباس
ئەمان لێم ناشتۆ بە ئەو دلبەری خاص
دوو سەد جارت دەبم نازیز بە قوریان

خوداوەند ئامان ئەو جانیدی مەرگ
و هەک مەجنوون لەگەڵ پۆستم دەکەم بەرگ
لە جورمی وی ببە (مەهه جوور) غەمناک (!)
بە روخی زەرد بە سەد داغی غولامان

بوخه مەهه سی کاریزی - علیه الرحمة -

عەزیزم نووری چاوانم سەد ئامان
نیهال عەرەری رەند نەمامان
لە طیف و مەهوش و شوخ و خەرامان (!)
بلا ضایع نەبێ رەنجی غولامان
دەخیل جاری بگا دەستم بە دامان

ئەگەر چیم گوتبێ لال بێ زوبانم
ئیدی تۆبە هەتا بەگـیـانم
سووچم زۆرە منیش بۆ خۆم دەزانم
پەشیمانیم زۆرە بێ حەدد و سامان
دەخیل جاری بگا دەستم بە دامان

بۆ خۆم هاتم ئەوا هانیم سەر و شیر
عەزیزم بکوژە بە شقی خودا و پیر
هەموو خەلقی نەزانم بێ بکە ژیر
ئەگەر لێم خۆش دەبی بە شق ئیمامان
دەخیل جاری بگا دەستم بە دامان

غەریب و بێ کەسم رۆح خەلات بێ
دل و رۆحی رەوانم خاکپات بێ
جەفا تا کە ی سەر و مالم فیدات بێ
خۆ نالیم بمرێ کە شفی مەقامان
دەخیل جاری بگا دەستم بە دامان

هەموو عالهم ئەگەر بێنە تکایێ
بکەن شیخ و مەلا و صۆفی دوعایێ
جەوابێکی خۆشم ئەصلاً بۆ نایێ
بەغەیری تۆ بە کەس نایێ شیفامان
دەخیل جاری بگا دەستم بە دامان

دەکەم حەجج سەد جارەن بە پێخواس
بە دەرویشی و فەقییران بەرگ و لیباس (!)
ئامان لێم ناشتۆ بە ئەو دلبەری (!)
دوو سەد جارت دەبم نازیز بە قوریان
دەخیل جاری بگا دەستم بە دامان

ئایا (کاریزی) بێ عەقل و ئیدراک
لە بۆچی نەتزانێ قەدری دلبەر چاک
لە جورمی وی ببە (مەهه جوور) و غەمناک

به روخ زهرد به صهد داغی غولامان
دهخیل جارئی بگا دهستم به دامان

مخمس (خیالی) بر غزلی (کاریزی)

یاره بی چ ده بی جارئی به وصلی مه لبقابئی؟
..... ز آتش غم یکسـر رها بی
ههردم کوو دهکهم نه ز تمه ننای وهابئی
جانا نه گهر ئیمرو ده تهوئی حه شر نارابئی
[بل ولو لسرا! دیمی وه کوو بهردی نیقابئی

[ساچاغی دسر مه بهجوم بسکی دبنگی!]
تو پلکه ده گه ل نه طلهم و که مخوای فه رهنگی
چین چین کوو ده که ن ره قص و سه ما زولفی سیوه نگی
گیسووی ده موشکین به صه فی مار ده جه نگی
رابوون و خشین جومله ده که ن مه یلی تورابئی

روخ جونبوش دهکا ده رچی له بهر جهوری جهوانان
تهن خهسته دل ره نجه له بهر ئاهو فوغانان
تا که ی بم ئامانجی ... نه برؤ که مانان؟
عومرم هه مه صه رف بوو له فیراقی روخی جانان
جارئیکو نه پرسی توژ من نهی خانه خه رابئی

روخ و تن ره نجوورم فیدای سوژ و گودازت
سه مع و به صه رم (در قدمی تاینه سازت)
[بی دمه بکین بیع که جان من و ارازت!]
عه قل و دل و دینم به فیدای نیمه ی رازت
رازیم کو له مابهین چه نهو به یع و شیرابئی

147

خون ئالووده [دانا بوو!] بر بنداری خه ده نگم
دایم کوو ده نالم که ی بی جارئی له ده نگم؟
مه جرو وحم دل ریشم سه رگه شته یی به نگم
دهردی ژ مه ده رمان کو نه کا دلبر شه نگم
باوه ر مه که قه ط ئابی حه یاتم به شیفا بی

جه رگم له فیراقت بوو له ت به که وانان
طاقه تم کو نه ما ئیدی له بهر جهوری جهوانان
بیللاهی نه ماوه تاقه تی طه عنه ی ده زوبانان
ههردم له تمه ننای و بصالی روخی جانان
زار زار ده نالم وه کوو طه نبوور و روبابئی

[من درد گزین فارغ ژ هم که یف عه لاقی!]
سه رگه شته دل خهسته له ده ستانی فیراقت
میصری حه له بی شامی ده گه ل روم و عیراقی
وه لاهی و هها سووتیه جه رگم له فیراقی
چهند جار له ده روونم ده بییم بوی که بابئی

کئی بی له بهر دهردی هیجـرانی نه نالی
هه رچه ند ده کم سه عی له بهر زهوقی و بصالی (۱)
سابهس دلی خوت خوش که بهوی فیکر و (خه یالی)
بی فایده تا که ی هه وهسی زهوق و بصالی
(کاریزی) به په روانه دهکا راوی عوقابئی

(۱) ئەم پارچە شیعەرە لە کەشکۆلتی (برالە) دا بەو شێوەی سەرەوه نووسراوە و شێوەکە ی لە نێوان مۆکری و بادینانیدا تێکەڵاوە و، پارچە ئەسڵەکە کە کراوە بە پێنج خستەکی شیعری کارێزییە و چەند جاری دیکە شیعریم دیوە و، هەر ئەم پارچە لە لایەنی رەنجووریشەوه -لەگەڵ هەندێ جیاوازییدا- کراوە بە پێنج خستەکی و لە دیوانی رەنجووریدا بلاوم کردووەتەوه. بەلام (خه یالی) که لێره دا کردوو یه به پێنج خستەکی ئەمه په کهم جاره شیعری ببینم و، دیاره له شاعیره کۆنهکانی کورده، بهلام که ی و له کوئی ژباوه و، دیوانی شیعری چی به سهر هاتوه؟ تا ئێسته هیچی دهرباره نازانم.

148

به خمووری شیخ صبری فرماید

شهمالّ توانا

شهمالّ نه مه ندهن جه لام توانا
شهمالّ به شق حهق قه ییووم دانا
شهمالّ ده غیللم هانا صه د هانا
یه چهنده وه قتهن دوورم جه یارم
به وینهی فرههاد رهنج وه خه سارم
..... به وینهی به هرام پۆشهان
صه د جارارن زوخاو مه رگ ویم نۆشان
سا شهمالّ نه مجار مدارا مه کهر
هۆ داره عه رضه م نه رای پیغه مه ر
وینهی بایه قوش ماوام نه چۆلّه ن
به وینهی مه جنوون پۆستم نه کۆلّه ن
برۆ لای قیبله م وه ته عجیل و تاو
[بزن بییدن] یا شکین نه خاو
نه گهر نه خاو هن شای وه فاداران
بدهر وه هه مدا دهسته شای ماران
شهرت ئیدهن شهمالّ قامهت بۆ جه سهر
سهرم فیدات بۆ سهر سهر مه کهری (!)
چون بهرق شه هاب حمدا شه و دا (!)
شه و بۆ به شه و بۆ باوه ر نه خه و دا
ئه ر شه و بۆت شه و بدۆ نه شه و به ند
چون مه ه مکیشیو سهر نه سووی په رهنده
تیپ زهنگی وار سوپای سه نگین سه هم
مدۆ وه که نار به یضای صوحده م
چون صانه گیتسووی له یل موشکین فام
منمانۆ شوعاع په ی چه هار ئیمام

منمانۆ نه قه وس شه صت شه فهق دۆز
واز مدۆ وه عه یین شه هلائی شه هاب دۆز
دهر لاد به ئه لفاظ ذهوق پی شه هوه
دهم دهنگ له حن دلان کی شه هوه
مپه رسۆ: شهمالّ شه میم شه و بۆ
تۆ جه کۆ تامای مه رزای من جه کۆ؟
ئه وسا جه و دما گوستاخانه کهر
سوجه دی [بی اندیش!] نه خاک بهر
شه ممی جه شه رح ماتهم عوزله ت
مه ئیووسی کۆی یار، ره فیقی میحنه ت
ناه نیمه ی شه و، ناله ی صوب سه حهر
عه رزکه ر نه پای ته خت زولف بۆ عه نبه ر
چونکه ئه و خاقان خاوه ر نشینه ن
شای ئیقلیمی هینده عه نبه ر شه میمه ن
چهنده بوهن ئه طوار طوغرای گیتسوو
یا خه طط ته حریر ئیحاطه ی ئه برۆ
با نه فحه ی ئه نفاس هه ناسه ی گولّ بۆ
ئایا جه هاله صه فحه ی ماه نوّ

سیرزا شه‌فیع

می‌رزام دهر ویش مان بماند
دسنی جه نوه اساسهء درویش مانه‌ند
کس کس مه‌واچان هوش مانه‌ند
جه‌نا بشت دهر دَل ریش مانه‌ند
ئیراده‌م که‌رده‌ن بشوم وه شاران
هی‌ممه‌ت بوزاوم جه ته‌کیه‌داران
(الله) دوست جه لای دهر ویش‌شان
ئیحسان که‌ران پیم کصت و ریش‌شان
تاج دهر ویشی، خه‌رقه‌ی ئیتاعه‌ت
جام چل کلیل، سه‌نگ قه‌ناعه‌ت
میهر و میهر به‌ند، حه‌لقه‌ی زوننار کیش
جل به‌ندی جزدان دهر ویش‌شان پیش
لؤنگ شان ده‌سمال که‌مه‌ریه‌ند زنجیر
به‌ند شیر قولاب رشته و شاخ نه‌فیر
جه‌ی به‌قیه‌دؤز که‌لپوس و که‌شکول
عاسا به‌ بادام چه‌ فر‌فلا‌نه قول (!)
پاتاو و پای‌یچ واجب په‌ی دهر ویش
گیوه‌ی مار نه‌گه‌س جبر بیدی کیش
بپوشم نه‌ داخ سه‌ردیی زه‌مانه
(قمری) جه‌ فه‌وقم بگیرو لانه
به‌ی دام، به‌ی ده‌سگا، به‌ی نه‌ساسه‌وه
پیل وه خه‌ت و خال په‌یوه‌ست پاسه‌وه
شاخ نه‌فیر وه دوش، ده‌ست وه عاساوه
چارگوشه‌ی جیه‌هان بده‌م وه پاوه
سه‌ر رای گشت مه‌ینه‌ت وه نه‌ده‌م نه‌کو
ئه‌وه‌ل ته‌وافگه‌م بارگه‌ی سالی بخو نه‌فه‌ق (!)

هی‌ممه‌ت طه‌لب که‌م جه‌ ناغای قه‌مه‌ر
هه‌فت سال چینی یه‌ک رووازی‌کم که‌مه‌ر
(به‌غداد) و (حله‌ب)، (کووفه) و (میصر) و (شام)
ته‌خت (ئه‌سته‌موول) تا (بیت الحرام)
تایفه‌ی (یه‌مه‌ن)، (به‌ده‌خش) و (بولغار)
تا (بلعاعور) ئه‌سل فه‌ره‌نگ شار
شه‌ره‌ین (به‌حره‌ین) [دل‌باو مه‌یکنا!]
بک و لنک سک تا شکاری دنا
شار زنکابات مثل بی قیاس
مکان می‌مون جن برکی ناس ناس
و باو چه‌ش زنکی ئادم خوار (!)
جوزیر واق واق کسو بردن پار
من به‌ر جوزیران روو نه‌ دهر‌بای نیل
جه‌نگه‌ل جه‌نگه‌لان ونت که‌رده‌ی فیل
تا جه‌به‌ل که‌بیر جه‌به‌لان چول
ماوای (که‌رکه‌ده‌نگ) بیابان (غول)
جه‌و لای میله‌تان (کشمیر) و (کابیل)
سه‌ر بدوم نه‌ چیای بارون و بابیل
راگه‌ی بیابان بگیرووم نه‌ وه‌ر
روو بکه‌م نه‌ (چین) و (ماچین) خاوه‌ر
شه‌رط بو من جه‌ داخ ره‌نگ زه‌ردیی وه‌ته‌ن
سه‌دای نه‌فیرم بیوجه (خوته‌ن)
بگیرووم نه‌ ده‌شت دیوانی دولپه
سه‌ر بده‌م نه‌ توی باغچه‌ی ئه‌رمه‌ن شه
هه‌ر هه‌فت قولله‌ی قاف هه‌رده به‌ هه‌رده
مه‌کان دیوان قاره‌مان به‌رده
بید کلیم کوش که‌ ده‌شت هه‌یه‌ت
سنور مابه‌ین روشته‌ای طولومات

دهر به ند ئاجووج به سته ی ته سکه ندهر
 مه کان مه عدهن یاقووت ته حمه ر
 ههفت سال ههفت ئیقلم طه ی بکه م وه جهخت
 مداره م نه بو به وهخت و بی وهخت
 نه دهر رۆز ئارام نه شه و باکم بو
 تکه ی زوخ و زام و یم خـ وراکم بو
 سه ر په نجه م ریش بو وه نیش خاران
 شه وان یه لغان دهم چین ستاران
 هه ر سه رزه مین مه ل پیاش ورده بو
 گـ به ولاتان نامش به رده بو
 جه سه ر کو ی (ئه لبورز) جه م سه ر تا ئه وسه ر
 به رو بیابان کوش کیمر و کمر
 جه (مجمع بحرین) تا ئا و مبو جه م
 به لکم فریشته و یم بوینووم وه چه م
 بزائم خه فته ن، یا نه خه و بیداره ن؟
 یان ته مه لخانه ی کام شه هریاره ن
 جی هوبن شتن یا وراشتن (!)
 کام عاریف ریحان نه دهرش کاشته ن
 ئه گه ر به ته حقیق جه من بیزاره ن
 منیش جه و بیزار تا ئه و دیاره ن
 (شه فیع!) بیابان بگیره نه پیش
 مبو بگیلی په ی فریشته ی ویش^(۱)

(۱) ئه م پارچه شیعه له (۳۰۹۳۰) وەرگیراوه و نووسه ره که ی نه شاره زا و خهت ناخۆش بووه و، گه لئ شوتیم بو
 ساخ نه کرایه وه و هه ندئ شوتیم وک مه ته ل هه له تیان دۆزیه ته وه. ئه گه ر وا نه بوایه ئه و شاعیرمان دیمه نیکی
 دهر ویش و جلویه رگی دهر ویشی بو تۆمار کردبوین و، ناوی گه لئ که ره سته ی بو تۆمار کردبوین. به م شتیه
 ناته واه نووسیمان به لکو سا نوسخه یه کی دیکه په یدا بیئ!

دهست‌نویسه‌گان

کھشکونی گونزار و بهار

انزل منته که در درشتی در کانت قلعه آن بود قطره در او درشتی
 لیکن بیایدیشته بر آتش زنده زد آنرا برین جمله کانت میشت ندان
 در جهت حفره فخر عالم معلوم
 آنف که رسید سوی دنیا از سهم شکست طاق کسری
 با هم آتش تیر بارسی سفینت با هم آب به بحر سده کشت
 هر دو هم مچوه بول الله جانه قضا علیه و سلمت شمر بوم شام کشت
 بدو غم غم غم که در آب کف آب کرده
 در پناه ایوان نموده ام
 غزال سرانی قطعه بر زینید که جرخ نودی زنده نایب را منت از یاد
 بداد داد غزال درین راه الوجهی که هیچ کس خازان کونه داد خود داد
 جو شو غرب در آن نیزین کون با هزار صفت حق بر آن قطعه بهر
 در تو صیغ
 خیر مقدم مهربان طریق فرج قدم
 میکنم در چرخ تو آغاز انجام خراق
 تا بداند تو که چنان خون غامقی بخورد
 صحبت عشق بر زمین کند راه بود
 ش دنیا کردی فلان نام بر اسم قدم
 زانکه نشخه آرزو مندر نیاید در قدم
 ناله تنگید در کاس آب که صید م
 خوشی کلان بود در صفت عمل قدم

در اینم سلطان عبدالحکیم
 مسیحا بیاید بر روی
 این دعا که در دم شد
 بگویم نین کعبه معلوم
 یا محمد سلطان عمر الغزیر
 بقدر انان جهونیز
 غم چو بر آتش کشت سلطان
 چه کجا در آن خورشید
 نیر کابینه کت چوه
 توفیق هر صدمه که بهر بوی
 یا بنی کت که بر اینم
 شده مکه در اینم
 (حکیم)

خسته ز طبع ز چو از چو در من از بر تو می نه شاه جهان
 خفا قاصد نه در عریض در شرف خورشید
 خورشید ملک بر روز سلطان دادگر
 سلطان زلفش عروسه زایم سلطنت
 عظیم جلال حیرت زلفش که رخسارش
 در آید بر رخ شجاع آفتاب ملک
 مایه کین ز طبعش افزیده زمین
 به رخ و دهم را بنود قوت عروج
 کوریش از صرخ قند عکس تیغ تو
 حکمش در آن چو بر بر اطراف بر چرخ
 ای صورت تو ملک جهان جهان ملک
 تخت تو نشک سندان جبهش که قیام
 تو آفتاب ملکی هر جا که میرود
 از کین پیرو تو که هر پنج قرن
 به طاعت تو جان از بد بکالبد
 هر دوشی که در دل از ترس و درشت

صحت جوان شرس و ضد امکان
 دارای دادگر کسری که زلفش
 بلاشبست مستند کین الامه کین
 دارد همیشه تو سن بام زیر آران
 خفا کما مکار شگفتی چون
 شش کمان ز قوتش افزیده زمین
 از خاکه بزجالت تو سازد دشمنان
 از یکدیگر صد انود اجزای کسبان
 محزون آن عروج بر غرض ملک
 دی طبعی تو جان جهان جهان جان
 تاج تو خفا کس در آرای داران
 چون سایه از خای تو دولت بود
 کوهان نیارد جو تو خیر ابرو
 به نعمت تو مغز نیند در آستان
 حواد در جواب خاسته از بر سر زین

چنانچه در کتب کتب
 سخن خلدی جهان سخن
 خسته ز طبع ز چو از چو در من
 خفا قاصد نه در عریض در شرف
 خورشید ملک بر روز سلطان
 سلطان زلفش عروسه زایم
 عظیم جلال حیرت زلفش که
 در آید بر رخ شجاع آفتاب
 مایه کین ز طبعش افزیده زمین
 به رخ و دهم را بنود قوت
 کوریش از صرخ قند عکس تیغ
 حکمش در آن چو بر بر اطراف
 ای صورت تو ملک جهان جهان
 تخت تو نشک سندان جبهش که
 تو آفتاب ملکی هر جا که میرود
 از کین پیرو تو که هر پنج قرن
 به طاعت تو جان از بد بکالبد
 هر دوشی که در دل از ترس و درشت

باد از خوش بنود سر میفرار
 بر بینای مد آن فرزند فرنگ
 ز شوخی خود چندین مخردش
 ز بویائی ناقص نیز کم کوی
 که در این شمشیر موشی بشنود
 که از یک تیر موشی بشنود

قطع
 سکنه غیر خویش چشم حقارتش
 هر کس نفس خویش بزرگ است از این
 زیر آید مردم مردم تمام است
 هر جزو کا عباد کین در اول است

قطع
 بس کهن پیر این خفایان کلیم
 صورت کما هر ندارد اعتبار
 آنکه در چشمت کدای مخلص است
 بجز در هر حال عالی منصب است
 بندهش نیاید یک جو بریلنی مکن
 نزد خردش ای پیغمبری
 کفته آنماست که آزاده اند
 کین هم زین صفت زاده اند

که در این شمشیر موشی
 که از یک تیر موشی
 که در این شمشیر موشی
 که از یک تیر موشی
 که در این شمشیر موشی
 که از یک تیر موشی
 که در این شمشیر موشی
 که از یک تیر موشی
 که در این شمشیر موشی
 که از یک تیر موشی

يا الهى انت حسيب العباد والفقير
 انت ربى انت حسيبى انت اعلم كل
 بسم ارحم كنه بحر شوقى عودى عظيم
 فاعوذ بالله انت و ارحم انت يا رب ارحم
 اعطينى يا ذا الضمير و لنى ضمير الدليل
 مسكت ادم الهى غفور رحيم تدبيرى
 كرم ازل هر سحر ازل در صدق بگفت
 رجب اذ انت حاضر المبادى جبرئيل
 بما بهنكها ميك تا بضع مينا بضع روح
 كويد ازل نور جلال ازل رب فتوح
 انت يا صديقى عاصم تبت الى نوكيا ليل
 نذارم ايجكونه توتنه سله
 جز لا تقنطوا من رحمة الله
 الله الله ربنا يا من اللعيب ساقوى
 يا ايها الناس اعلموا انى انى انى انى
 ثم استعقوا و استعقوا على نور الهدى
 تو مو الى الله القيام صلوا على نور الهدى
 تبت جبارنا مشهدين الصيام مشهدين ذوقنا

*بدر غم بر غيب دارنه
 جانبدوس بوشك نيل غارنه
 حكيم بر جا عدوه
 بويانخت كشتن عدوه
 ايس بويانخت فهدر زيارنه
 ايا بويانخت فهدر زيارنه
 تظلمى بويانخت حركه دارنه
 فافان بوشع حكمانه
 فوسى بويانخت دارنه
 جابى بوشع جابوه
 نيم بويانخت دارنه
 بوالفاظ خاسر بويانخت دارنه
 حفظ*

(گ/ ۵۶)

ناسوا الى ذكروا و ذكروا انكم لو انتم
 يا من يدنا استقل قد منة طول الامل
 كم تعامل يوم الحساب يا لى كنت تواب
 الموت عيش اللعيب و اللعيب و اللعيب
 يا رب انت العذب بالى التواك المهرب
 ثم الصلوة الفى سلام منى على خير الكرام
 عفتان من اهل الرضا الله عنة المراد
 ثم الشجاع المراد صلواتك نور الهدى

*نظمت بقطر ح دارنه
 بوشك زيارنه انت دارنه
 سدى بويانخت ح دارنه
 اوردى بويانخت ح دارنه
 خسر بويانخت ح دارنه
 غري بويانخت ح دارنه
 شوكى بويانخت ح دارنه
 كسول بويانخت ح دارنه
 مولانا ادى بويانخت ح دارنه
 خانه بويانخت ح دارنه
 اوزنا اول بويانخت ح دارنه
 جردم بويانخت ح دارنه
 دارنه*

ماه منور مير من سلطان عبد القادر
 هم سر زبان تفر من سلطان عبد القادر
 شمع شمسستان مامن سلطان عبد القادر
 محبوب رب العالمين سلطان عبد القادر
 هم صاحب تاج كمين سلطان عبد القادر
 صاحب ولايت سر سلطان عبد القادر
 مدش من اهل عبا سلطان عبد القادر

سر تاج پير ابرهه من سلطان عبد القادر
 هم سر منى هم سر منى هم سر منى
 شاه ولايت مامن شافع عتقوا منى
 شافيع اللذنين خرمال قطب نوى
 هم سر سردار دين هم رهبر ابايعين
 روشن تر از شمس هم از هر طرف ستر
 چشم جراح لطف سردار زيارنه

(گ/ ۵۷)

در دیار قم فاندز صاحب برون نوی
 مصحح و بیاضه و النجم الرحمن نوی
 مریدی است آنچه شرح اهل بخارا
 شایع روزی است سرکنه کارن نوی
 نامی فرما جو طرآن در کنه بودیم کیست
 در بناه عصمت شایسته آورده ام
 الی سحر روزی بیچ کا آورده
 برامدی روی این بارگاه آورده ام
 عرضه خود در کدانه پیشش آورده ام
 سر نهی نه بردل رشیم که در دم به دور
 چون سراسر گشت نفس از او آید
 لاجرم جان بافتن با چار مردان ناکر
 بهشت با سر کدانه خویشش خورده مگر
 هر چه کردم در کدانه هر چه بستم در بند
 در نه این قدر که دوست حضرتت گویم است

(گ/ ۵۹)

یارب آنست که دم الفیض خود بگویند
 انبیا و اولیا خانه خردمانند نه پوش
 کرد از مرتبت بر آن محمد دان خوش
 نامه ز زنده را دیگر بر ناید بگویش
 ذیل عفت بر کنه عصمت ناید پوش
 هر چه هست از جمله ما اهل بیت مصلحت
 ای مشرکات عرفه اعمش مسلمیت خطا بشر با حضرت غوث الامم
 بزودن کجا بر دیکه کوفت برفت
 بهین خوش است جام که در کدانه
 بچینست کتم جاکه تنگ در او میرا
 بنشما تو زبانه نرسیده لعل گشتم
 پس این کل گویم زبان بزبانی
 در من ز جمع خال کبسی ترا نسبت
 تو زیاده ز ماه دیگران کم از ساه
 بدو دیده که تو انم که رخ تو سر بنم
 ده هزار دیده باید که ترا کنم نظاره
 هر آنکس سر بر زیر پات برده
 لیساً سر خود را با وج عرض برده
 میتوانم که صد کدیان را
 قطعه کنج به رنج را ای جان بخش
 فاسق را بطف یک است
 قطب کوهانی جهان بخش
 تمت

(گ/ ۶۰)

س ازین دنیا پر این دنیا
 نظمی کار عشق کز در این دنیا
 بدین بدست پای کار صدمه فرما دیگرم
 بیگس در کوبه عیب بے عفت کفر نیست
 بے سهو سنان صلل بے کوبه بے کوبه نیست
 برعکس الکن نه الماخر تو فرزند نیست
 چهره لوت سوئے صبح شام پر تو نفس نیست
 چهره لوت ترک کاف تو کفای در حق کفر نیست
 چهره لوت بی تا در حق کفر کس در حق کفر نیست
 چهره لوت بے بره در این دنیا نه ادب نیست
 بے عشق کفر نیست بی خیر دل خیر با کفر نیست
 سرور کفر کفره کمال کفر خیر نیست
 پویا در خاک بی بره کفر نفس نیست
 چهره لوت نه بینی کوز در این دنیا نیست
 مانده در این دیوار بے مشور کفر نیست
 قطب بگردن ریشی بے چهره کفر نیست
 با لفظ جان کار کفر بے چهره کفر نیست

بدرین بدست پای کار صدمه فرما دیگرم
 بیگس در کوبه عیب بے عفت کفر نیست
 بے سهو سنان صلل بے کوبه بے کوبه نیست
 برعکس الکن نه الماخر تو فرزند نیست
 چهره لوت سوئے صبح شام پر تو نفس نیست
 چهره لوت ترک کاف تو کفای در حق کفر نیست
 چهره لوت بی تا در حق کفر کس در حق کفر نیست
 چهره لوت بے بره در این دنیا نه ادب نیست
 بے عشق کفر نیست بی خیر دل خیر با کفر نیست
 سرور کفر کفره کمال کفر خیر نیست
 پویا در خاک بی بره کفر نفس نیست
 چهره لوت نه بینی کوز در این دنیا نیست
 مانده در این دیوار بے مشور کفر نیست
 قطب بگردن ریشی بے چهره کفر نیست
 با لفظ جان کار کفر بے چهره کفر نیست

ولا تترب العنقا الالفیة
 و اسکنه الفردوس احسن حین
 عجا سطره فان عکف سراجی
 و ماخذت الیقین الالفیة
 و ما انزل الکبشین الالفیة
 و اعطانی دار و صلاح و نعمتی
 و موسی عهد من عصای تمیذتی
 و ما بول الایمان الالفیة
 انا اضر المبعوث فی السهله
 انا استر من کل سبیحی
 و کل امور الخلق تقوی ستمتی
 حکمت بعفان له بمشیتتی
 کما نزله هی عکف سراجی
 انا احیدک فی الدنیا و یوم القیامه
 و ما انی الایمان حتی یومون حصی
 قل لا تخف فانک ولی فی تمام فیما
 انا عبد القادر شیع کل طریقه

و فی صحیفه ادخل ثلک الماس الالفیة
 انا کنت مع ادرایس لما اول الخ
 انا کنت مع نوح لیلک حرمت
 انا مع حیدل الله کنت حصراً
 انا کنت مع الیوالد یوحذا کله
 انا کنت مع عیسی و هو فی المهد
 انا کنت مع موسی لما لک العص
 انا کنت مع ایوب فی ذن البلاء
 انا اول القدر من فی علم فاقه
 انا عینی العینی فی عینی فاطمی
 انا فی الوری قطب غوث و عام
 و عینی بیت الله من جاسر الی
 اطراف بلاد الله من قبا و غیرها
 هریدی تمسک بے ذن و انصاف
 و ماقلت انا هذ القول فخر
 و ماقلت هذ القول حتی قیل لے
 و جدی رسول الله طه محمد

بدرین بدست پای کار صدمه فرما دیگرم
 بیگس در کوبه عیب بے عفت کفر نیست
 بے سهو سنان صلل بے کوبه بے کوبه نیست
 برعکس الکن نه الماخر تو فرزند نیست
 چهره لوت سوئے صبح شام پر تو نفس نیست
 چهره لوت ترک کاف تو کفای در حق کفر نیست
 چهره لوت بی تا در حق کفر کس در حق کفر نیست
 چهره لوت بے بره در این دنیا نه ادب نیست
 بے عشق کفر نیست بی خیر دل خیر با کفر نیست
 سرور کفر کفره کمال کفر خیر نیست
 پویا در خاک بی بره کفر نفس نیست
 چهره لوت نه بینی کوز در این دنیا نیست
 مانده در این دیوار بے مشور کفر نیست
 قطب بگردن ریشی بے چهره کفر نیست
 با لفظ جان کار کفر بے چهره کفر نیست

نیست آنکه در دست او در دست چرخ تقدیر بنشیند و مر کوحم
رخسبه لغز مودی بر این شان نورد بپوشد
در کرم لغز مودی عشقش بر این آرا
در لطف لغز مودی شمشیر بیاریم
در لیکن سال از بجان در که نظر پیر موم
کلدم کس غیبی شنید زمان خم سادات هدیست ادبیت جیت در
پیش از این روزه چشم پدید آمدی لقمه مع سید اسلام شاکا
مر جاسیر که مدن العربی
منه در دل کمال تو کج حیرانم
تخل بستن بدین ز تو سر سبندام
ما به تشنه لبیایم که آب جیست
ذرات پاره تو در این ملک کتوفد
نسبت خود سبکت که در مریغ علم
نسبت نیست سحر تو حق اولیا رسول اللہ فی العربی العرش سیدی است حبیبی
پس از عالم تو کوی است لیس
چشم رحمت جگ سوز بر این نظر ای چه درد غمت مایه شکر خوی آید هر نفس
ی قرش نقیب ناخنی مصلحه سم

چنین شرح تقدیر بنشیند و مر کوحم
سپهان در حکمت بر روزی مود کوحم
سکن روزگاری بی جنبش بود کوحم
بنامای تجیب آسمان بنیاد می کوحم
شبنامی همچین در در کنش فرید کوحم
شمنه و زمان خم سادات هدیست ادبیت جیت در
بی ادبی لقمه مع سید اسلام شاکا
دل بی با در فرات چه غریب لغبی
انته آتیه حال است بهر روز لغبی
زانشه شهنه آفاق نشین ز لیبی
لطف فرما که ز صدمه گذرد آتش لبی
زانی که بد اعدای آن زبان عریب
زانکه نسبت سبکت که در مریغ علم
العربی العرش سیدی است حبیبی
تلفظ لغز مودی
تلفظ لغز مودی
تلفظ لغز مودی
تلفظ لغز مودی
تلفظ لغز مودی

سیر است به یمن یک سعادست
نیست آنکه لبوس لم زمانه
خاکداسر بریده زخم خرم
دگر کجمنون که به مال خوی کرد
نزارم هر که تا خاکست بهیوسم

هر سینه کوی او داله خلی
کو ا جاریک ای رچیک بج کلم
چرم رخاں هر طپا طپای لب کلم
مشال او میش بی نوشته کلم
نه شرح درد بجان تو کلم

خیر غم والا حیرت دل کلم ر م
انام می که زمین دی کبی دم
که زدی قاصدی یاس و صلک
که سیه و دل قوم ناره
له جا دی خوت سپرسه اودران
که منع لم سر کردن و لیس
له کل غقت دمایه یا رود انیسیم
دکو منصوره از همیشه سوتیان

خبر سینه کوی او داله خلی
کو ا جاریک ای رچیک بج کلم
چرم رخاں هر طپا طپای لب کلم
مشال او میش بی نوشته کلم
نه شرح درد بجان تو کلم

خبر سینه کوی او داله خلی
کو ا جاریک ای رچیک بج کلم
چرم رخاں هر طپا طپای لب کلم
مشال او میش بی نوشته کلم
نه شرح درد بجان تو کلم

دختر زامن سر سبز بعد خ
چرخ چرخ است چرخ است چرخ است
ششم ششم ششم ششم ششم ششم ششم
پوشه پوشه جبین ششم ششم
بودی بودی می ساسر ساسر ساسر
پوشه پوشه قطره دل در پاره
توتیم کفای ناز پیواری پرده
رسم دل نیست سنبل در زر
ممن دیوانیم چه دایره (۱۶۰)
قبلم ششم کون
نقاش صورت تا رسم کردن
بیت بیت بیضا می هم کردن
جان ابرو سر در هم کردن
بیت چون میر از هم کردن
بودی فراغت مست سر کردن
لغات عطر غنم سر کردن
صدیر کار و حیا لیله در
نیده آنگاه جوایز پندار
نام کوته هم خرد و خندان
کیت مدام دوم کرده ناز
مزاجت دیوانه گردان
سوتن مایه کیت کیت تافته
اخر کیت کوه دانه زمرده
اخر مایه کیت کون خای
دایه نیای دایه خای
صانع صورت دین شرم کردن
شکل تو ز درج کم کردن
تو سرفه دار درش کم کردن
پروانه چون من لپه کم کردن
مال کیت چون از کم کردن
په درده دار از چند کم کردن
بنیت هر کار با هم کردن
فانیت چون از غافل کردن
جای خط نیست بی ادم کردن
چینت خطی کل مردم کردن
باز در قنصل پیش مردم کردن
و در بارت بلور مردم کردن
بخت رختی بی مردم کردن
صول تا کت و کت مردم کردن
کا سر کا کت مردم کردن
غیوه در بیجا کت مردم کردن
کت سر کایه تو کت مردم کردن
بنا روی کسی کم کردن
بنا روی خنجر کم کردن
هر شمشیر شمشیر کم کردن
در جوارش آهسته
به ششم دردم چون آهسته
به ششم هزاره کت علم آهسته
به ششم کوه بستان و علم آهسته

(ک/۱۵۹)

دختر زامن سر سبز بعد خ
چرخ چرخ است چرخ است چرخ است
ششم ششم ششم ششم ششم ششم ششم
پوشه پوشه جبین ششم ششم
بودی بودی می ساسر ساسر ساسر
پوشه پوشه قطره دل در پاره
توتیم کفای ناز پیواری پرده
رسم دل نیست سنبل در زر
ممن دیوانیم چه دایره (۱۶۰)
قبلم ششم کون
نقاش صورت تا رسم کردن
بیت بیت بیضا می هم کردن
جان ابرو سر در هم کردن
بیت چون میر از هم کردن
بودی فراغت مست سر کردن
لغات عطر غنم سر کردن
صدیر کار و حیا لیله در
نیده آنگاه جوایز پندار
نام کوته هم خرد و خندان
کیت مدام دوم کرده ناز
مزاجت دیوانه گردان
سوتن مایه کیت کیت تافته
اخر کیت کوه دانه زمرده
اخر مایه کیت کون خای
دایه نیای دایه خای
صانع صورت دین شرم کردن
شکل تو ز درج کم کردن
تو سرفه دار درش کم کردن
پروانه چون من لپه کم کردن
مال کیت چون از کم کردن
په درده دار از چند کم کردن
بنیت هر کار با هم کردن
فانیت چون از غافل کردن
جای خط نیست بی ادم کردن
چینت خطی کل مردم کردن
باز در قنصل پیش مردم کردن
و در بارت بلور مردم کردن
بخت رختی بی مردم کردن
صول تا کت و کت مردم کردن
کا سر کا کت مردم کردن
غیوه در بیجا کت مردم کردن
کت سر کایه تو کت مردم کردن
بنا روی کسی کم کردن
بنا روی خنجر کم کردن
هر شمشیر شمشیر کم کردن
در جوارش آهسته
به ششم دردم چون آهسته
به ششم هزاره کت علم آهسته
به ششم کوه بستان و علم آهسته

(ک/۱۶۰)

نہاں ہم چہ بوسم دردم دہارہ نازہ بولہ کویہ نغمہ انوم لفظہ زدرت
 بوسم آخ خا لو اولس اہلک

چسراغ جی رد
 من جہاوی ازل ترسم جی
 کلوم محرم جہ دیار تو
 جو ہنہ ہر زرد آرد خدیم ہے
 دل ترس کہ کیر آردہ ہم
 دل برن غضب کھنم دارد
 ای حضی بی صدف تہا برد
 ہر یک دوری بارن رلو
 نیز او خال دل قہر ترس
 زرد نش دینہ زلف سیا بو
 فرخ فرخ بو ہم سغہ سیاں
 کالکات رخ زلف تا دت بو
 دل کا زلف لہار ر بو
 اوجہ نہ نرم دلہوار تو
 بداشتہ ہر زدن کس

سیرتوں کی دوری نہ ہونیو
 دن خال بز اس شینج
 سیرتوں کے اہلک ہوں تو
 بانو خستہ دوری تو
 درد بان در زلم کل کی
 رو جہاں ہم جہاں تہا
 ای بی غنیت کو شرف نازد
 قدرت دار در رفت ہم از
 ایچہ دیم ہم ہا دران
 تالا دستم بو تہا وہ
 اہلک سطن اطفا انہم
 دل کا ختم ختم ہوا کھنم
 نو ہنہ ریشہ دلہ صہ ہا
 برن ہرہ جہاں آرد ہم کو اور
 ہر ایک دوری بارن رلو
 نیز او خال دل قہر ترس
 زرد نش دینہ زلف سیا بو
 فرخ فرخ بو ہم سغہ سیاں
 کالکات رخ زلف تا دت بو
 دل کا زلف لہار ر بو
 اوجہ نہ نرم دلہوار تو
 بداشتہ ہر زدن کس

کیک تر دوزن لنگو دک من
 لہ حالہ دلغیتہ امن کیسکم
 سفر مان جو کیر تی تا تو ہنہ تہ
 ستان کا خونہ آرد کن ایسہ
 کہ سبہ آرد مان کھن زور بو
 بگیشے گنت بور د جف مان
 بطفہ عالمی نادم جف مان
 دعا بومن بکن دیوہ خدانان
 لہ تو مان بہ بین طوق خطا مان
 بمن جی جہین سبہ کیا مان
 اندر اچر دکا محمود کہ جارجہ
 بمن یا دیکتہ بہ ری مان

بہشتہ جزن طید رہا تو ہے
 چہ صریکا بہ پتہ شکر خند
 کا کوہہ لغزہ مشوہ اہر د
 طاع دیہ خال کھن ر دست
 عنینت فرستہ ہر کس ہنقدی
 ہنکے ام دلہ صد ہارہ قربان
 اقول کہ لہ درجی من قصہ خلق
 لہ سر تو لازمہ قہر جہینی
 دلو من یکس مہاں تو ہے

بہشتہ جزن طید رہا تو ہے
 چہ صریکا بہ پتہ شکر خند
 کا کوہہ لغزہ مشوہ اہر د
 طاع دیہ خال کھن ر دست
 عنینت فرستہ ہر کس ہنقدی
 ہنکے ام دلہ صد ہارہ قربان
 اقول کہ لہ درجی من قصہ خلق
 لہ سر تو لازمہ قہر جہینی
 دلو من یکس مہاں تو ہے

بسم دیوانه رسوا که قربان
 بهشته چو گوئی تیرای لولای من
 غزب در بر امرد کسبیکه
 کوا صفت قدیمی توی که گوشه

دانه مشک صندیه خاله بر توه کو
 که بوه خاکه که لری تو بنی و اخلاف دکه
 سر نه نارچه دکت سر و بخار لاد کت
 ماه بلال روز و شب جمعه همو لهر و صمت
 ماه رتک بخون مشوه فرور نارین

دشت خطا بتا یکین ناپه پاک بخون
 جنته ام اوانه چین جرم بهشته و اینا
 درده کم کو توه بن سو را
 بخت مجنون شیوه که فر ما د
 حسن یلع لطافت شیرین
 ای شوخ رشک شیرینیت
 ایعدای چاد خال کت هم

بسم دیوانه رسوا که قربان
 بهشته چو گوئی تیرای لولای من
 غزب در بر امرد کسبیکه
 کوا صفت قدیمی توی که گوشه
 طاق صبر دایمین زان اول دیا
 جوت بجه دده ناسر دجام بها
 حلقه زلف داد کت هم به ده هم ددا
 ریه نقیض خاری ناری قطع ام بلد
 لاله عدو از مشک بویم بر سمن لقا
 دشت خطا بتا یکین ناپه پاک بخون
 جنته ام اوانه چین جرم بهشته و اینا
 درده کم کو توه بن سو را
 بخت مجنون شیوه که فر ما د
 حسن یلع لطافت شیرین
 ای شوخ رشک شیرینیت
 ایعدای چاد خال کت هم

عاجزی مشکو نام نظم سرتا
 که دریش بزم نه کوسه نه گل کوچ ششم
 ناله سیندیا کینه چه کم ا تا
 چاک دامان ترم دشوار بر علمم

هر چند که غم خضر و جام جنت بو
 بنیزاره له تو ایستیم آغوش عدوته
 ای جامع دنیا دنیا مت کین لاس
 دوینی جیو لاف نفس راز کرایت
 عترت نفیسه که چو عالم دنیا
 هر کجا اعدت زوره هم عمر کی گمت بو
 دینا که بوشرت هم جنت بو
 اور زوره که مردی نه ادت بونامت بو
 اهر و ندمت بونامت بو ندمت بو
 بمره ده غمانه که همو صوف غمت بو

ناله چید و امثل غزل شمشاد
 خوتو یکس با دو کو پر دانه شمشاد بو

روز شیرینم بر جی اهر و اللقت نینه
 به قباحت ییم نردیری چه که نصفت بی
 خون له چادتم خورش ده فواره بستوه
 اگر عشقت دها کوره دله بینا دمه جوش
 و خشک دیدنی لسه سیر دما و عطف ددا
 قاضی مشت که در دینی نصرت میان دکر
 نورینای چاده کاتم بزم با لوجم حید
 تا که غم خومی له دیدیم لم قا پس
 نابه جاری بسته سلام حرفی چو که کاینه
 نشیت شنیدی کردم اکام ای طوم نی
 هر که یاری نبی کفقه عمری فانیه
 اهر و قاضی مطربه سنج جاب مغنیه

بسم دیوانه رسوا که قربان
 بهشته چو گوئی تیرای لولای من
 غزب در بر امرد کسبیکه
 کوا صفت قدیمی توی که گوشه
 طاق صبر دایمین زان اول دیا
 جوت بجه دده ناسر دجام بها
 حلقه زلف داد کت هم به ده هم ددا
 ریه نقیض خاری ناری قطع ام بلد
 لاله عدو از مشک بویم بر سمن لقا
 دشت خطا بتا یکین ناپه پاک بخون
 جنته ام اوانه چین جرم بهشته و اینا
 درده کم کو توه بن سو را
 بخت مجنون شیوه که فر ما د
 حسن یلع لطافت شیرین
 ای شوخ رشک شیرینیت
 ایعدای چاد خال کت هم

اول از خبر جنت بدست
 چون زخم از تو دارم بار بار بسیار مرهم
 سیبست نهاده بر سر سر
 زخمت از غم دل مجروح منجهن کینه
 از نیش بردان نمود به
 آنرا چه بری که از عهد انما از تو سر
 قلبت غریب کنیم همکار و صفا
 نام آن سر دگر رخ اینگز
 نمی مانم که در دلم ز دمی
 کورنیه باغ خوشرمو با کورست
 که نزد قصر نمودم آن صومعه روشن
 جیر که درام قوت روح است
 قلب است در میان ساسک
 قلب است درین شراب
 چو لایه سر نهاده که بر دل نظر کند
 که خوشترست قلب است همرا

به چندی این معما غریب انشا است
 با هم فرودم زنج لطف نظر بر از یک غم
 با هم سر نام بت جز غایت لطف
 با هم نوح تا یله صفت چون بسفر بیرون شده
 با هم کسی بردان شیراز رسد به پیش
 با هم از غم که خواب از غم خواب تا هم جان غم بود
 با هم غم که بدل بر غم نقش صوری در حکیم
 با هم در بدست قلب آتش را در بر
 با هم در آفتاب در غم به دم بردان تر
 با هم در آفر ماه روز است مشنبه
 با هم در در یک قلب کیرا کول دل بنویس
 با هم در یک سر که لب صیب دیدم
 با هم در نام آله ماه رو حیدر خصال
 با هم در نام آله ماه رو که کسته نقاب
 با هم در در پر صورت تو نهاده سر در زشت
 با هم در قلب شنبه چو دیر مرده

(ک/۱۹۶)

سر فرزند به بار کدنب است
 عکس از دست تصویر خضر اندر ظلمات
 سر سنان تو با یکی بر آن دین
 ناکسان بیهوش بر آمد گفت هرگز بر مدار
 خرس بر گشت دم خر بگفت
 ماهم منشر آمد در آن محل
 دل خواغش بجان نویسم
 نوار گشت به قدم بر گشت
 قلبش بر ما ز دست جندی
 نام خوش گشت قلب لاله
 مایه دل تو برین بدلانش در افسار
 قلبت صغر قلبت من است
 رخ بسیار در زانو من بسیار
 با هر که نطفه آن نشانه آن لطف دگر
 گفته بر لب دم برین کوار
 خون دل مبینی حاضر بهمان

سر در در راه بدر حجاب است
 با هم پیش لکسب از هیچ بواب حیات
 با هم اگر ز نیش جمال تو دیده بردارم
 با هم خون قتل دیدم زمانه با شرا بردارم
 با هم هر خرد خرسی بر او می رفتند
 با هم غم رخ دی و عتابه دشت باز جل
 با هم در غم که شک خورشید نظر آید
 با هم زرد لقمش صدمه تواند داشت
 با هم از میت چهار شهر بدر کن
 با هم هلال ای کلر خ غنیرین کلاله
 با هم ماه سبیل زلف تو بر طرف سواد
 با هم کمال نام یارم که سر در آگین است
 با هم جنبه با هر که است دامن سرد بر آید
 با هم جوانی کن گویم از بهترین نرف
 با هم خمر جعل پاریز دیدم
 با هم هر که زین گشت زار افغان

(ک/۱۹۷)

آخر نام، بیده، یار سه چهارده
 غره مسموع شهر اندر گرفت
 بستم بستم بستم بستم
 تا بجا شوره نویسد اجر از سوادش
 ارتفع الا من من العالمین
 حل لیثامت سحر کن الف غره
 بخون دل دامت الیم
 چاکت مردانه بلی در لاله لام
 ادش بخور بالصد عکس نام
 هر یک در حبس بخت گرفت
 آخر زلف عطار در شوق عیاره کم
 مبدل ک چشم منیش سلا که به رت
 نمنه سربندت بردامن کل
 کزنت دام زنت زلف شکینش
 صوف زلف خط مرکت است
 دین طره بود که کز شرف دل است

(گ/ ۱۸۹)

بر سپهر در سینه ابرویت صدم
 که چه ظاهر گوشه بطن طاهرم
 شود منیر سوز منور چون جلوه طاهرم
 دلایق به گشت سمانه بواجون صدم
 که غم به لیر با بر فاق کو و جران
 بهر نیت ضیق منی کرادین بظلمت
 بخم الدین منور بو بادن غوث کیلانی
 نشی سرچ حقیقت بوران برفقانه
 چو ای رنگه ایت بو فلک کفر ضیاع
 مکر حریفها چو در ایوه مسمان
 ندر صمد دائم بدیمش لولا بو
 کللمت الی مطوبه له عیار آسیی بو
 در نایب کوشن طرش عمر زمان
 لدنغ بیل باغ صفا بیدردغا مر
 اجرد در خفا بو پیکر عین کلبه
 بهار رحمتی در کلک در بخت نایب

(گ/ ۲۰۵)

دو ننه کن کنه جرم بگرم تر مزاجی کنه
 کلمه علم در آیه که با تو چوی زلف پسند
 کجا هشتم بر آجر کم بها طرقت ورده خالده
 ضد ایابو ناهم در آری میل بد نه
 کلمه رد و کم رد بجاریزل ویرانم
 رفیقان کرد بر کن بود نالیم چه تو ماره
 لس من در اجیه تون بها هشتم سر ماره
 تا شتر بلبل کل کن جناح خوش تاده
 دلین امرد لیس حور با کل نورسته تواره
 کلمه رد و کم رد بجاریزل ویرانم
 فرشته تا کویا در بو به ایم عشش یاری بو
 سرد و بکس مریس بنا رفیق ناز بو
 لسان و صلادول به خم اندوه زار بو
 که چشم چو کلیم چو دلیم در دل کار بو
 کلمه رد و کم رد بجاریزل ویرانم
 اگر چه معرفت پستان محنت که
 هر کل بپوشیت کیسکه لبه دالم
 هموری ریش لاله ادودن میست
 نایخ همت چسپه یون کج خارا کم
 بر صورت باینه قبه کرات بکری
 دست و سر او بنه دست لکم در ان
 دست کل نورسته هست با هسته
 قانونه اسیری با دصف عشق فت
 قانونه مید نیست ادم که قربت
 هر کس که بپوشیت کیسکه لبه دالم
 هر کس که بپوشیت کیسکه لبه دالم
 هر کس که بپوشیت کیسکه لبه دالم
 هر کس که بپوشیت کیسکه لبه دالم

(گ/ ۲۰۷)

با چه برده عیبت عیب برده
 کس وصف نشات نام کجک
 انوار صبح هفت با نیر نه طاق
 بنیاد دهنده چار کوشه افاق
 نقاش نقشنده اوال کسوان
 عزامت نایه عدل عدالت
 کتیننده اوج فخر نه نشتر
 نور غنچه زرخش خورشید خادر
 خالق مخلوق نردی سر بسط
 شکر بکش نون شماد که نون
 ستاره سپار کویا رفدک
 بهم سزنا نهر باه خاک
 نزار زیند برقی نردی جو سار
 صل مشکلات کس نبردن چار
 کت اشک کار دونه کار
 ز نانوهای حکومت در ان
 دارای دماغ بر زادی مد کوش
 جاندر جان کمالی جن جن
 شفتی شایسته جی جی
 مغفلس شالاش دلمه اکر
 دیو چه آدینه تر امین دیون
 زینت کس شایسته است قبول
 شب روز که حکمت به کار
 شایسته تا نون شایسته کار
 تا که زور عمر کار تو سنبو
 آوان چه در حضور که هر بوی
 به زخمه و سبیل چه عین
 کس بر زور و کت چار کوش
 با هم حکمت فصل ناران
 کل بر ماری چه دیو خارب
 منته اکثر ذات و شرفیابی
 کلمه چه دصف با نزل لیلین
 غامد ار با بر کس نام تو کردن
 کیت مژد زینت تو نام کردن
 در چه جزیره نور دریا بار
 مشک چه نانه و صن لیلین
 کت چه سحر جوت صفت اکو
 به نیت عام تربیت دلک
 امیر استون کاغذ کاره
 ام و دتر طرقت حور راره
 با جسی احمد شمع مختار
 شفا خوری امه صالحی
 بار

(گ/ ۲۱۲)

كەشكۆنى كەڭە

بگر فون آنه ز مریز بونم
خاده دونه صوبر و بیخونم
بکوشون با هم و زم که
در خون خاده عطا گویم
هر که است نظر تو غیر منقسط
بگم و ز منم با هم
مهر که به جان بیا جائیم
بمیریم ز غم ز بیم
بهر که در خون با هم
بزیکنیم با هم
کرم میل سردت در خاوم
و کوبیزه کلک و ایم بچوشتم
دخیم روح منم از نیستی بومست با هر چه ایستیزشتم
و بد روح و دم کمندم به رحمتی بچو تو را سپهرم
بگم در دم لعل منی است
از هم کم نه از نه کاغذ
بیمترشیم بچو کس را دم
بکاشه نقضت منم کلک
خطه و وز زانه منم آرام
در صحرای که بودی دریا
بجانم که تو از آه آرام
بگم تو بر آرزو به غیبیم
بهر چه می خواند او غیبیم
بدست خورش دو که در خنوم
بلا ادوا کنم ما وای مرا آرام

(١٨٥/٧)

و نظر را به من دل بود است
بباید که نماند خور زمان
من با ده غم در خاوم
بکلک آید که کشف کرد است
فصلت به در دست و در دست
بباید از از هر دو دور است
نقطه مشغل و هر که کلاه
بگم از کلاه است
کرامت به نفوس ای بر شکست
گر کرامت است اصل عایشیا
در پیخست از در او کوشش
فان اعانه سفیاح هم کرم است
نه چه از طلا سردم در زمین
در نیم و میسیم از یک فونین
دو بیخون ز انوشنا دور
من هم که در دور در خاوم
باید از عیش کلک
بباید با هم در دست ازین
بباید از من و همه برین
بباید از عالم نماند من شکست
بباید از من و همه برین
کرامت

(١٨٦/٧)

سختی تنان برفت
تنبه در آن روز که
و باد و طوفان در آرزوست
بدرودم کرده بسخنه نوش
مکتب کاران که عین تپیدن
باز درین روز که در بزم
باز درین روز که در بزم

(ج/۱۸۹)

در این روز که در بزم
باز درین روز که در بزم

(ج/۱۸۷)

حاشا این سوخته است در میان
چو کعبه است سوخته در میان
ناله ای که در غنچه فروخته شد
درد و غم در میان سوخته شد
پس ای کعبه سوخته در میان
درین سوخته در میان سوخته شد
بگفته ام از سوخته در میان
چو کعبه است سوخته در میان
بگفته ام از سوخته در میان
چو کعبه است سوخته در میان
بگفته ام از سوخته در میان
چو کعبه است سوخته در میان

(ج/۱۹۰)

حاشا این سوخته است در میان
چو کعبه است سوخته در میان
ناله ای که در غنچه فروخته شد
درد و غم در میان سوخته شد
پس ای کعبه سوخته در میان
درین سوخته در میان سوخته شد
بگفته ام از سوخته در میان
چو کعبه است سوخته در میان
بگفته ام از سوخته در میان
چو کعبه است سوخته در میان
بگفته ام از سوخته در میان
چو کعبه است سوخته در میان

(ج/۱۹۱)

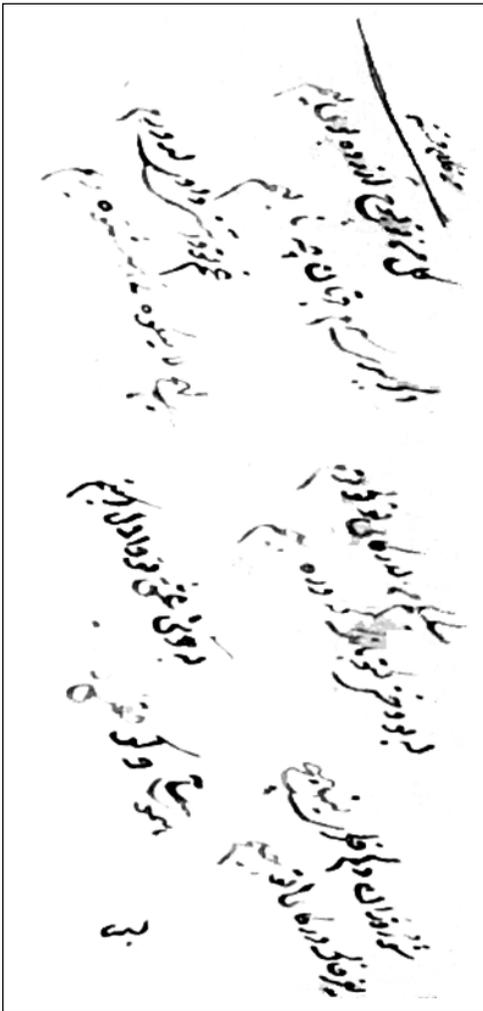
كەشكۆنى تالانى

جلاوطن شدم و بعد از او در شهر
 حفت و در کوه کهنه که
 ایستادم و کوه را دیدم و کوه را دیدم
 و کوه را دیدم و کوه را دیدم

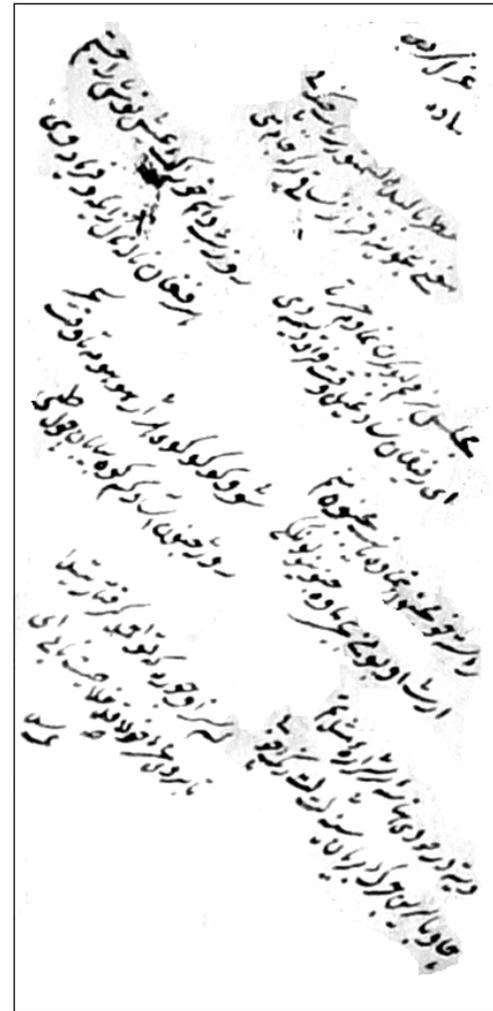
(ت/۱۱)

او در کوه کهنه که
 ایستادم و کوه را دیدم و کوه را دیدم
 و کوه را دیدم و کوه را دیدم

(ت/۱۲)

(ت/۷۹)

(ت/۳۶)

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 وبعد
 انما ارسلنا رسلنا بالحق
 مبشرين ونذيرين
 لعلهم يرجعون
 قل انما احببت
 ان اتقوا الله
 فاحفظوا انفسكم
 ولدينا العذاب
 العليم
 قل انما احببت
 ان اتقوا الله
 فاحفظوا انفسكم
 ولدينا العذاب
 العليم

(ت/ ۸۰)

انما ارسلنا رسلنا بالحق
 مبشرين ونذيرين
 لعلهم يرجعون
 قل انما احببت
 ان اتقوا الله
 فاحفظوا انفسكم
 ولدينا العذاب
 العليم
 قل انما احببت
 ان اتقوا الله
 فاحفظوا انفسكم
 ولدينا العذاب
 العليم

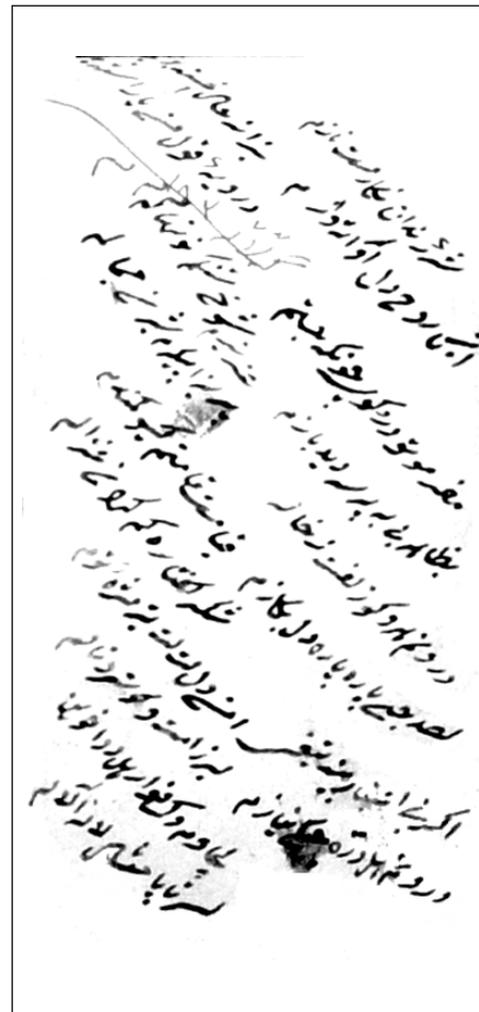
(ت/ ۸۳)

صاحب نظرین
 محققان تاریخ
 شغری نری بار حیمه
 در خلق کنی نغمه
 اوقاتیکه از فانیجه
 امین امین امین امین
 او موهوب و زود انبیه
 بامدادشای جلیل
 بغیر از این
 روحان دکتیست عزیز
 شصانت کردید در حیمه
 قطنا منی بار خلیل
 لیک دستین دکتیست
 طفیل

صاحب نظرین
 محققان تاریخ
 شغری نری بار حیمه
 در خلق کنی نغمه
 اوقاتیکه از فانیجه
 امین امین امین امین
 او موهوب و زود انبیه
 بامدادشای جلیل
 بغیر از این
 روحان دکتیست عزیز
 شصانت کردید در حیمه
 قطنا منی بار خلیل
 لیک دستین دکتیست
 طفیل

بابهت و سه‌بسه‌گانی نهم به‌رگه

5	پیشه‌کبی
6	گولزار و به‌هاریش سه‌رچاوه‌یه‌کی دیکه‌ی میژووی نه‌ده‌بی کوردیه
9	فیه‌ره‌ستی گولزار و به‌هار
16	عه‌بدو‌ره‌حیمی پیتنجوتی
20	فه‌قی خه‌لووزیه‌بی
22	ئه‌کبه‌ر
28	په‌شوی
40	فه‌تحو‌للا
44	حاجی
48	فکری
48	حه‌زینی
50	ئه‌حمه‌دی کۆر
51	غه‌ریبی
53	ئه‌حمه‌د به‌گی کۆماسی
56	ناهی
58	سه‌ید فه‌تاح
61	ئه‌مین
69	وه‌لی دیتوانه
72	شه‌فیق و سه‌یید به‌هادین
74	شیخ‌شه‌هاب
75	صادق
78	شه‌فیعی
81	به‌هارییه‌به‌کی خاوه‌ن نه‌زانراو
84	ته‌وحید
86	خاوه‌ن نه‌زانراو
92	خه‌سته
104	حه‌سه‌ن
106	صابیری
110	خاوه‌ن نه‌زانراو

112	سهیید وهیسی پوهیی
114	عهلی
117	میرزا عهبدولقادی پوهیی
124	با یتزله زاروهکانی (لیکۆلینهوه و پشکنین و بهراوردکاری) بگرین!!
139	دهردین
140	محهمهده جهماله دین فرماید
141	سهیید نهحمهده پوهیی
143	کاریتی
149	مخموری شیخ صبری فرماید
151	میرزا شهفیع
155	دهستنوسهکان